



DIARI DE SESSIONS DEL  
**PLE**  
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

---

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2005

Núm. 69/Fascicle 3

**Presidència**  
**del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés**

Sessió celebrada els dies 4, 5 i 6 d'octubre del 2005

Lloc de celebració: Seu del Parlament

**SUMARI**

**Debat sobre l'orientació política general del Govern de les Illes Balears.**

fascicle 1

---

EL SR. PRESIDENT:

Molt bones tardes, senyores i senyors diputats.

---

Recomençarem la sessió plenària. Intervindrà el Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, per la qual cosa té la paraula l'Hble. Sr. Diputat Miquel Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats presents en aquesta hora de migdiada, Sr. Matas, deia vostè el 25 de juny de 2003, en el debat d'investidura, que el seu objectiu era recuperar la confiança i l'esperança d'una societat que pareixia instal·lada en la depressió més absoluta.

També parlava dels llocs de feina i assegurava que en la seva campanya electoral s'havien centrat d'una manera quasi obsessiva en els llocs de feina, que el PP era l'únic partit que havia tengut aquest objectiu com a eix central de la seva campanya. A més, afirmava que només amb l'anunci de la supressió de l'ecotaxa ja hi havia respostes positives en els mercats turístics.

Per últim, assegurava, en defensa del seu model liberal, que no es pot violentar, en nom del que sigui, la llibertat d'elecció del centre escolar o convertir en una caricatura el bilingüisme de la nostra societat. No sé què volia dir això però ho deia.

Tot això en un discurs de principis, ideològic, en què afirmava que la mà estesa, el diàleg i l'esperit liberal marcarien la seva acció de govern; un discurs inicial en el qual no es parlava de millorar el finançament de la nostra comunitat, ni de la necessitat de reformar l'Estatut, ni molt menys que fos necessari crear un nou consell insular; un discurs en què assegurava que no serà una *vuelta a las andadas*, ni el triomf de la depredació del territori, del ciment o de la balearització. *Excusatio non petita...*, Sr. Matas....

Ahir, en canvi, ens parlava de l'avaluació de la gestió de govern. Anunciava, i no ho complia, que no llegiria una llista avorrida i interminable de realitzacions. No només no complia sinó que, fins i tot, es va apuntar realitzacions que eren de governs anteriors i altres que, com a molt, com a molt, no passen de la situació d'avantprojectes. Va descobrir-nos que el seu era un govern de gestió, com si n'hi hagués d'altres. Nosaltres pensam que el que cal és veure cap a quins objectius es dirigeix aquesta gestió i veure l'eficiència assolida.

Idò bé, una vegada que han passat dos anys i més de tres mesos d'aquella gloriosa data en què s'acabà la ignomínia de quatre anys negres, en què les forces del mal havien ocupat el Consolat de la Mar, és un bon moment per comprovar si els objectius declarats de la legislatura es van acomplir i amb quin grau d'eficiència.

Comencem per l'economia i pel seu sector principal, el turisme. Vegem si s'ha augmentat la confiança, si ja sortim de la depressió i com va la creació de llocs de feina i, tant important o més que això, la qualitat d'aquests llocs de feina. Alguns titulars de premsa ens indiquen que la depressió continua instal·lada en almenys alguns sectors de la societat. Per exemple: "*Los mercados inglés, italiano y francés sufren fuertes caídas en el primer semestre*". Estam parlant d'enguany, lògicament. "*El 90% del comercio sufre una caída de ventas respecto a 2004*". "*El sector turístico pitiuso exige actuaciones urgentes para superar la crisis*", però a continuació diu: "*el*

*Govern niega una recesión turística a pesar del descenso de visitantes*", o "*los sindicatos alertan del cierre anticipado de hoteles y del recorte de la duración de los contratos*". I per últim aquest que diu: "*Las Pitiusas ingresan 10 millones de euros menos por turismo hasta junio*". Tot això d'enguany.

En qualsevol cas, Sr. Matas, no en faci massa cas. Si repassam les hemeroteques podrem veure que els diversos sectors empresarials solen queixar-se sempre al començament de la temporada. El que passa és que quan governa el PP no solen demanar que s'enderroqui el Govern, com passava la legislatura anterior.

Ara bé, el que hauríem de veure és com va el creixement econòmic i la generació de llocs de feina. Segons els diversos indicadors podem observar que hi ha un lleuger augment del PIB, que afecta especialment Mallorca, ja que hi ha diferències entre illes, i que la tendència ocupació-atur segueix la mateixa pauta d'anys anteriors una mica ralentitzada, és a dir, es continuen creant llocs de feina a un ritme que no pot absorbir la totalitat dels nous nadius, per la qual cosa continua -excepte alguns mesos- continua augmentant l'atur. Aquesta situació a l'època del pacte era el desastre absolut i ara sembla que demostra la solidesa de la nostra economia i la bona gestió del Govern. En qualsevol cas, en aquest moment ja es pot veure clarament que ni de lluny no es crearan aquesta legislatura tants de llocs de feina com es crearen a la legislatura del pacte.

Però mirem ara allà on es produeix l'augment de l'ocupació, si aquesta és sostenible al llarg del temps, si es produeix en bones condicions de treball, si genera una major riquesa per a la comunitat i si hi ha un repartiment més just de la riquesa. I és aquí on trobam les grans febleses del model econòmic del seu govern, Sr. Matas. En primer lloc, tot el creixement es produeix lligat a la construcció, el més insostenible dels sectors, el que ja es trobava sobredimensionat i, a més, es produeix molt lligat a l'obra pública, innecessària i molt concentrada en poc temps. La mateixa patronal de la construcció ja ha avisat contra aquesta concentració i opina que hauria estat millor la distribució temporal de les obres per evitar aturades de cop, que són molt previsibles en el futur. I es produeix també lligada a l'ús residencial vinculat a segons habitatges i oferta turística no reglada, tant sigui en sòl urbà com en sòl rústic, que es preveu en el seu conjunt -el sòl rústic- com un urbanitzable de baixa intensitat.

Sobre això he de reconèixer que vostè no ha enganyat ningú. Ja ho va dir en el seu discurs d'investidura, encara que no se li va donar la importància que es mereixia a aquesta afirmació, i ho va repetir ahir: "Les Illes han esdevingut àrees metropolitanes i, per aquest motiu, és necessària una ordenació del territori basada en la seguretat jurídica i en el respecte a la propietat privada". Permeti'm una traducció: posar el negoci privat, especulatiu, per damunt de l'interès general; és el que nosaltres entenem d'aquesta afirmació. Contra aquesta política, naturalment, sempre estarem confrontats.

Vegem altres aspectes de l'ocupació laboral. Es produeix una reducció constant dels llocs de feina lligats al sector industrial, paral·lela a la pèrdua d'empreses en aquest mateix sector. Els contractes cada vegada són més curts, augmenta la precarietat, la subcontractació i la rotació de llocs de feina aparentment diferents per complir les mateixes funcions i per al

mateix empresari. Els eventuais de l'hostaleria han tengut contractes més curts o directament no han estat contractats.

La sinistralitat laboral augmenta altra vegada. Tornam ser la comunitat amb un major nombre relatiu d'accidents. Els dos consellers de Treball que vostè a nomenat s'han dedicat a tirar per la borda tota la feina feta la passada legislatura i han demostrat una desídia sagnant en un tema d'aquesta gravetat.

La mateixa ineficàcia o manca de voluntat ha tengut pel que fa a la concertació social: ha deixat caducar el pacte autonòmic per l'ocupació i l'economia productiva i no ha estat capaç de signar ni un sol pacte local nou. Això sí, conspira per eliminar-ne algun dels que se signaren anteriorment i funcionaren.

Parlem ara de la productivitat. Diversos estudis d'institucions poc sospitoses de radicalismes esquerrans adverteixen de la seva pèrdua progressiva i dels perills de l'augment de l'economia especulativa i l'abandó de l'economia productiva o la innovació, i de la poca qualificació dels llocs de feina que es creen. Un fet que ens sembla simptomàtic de la situació és que estam perdent població laboral espanyola per primera vegada en dècades. Els nous llocs de treball que es creen tenen tant poc atractiu que són coberts, bàsicament, per treballadors extracomunitaris, als que, donada la seva situació de desavantatge, es destinen habitualment a aquelles feines que ja no volen fer els treballadors espanyols.

Si tot això ho lligam al fet que es continua produint el major índex d'abandó dels estudis o de fracàs escolar, tot això ens porta a la conclusió que la suposada bonança econòmica es veu amenaçada per perillous núvols.

A l'últim ple, el de la setmana passada, el Sr. Flaquer proposava, i vostè ho va ratificar ahir, un pacte pel turisme. Com diuen en castellà, *a buenas horas, mangas verdes*. Quantes vegades ha rebutjat oferiments lleials de l'oposició en aquest sentit?, entre d'altres una proposició no de llei del nostre propi grup que es va veure no fa massa en aquest plenari.

A la passada legislatura, amb més o menys encert, es va fer un intent de millora del nostre producte turístic. Aquest intent va ser torpedinat a consciència des del seu grup parlamentari, des de sectors turístics que tenen els majors guanys al Carib i a altres destinacions competidores nostres i, per a vergonya seva, pel Govern d'Espanya del qual vostè era ministre. En canvi vostès han pogut actuar amb molta més tranquil·litat: mai no han tengut una oposició tant ferotge; vostès tenien la confiança dels majoristes de viatges i d'altres amos del negoci turístic. Vostès eren els professionals que havien de redreçar la situació. Vostès no hagueren de patir ni tan sols les conseqüències de l'11 de setembre.

Idò bé, amb tota aquesta situació els resultats no és que siguin molt espectaculars: reducció de la despesa turística, reducció de l'estada mitjana, ofertes per davall dels costos, augment del tot inclòs... Però vostès es conformen amb lleugers augments de l'arribada de turistes, quan és ben evident que l'arribada de viatgers als nostres aeroports no és l'indicador més significatiu. Com exemple li diré que els empresaris que han elaborat el Pla de màrqueting d'Eivissa xifren en cinc anys de feina i a aconseguir 400.000 turistes més que arribin per poder

igualar els ingressos de l'any 2000, any central de l'època del pacte. Necessiten cinc anys més que vagi bé i que arribin 400.000 turistes més, perquè els turistes no deixen tants d'ingressos.

Ara també es veu amb nitidesa el greu error que va suposar la campanya de desprestigi contra l'ecotaxa, la irresponsabilitat de renunciar a uns ingressos per a la millora de les zones turístiques, unes zones turístiques que s'estan quedant obsoletes o madures, com es diu en l'argot del sector; unes zones turístiques que necessiten imperiosament una remodelació i una millora que, evidentment, no passa per seguir saturant-les.

L'esforç inversor en infraestructures destinades a noves urbanitzacions seria molt més necessari per millorar aquestes zones turístiques. L'informe d'Exceltur, que vostè va citar de passada i n'extreia unes conseqüències contràries al seu sentit, ha confirmat el que ja sabíem: que el turisme d'allotjament reglat deixa molt més ingressos i crea més llocs de feina que no el turisme residencial. Quina llàstima no disposar ara dels recursos que generava l'ecotaxa i que eren els únics que no havíem d'aportar els ciutadans de les Illes Balears. Perquè, Sr. Matas, no és cert, i vostè ho sap molt bé, que només amb l'anunci de la supressió de l'ecotaxa ja hi hagués respostes positives en els mercats turístics. Tant és així, que es va veure obligat a crear un substitutiú, ridícul, però substitutiú: la Targeta Verda, aquest gran invent, una de les majors pallassades que s'han fet mai per part d'un govern.

(Remor de veus)

Per cert, ni una paraula no en va dir ahir en el seu llarguíssim discurs, d'aquesta targeta estrella, ni una sola paraula.

La Targeta Verda és un producte que ens desprestigia perquè no respon als objectius que proclama, ni ofereix cap avantatge als nostres visitants ni cap millora del medi ambient; un producte que no genera ingressos sinó pèrdues; un producte que no hi ha manera de col·locar ni mitjançant la col·laboració interessada de sectors empresarials amics. Qui pagarà el dèficit de la Targeta Verda, Sr. Matas: els ciutadans de les Illes Balears amb el nostres impostos o els bancs i les caixes amb un nou impost revolucionari? Els únics beneficiaris fins ara de la Targeta Verda han estat els seus amics que han aconseguit un lloc de feina ben remunerat, i les empreses publicitàries que s'han folrat per compte dels anuncis. Però què es pot esperar d'una fantasmagòrica fundació formada per bancs i caixes, que ha de gestionar el nostre medi ambient i que va començar malversant 4,5 milions d'euros en la compra del negoci ruïnós del Sr. Douglas anomenat Costa Nord? "*Ningún turista ha utilizado la Tarjeta Verde en 11 de los 14 centros que ofrecen rebajas*". Això és del dia 4 de setembre. Cap turista no la utilitza. Vaja un èxit!

Parlem ara del tot inclòs, una modalitat turística que no s'ha creat aquesta legislatura, d'acord, però que ha pres un impuls i una importància fins ara desconeguts. Parlem dels seus efectes sobre l'ocupació, sobre l'oferta complementària. Parlem de restaurants i bars mig buits en plena temporada, de caixes minúscules en els comerços. Parlem també que això no és una maledicció divina, que el tot inclòs és un producte aliè a la nostra realitat turística, i no és cert que estigui implantant-se a

totes les destinacions turístiques; altres indrets molt pròxims a nosaltres, de la mateixa península, no pateixen els seu efectes; per alguna serà. I bé, quina és la seva posició, Sr. Matas?, quina és la posició del Govern que vostè presideix? Perquè ens tenen molt despistats; primer digueren que no es podia fer res, que era una qüestió del mercat, que un govern liberal com el seu no podia actuar. Després es va armar de valor, Sr. Matas, i a la fira turística de Londres va anunciar *urbi et orbe* que faria una llei per restringir el tot inclòs. Però li va durar poc la valentia: li va bastar una cridada dels empresaris que l'havien ajudat a derrocar el govern del pacte per quadrar-se, recular de manera immediata i vergonyosa. Segurament aquesta actitud serà allò que vostè diu "recuperar el diàleg amb el sector".

Ara, més o menys, l'estat de la qüestió és el següent: s'ha creat un comitè de savis, que els agrada molt crear-ne, que està elaborant un estudi que elevarà a una ponència parlamentària que, si s'escau, podrà a la vegada elevar una proposta al Govern perquè, tal vegada, faci un avantprojecte de llei. Bé, vol continuar marejant la perdiu i prenent el pèl als ciutadans, o s'atrevirà a regular el tot inclòs? Què pensa fer, Sr. Matas? Ahir no ho va aclarir.

Parlem ara de carreteres, Sr. Matas. Supòs que era d'esperar: les carreteres, autopistes o autovies, són el tema estrella d'aquesta legislatura. Ho són perquè vostè ho ha volgut i s'ha dedicat a elles amb un entusiasme digne d'una causa millor, i amb una eficàcia, almenys pel que fa a Mallorca, que no li veiem en altres aspectes de la seva gestió, una eficàcia que, no obstant això, té algun emperò: qui les pagarà, Sr. Matas?

Per quin motiu ha incomplert de manera tant flagrant el conveni que vostè mateix va impulsar? Per què ha iniciat les obres sense la supervisió preceptiva del ministeri, sense l'acord de qui ha de pagar?, de qui havia de pagar? Com és possible que es facin obres amb pressupostos dobles, i fins i tot quintuples, dels previstos inicialment. Per quin motiu pensa que el Govern central, que és qui té la paella pel mànec, no li tornarà, ni que sigui en una mínima part, la ignomínia que va protagonitzar vostè la legislatura passada? Un ministre mallorquí que bloquejava les inversions en carreteres a les Illes Balears perquè el Govern d'aquí no era de la seva corda i perquè el Govern del pacte volia unes carreteres més adaptades al territori. Repetesc, Sr. Matas: qui acabarà pagant aquestes carreteres si fracassa, com és previsible, el contenciós que ha interposat contra el Govern central? Per què no abandona la prepotència i negocia? No ens mereixem aquest càstig els ciutadans de les nostres illes, ni que sigui per purgar els pecats d'haver votat el PP. La penitència és massa dura.

I permeti'm ara que li parli d'unes carreteres que em tenen especialment sensibilitzat. Es tracta de l'autovia de Sant Antoni i la de l'aeroport a Eivissa, obres no s'han iniciat, contràriament al que va dir ahir. Encara té l'oportunitat de rectificar: aprofiti-la, i, de passada, tal vegada ens pugui explicar com és possible que el que vostès denominen desdoblaments, simples desdoblaments, costin dues i tres vegades més per quilòmetre que les autopistes que es fan a Mallorca, un 1.500% més del que preveia el conveni. Això és el que és pròpiament el pressupost, no el que acabaran pagant, un 1.500% més; que uns 20 quilòmetres d'aquest desdoblament o d'autovia costin més de 480 milions d'euros, amb 25 anys de lladrocini a l'ombra? També podria dir per què la família Matutes en surt tant

beneficiada?, quins favors ha de pagar al Sr. Matutes, Sr. Matas?

(*Remor de veus*)

Les autopistes, Sr. Matas, no és que siguin *una vuelta a las andadas*, no, són *otra vuelta de tuerca*. Juntament amb la resta de les seves normes territorials configuren un panorama de destrucció sistemàtica del territori. Allà on passen les seves excavadores, Sr. Matas, ja no hi torna a créixer l'herba. En el seu afany d'urbanitzar...

(*Continua la remor de veus*)

En el seu afany d'urbanitzar i, ja se sap, les illes són una àrea metropolitana, deixarà el sòl rústic com una figura que s'haurà d'estudiar a les escoles com s'estudia ara la cultura talaiòtica.

(*Rialles*)

Vostè ha decidit fer cas als seus ideòlegs i aplicar amb rigor el programa de destrucció sistemàtica, sense vel·leïtats, com les d'aprovar les DOT, que va tenir l'altra legislatura en què va governar. Això eren concessions als ecologistes que ja s'han acabat. Ara és l'hora d'aplicar el programa màxim del PP, com més aviat millor i sense contemplacions.

És cert que quedaran alguns indrets preservats de la fúria urbanitzadora, però que siguin els menys possibles. Vostè ostenta el trist honor de ser el primer president que elimina espais naturals, un cas insòlit a tota Europa. Tot un exemple d'una persona que, no se sap per quin motiu, però va ser ministre de Medi Ambient. A la passada legislatura ens cansàrem de sentir en boca del seu grup i de vostè mateix que la declaració d'espais protegits era una confiscació dels drets de propietat, una expropiació encoberta. Sembla mentida que tot un ministre que va protegir espais a la península aplicant la mateixa legislació digui aquestes coses. Com que no es pot al·legar ignorància, només ens queda l'opció de la mala fe. Idò bé, mai no s'havien produït a la nostra comunitat unes expropiacions tant importants i tant massives com les d'aquesta legislatura. *Manu militari* han privat moltíssims propietaris de les seves terres o, fins i tot, de la seva casa, però no ha estat per protegir sinó per destruir, per fer autopistes.

I si no n'hi hagués prou amb les autopistes i amb el sòl rústic, vostè l'emprèn amb el litoral. La nova llei de ports permet omplir la nostra costa d'aquestes instal·lacions al marge de l'ordenació territorial i passant per damunt de les institucions que tenen competències en aquesta matèria. Especialment sagnant és el cas del port de Ciutadella, que es vol imposar per damunt de l'opinió del Consell Insular de Menorca.

Aquest conjunt d'actuacions deixa en pura anècdota el transport públic; del que es tracta és que totes les urbanitzacions de les Illes estiguin a pocs minuts en vehicle privat del centre metropolità i del seu nucli central: l'aeroport. Dels compromisos de Kioto millor no parlar-ne. Però com que rebrem l'energia elèctrica de la península mitjançant el cable, la contaminació se l'enduran els nostres veïns. Com si el canvi climàtic conegués aquestes fronteres. Evidentment també amb aquest model territorial les dessaladores mai no seran suficients:

a les quatre que volen fer aquesta legislatura se n'hauran d'afegir més i més a les properes. Això que vostè ja havia deixat resolt de manera definitiva el proveïment d'aigua l'any 1998.

Passem ara a parlar dels serveis públics essencials que presta la comunitat, allò que configura l'anomenat estat de benestar. D'entrada hem de dir que el grau d'eficàcia és molt diferent que el que es produeix amb les carreteres, conseqüència lògica del grau d'interès molt inferior que li mereixen aquestes. La seva Conselleria de Salut sol presumir d'estar construint alhora quatre hospitals públics, però se sol oblidar que els tres que es troben efectivament en construcció se'ls va trobar programats de la passada legislatura, que la construcció va endarrerida, que el d'Inca va ser boicotejat sistemàticament pel PP als diversos àmbits la passada legislatura; se'n recorden que la comunitat, que no tenia competències, havia de pagar el 50% d'aquest hospital?, que el de Formentera -que se l'apropien- és una conquesta de l'obstinació de l'anterior diputat de Formentera que, quan les administracions del PP negaven la seva necessitat que existís, va anar insistint i va aconseguir-ho?, que el nou Son Dureta pateix un retard injustificat per l'obsessió de construir l'hospital *pelotazo* de Son Espases? Es desvien cada vegada més recursos a clíniques privades mentre es degrada el sistema públic com a conseqüència de la seva política neoliberal.

A l'ensenyament també es promou l'educació concertada abans que la pública, la qual cosa no es un tema menor perquè afavoreix les desigualtats. Basta mirar el nombre d'immigrants que es matriculen a unes o altres escoles per comprovar-ho. Per cert, Sr. Matas, millor que fer gestos populistes seria recomanable que remetés al Parlament el Pla integral sobre la immigració.

Passant a educació, la promesa sobre la gratuïtat dels llibres de text s'ha oblidat, la lliure elecció de centre ha esdevingut un sarcasme quan, a la majoria dels centres escolars, es superen les ràtios màximes permeses per la llei. Mentre es mantenen mancances dels centres es fan experiments antipedagògics com el dels dos professors per aula d'infantil, com a conseqüència de la seu demagògic compromís electoral d'afavorir el bilingüisme. Anuncia el Sr. Conseller d'Educació subvencions als centres privats de batxillerat, però no es paguen ni les despeses de manteniment des centres públics ni els desplaçaments dels professors itinerants, des de gener Sr. Fiol, des de gener.

*(Remor de veus)*

També en el cas les residències de la tercera edat s'avança cap a la seva privatització posant en mans d'empreses privades terrenys i recursos econòmics públics. Per cert, en contra de la seva pròpia llei de serveis socials, en contra fan això. Per cert també, amb pagament ajornat que hauran de sufragar governs posteriors.

Les polítiques de benestar social, una vegada desmantellada la conselleria corresponent, han demostrat una manca total de criteris i de planificació de prioritats. Es fan reiterats anuncis propagandístics que no són més que fum, com la famosa polsera antimaltractadors, quantes vegades l'han anunciat? O els bons-escoleta que no arriben ni tan sols 10% dels usuaris i que cobreixen una mínima part dels costos en escoleta. La Direcció General de Menors i Família s'ha deixat en mans de l'ultraconservadorisme catòlic més ranci...

*(Remor de veus)*

...a l'òrbita del sinistres personatges com Aquilino Polaino.

El transport públic ha estat un dels temes estrella d'aquesta legislatura. I voldria començar reconeixent millores pel que fa al transport marítim, així com valorar positivament l'aprovació del Pla de Transports que el trobarem molt avançat, però en tot cas ho considerem positiu. El que passa és que es troben amb una gran contradicció, ja que el model territorial i de carreteres que vostès desenvolupen es basa en un predomini total del vehicle privat. El que passa és que no hi ha recursos per desenvolupar-lo. Pel que fa al tren, començaren amb una aturada excessiva i injustificada de la línia de Manacor i han renunciat a continuar-lo fins a Cala Rajada o Alcúdia. El soterrament de les vies a Palma, tot i ser una actuació positiva, es veu enterbolida per les molèsties innecessàries que ha causat als usuaris, o per la conversió del carrer Jacint Verdaguer amb una vial de gran capacitat. En aquestes obres, com també passa amb les del metro, s'ha optat pel model més costós que detreu recursos, que serien necessaris per afrontar l'extensió de la xarxa ferroviària.

La declaració d'obligació de servei públic dels vols entre illes ha resultat un autèntic fracàs que, en molts casos, ha empitjorat les condicions econòmiques dels usuaris dels vols entre illes, no és només el problema dels vols entre la península, que hi són també i vostès no la posaran. Evidentment ara han de renegociar amb modèstia perquè en el seu moment no ho feren per resoldre tot això.

Mirin volia parla d'allò que jo anomenava "qualitat democràtica", de com el PP en aquest Parlament utilitza les majories absolutes per negar-se a crear comissions, totes les que ha demanat l'oposició, el Govern no respon a les preguntes dels grups i moltes vegades en realitat interpel·la els membres de l'oposició...

*(Remor de veus)*

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. RAMON I JUAN:

...l'ús fraudulent dels torns de control al Govern. La utilització de vies extraordinàries, com són els tràmits d'urgència, o la llei d'acompanyament per fer modificacions legislatives substancials..., me sembla que no puc seguir per aquí perquè no tenc temps. En tot cas voldria dir que el gran dèficit democràtic també és la corrupció que torna a imperar a les nostres illes, casos com Rasputín, Calvià, Ses Salines indiquen que estam en una situació altra vegada de corrupció i ja en parlarem dels contractes de carreteres en el futur.

Es crea una televisió de partit, el No-Do del PP. Una cadena que practica la censura informativa i la "caça de bruixes" entre els seus professionals. Una joguina del Sr. Matas i de la Sra. Estaràs que ens surt per un ull de la cara als ciutadans de les illes.

Bé, volia parlar d'endeutament i no tenc temps. Anem al final...

*(Remor de veus i rialles)*

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor.

EL SR. RAMON I JUAN:

Després intentaré a la rèplica col·locar-los alguna cosa més.

Bé, Sr. Matas, vostè sol aprofitar aquest tipus de debat per fer anuncis espectaculars, per cercar titulars. L'any passat va ser el nou REB. Per cert, en què ha quedat tot això del nou REB? Algú me podria informar perquè ho desconec. Enguany han estat dues coses diferents: avalar que sortís ahir, el dia del debat, les hipoteques dels joves i proposar dos pactes. Del primer res a dir de moment, ja veurem la lletra petita i opinarem, però en principi és una qüestió que consideram positiva, tot i que som més partidaris de subvencionar en funció de la renda i no per trams d'edat. Però bé, ens sembla positiu és com una gota d'aigua dins l'oceà del problema de l'habitatge, però endavant. El que problema és que vostès no fan res per aconseguir habitatges destinats a primera residència de la població. La construcció, l'immens volum de la construcció que vostès impulsen des de les seves polítiques es dirigeix al mercat especulatiu i de segones residències, no es construeixen habitatges destinats a l'ús de la població que resideix aquí habitualment.

Bé, i els pactes. Del pacte turístic, ja li he dit el que pensàvem. Tenim un grau d'escepticisme molt elevat que creiem que està plenament justificat. Però de totes maneres si vostè vol parlar amb els grups, no ens ha quedat clar si en vol parlar-hi, dels canvis imprescindibles en el model turístic, de les implicacions territorials que això suposa, del repartiment més just dels ingressos turístics, estam a la seva disposició. Vostè ha de moure fitxa i dir si vol un acord amb els grups.

Del pacte per l'Estatut, d'entrada, agrair-li que estigui disposat a treballar, com va dir ahir i que reconegui per tant, que fins ara no havia fet res. Això és lògic per què vostè no creia necessària cap reforma i únicament s'ha apuntat al carro perquè Catalunya ho feia. Vostè marca dos premisses: no ultrapassar el marc constitucional i crear un nou consell insular. La primera és una obvietat: és clar que ens hem de moure dins el marc constitucional. El que no està tant clar és que haguem de fer una interpretació restrictiva, com solen fer vostès de la Constitució, i plantejar que la Constitució no és modificable...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sr. Ramon per favor.

EL SR. RAMON I JUAN:

Sí acab Sr. President, gràcies.

La segona sembla que és contradictòria amb la primera, ja que és una proposta molt possiblement inconstitucional. En qualsevol cas, és una proposta gratuïta, innecessària, que no

respon a què s'hagin esgotat els mecanismes que preveu l'actual Estatut, ni tampoc a cap programa electoral, una proposta que no cerca el consens. Si hem de parlar, que ho hem de fer, de millorar els àmbits de decisió insular ha de ser sense apriorisme, sense imposicions i, sobre tot, sense utilitzar-ho com excusa per a modificar la representació territorial al Parlament. Sr. Matas, digui d'una vegada si vol un acord per reformar l'Estatut. No ens queda molt de temps, si volem tenir nou Estatut per les properes eleccions. No valen les invocacions genèriques al consens i al mateix temps plantejar imposicions. De vostè és la responsabilitat de tirar endavant aquest procés i, de moment no ho està fent. És hora de començar a treballar Sr. Matas, i sense imposicions.

La representació territorial dels nombre de diputats i la creació d'un nou Consell Insular, tot això no figurava al programa electoral. Sr. Matas, és hora ja de què defineixi clarament la seva posició, que el seu grup parlamentari faci propostes concretes sobre les competències que volem exercir des de les nostres illes, perquè creiem que es poden gestionar millor des de les Illes, sense fer seguidisme de ningú sinó atenent les nostres pròpies necessitats.

Vostè té la paraula, vostè i el seu grup Sr. Matas si decideixen tirar endavant la reforma de l'Estatut.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, Sr. President del Govern. Fa uns dies quan vàrem començar a preparar aquest debat de política general, vaig tenir interès per conèixer allò que havien destacat els mitjans de comunicació de l'any passat i va ser unànime, totes les portades dels diaris destacaren que "Matas impulsarà un nou Règim Especial de Balears per compensar la insularitat". No n'havíem tornat sentir a parlar, un any just de Parlament i no s'havia tornat sentir ni una sola paraula fins que avui matí el Sr. Matas, ha dit: "sí, jo el vaig proposar fa un any, però ningú m'ha fet cas". Els diaris ni feren de cas, que era el que vostè pretenia. Però i el grup parlamentari no té capacitat d'iniciativa? I el Govern no té capacitat d'iniciativa? Encara esperam que ens proposi qualche cosa al respecte, però no interessava. El que interessava era la portada de l'endemà. Veurem si l'any que ve haurem de dir el mateix de les portades d'avui, dels pactes que ha proposat, perquè així com els ha proposat he vist molt poca intenció d'arribar a un consens, ja ho veurem.

Bé, un exemple molt paregut va passar amb un tema que serà recurrent avui, el tema del tot inclòs. El Sr. Ramon ho ha dit, aprofitant una de les fires internacionals més importants, va anunciar pomposament l'imminent llei que regularia la modalitat del tot inclòs, portades als diaris i no se n'ha parlat més. Cada vegada que un sector econòmic protesta, s'organitza una mesa, se crea un grup d'experts, se fa una gran foto, s'anuncia un gran pacte intersectorial i la cosa està igual i duim 2 anys amb un tema que cada vegada més preocupa i afecta

sectors importants i econòmics. En definitiva, no se pot dur una política més erràtica en turisme. La Targeta Verda no només no suposa ingressos, sinó que ens costa doblers. La promoció turística no pot ser més confusa. L'equip ciclista ha passat de ser la bandera promocional del Govern a ser un element prescindible perquè s'havia de finançar el Menorca Bàsquet. Tot demostra una evidència: el Partit Popular no té, o no ha practicat política turística.

M'ho deia fa unes setmanes un empresari conegut meu que té diversos negocis en el sector: "la Conselleria de Turisme podria desaparèixer, tanmateix qui marca la política turística a Balears són els majoristes de viatges", aquests són els que marquen la política turística. Mentrestant, mentre tant, mentre feim reunions, fotos, la nostra oferta turística se degrada cada dia. Mallorca i Eivissa començaren a 30 euros, menjar a voler, berenar, dinar, sopar, beure tot el dia, barra lliure, però és que ara ja 19 euros. I l'altre dia a Cala Rajada me varen dir 17 euros, berenar menjar, sopar, beure fins que ja no poden beure més. Com se poden regalar les nostres illes a aquest preu? O, què els han de donar als turistes per poder donar aquests preus? Un cap d'economat d'un hotel m'ho comentava, diu: "saps que tenc per a cada turista i dia? 3,5 euros i els dona menjar, sopar, berena, menjar entre mig i beure a voler. I els treballadors què han de cobrar perquè els números surtin als hotelers? Fa pocs anys, una cambrera, un cambrer, cobrava per fer 18 habitacions diàries. Avui ja 24 habitacions diàries pels mateixos doblers o manco. I centenars de petites empreses familiars de comerç, restauració, oci, transport,... que senten les declaracions triomfalistes que feia vostè ahir mateix, però ells no han recuperat l'optimisme, ells han patit el pitjor any, el pitjor estiu de tota la història, com a mínim des de la crisi dels anys 90.

I encara han de sentir que gràcies al PP s'ha recuperat el dinamisme de l'economia balear. Dinamisme?. Provi de passejar, aquests dies, el mes d'agost fins i tot, per moltes de zones turístiques i veurà la quantitat de cartells de se traspassa que hi ha en ple mes d'agost. Molts d'hotelers a l'únic que aspiren és a una norma que els permeti convertir els hotels en apartaments. La cadena Sol, la cadena Riu, la cadena Barceló han anunciat que han començat a posar hotels en venda. Ha començat la deslocalització de la primera indústria de les Illes Balears? Davant aquesta situació que ja ha encès totes les alarmes, el Govern del PP està a la lluna, o pitjor, afegeix al banyat. Davant la pèrdua progressiva de rendibilitat del turisme la única recepta és més construcció. Ho deia Exceltur, organisme dels hotelers: "si es consumeixen les previsions de creixement urbanístic es consolidaria una trama urbana al voltant del litoral difícilment compatible en moltes de zones amb les actuals activitats ludicoturístiques..." I afegeix l'informe: "si es manté el model actual ens trobaríem davant un creixement intens en places i escàs quant a la millora de la competitivitat i atractiu de les destinacions". No, no passin pena que no és que ara ens haguem convertit a les tesis dels hotelers. Això el PSM fa molts d'anys que ho diu i ho du a les propostes electorals. A bona hora els hotelers s'hi sumen, obren la porta al llop i quan se mengen les ovelles ara protesten.

Però és ben cert que la política del Partit Popular no pot ser més contrària a totes les recomanacions dels experts en turisme. Davant la pèrdua de rendibilitat del turisme, més urbanització, aquesta és la recepta. Totes les iniciatives legislatives que

aquests dos anys hem vist aquí i se n'han aprovat moltes, totes han anat en la tendència d'incrementar la possibilitat d'urbanització, especialment a l'illa d'Eivissa. I per evitar la caiguda en picat de tots els indicadors econòmics el Govern llança la més gran obra pública de tota la història. Bé, això és de manual, els economistes és el que recepten, però el problema és que aquesta gran convocatòria d'obra pública té 3 problemes, en el nostre entendre 3 errors.

Primer, s'han concentrat les obres en un període massa breu de temps. Això està provocant gravíssims problemes. Per començar el 70% de les obres han estat adjudicades a empreses de fora, únicament el 30% les fan empreses de les Illes Balears i això ja va passar amb el Pla Mirall, és la segona vegada que ens ho fa. Empreses que s'havien creat grans expectatives amb el Plan Hidrológico Nacional, avui troben una miqueta a l'obra pública de les Illes Balears i noms com Florentino Pérez, Germanes Klopowitz ara són la novetat en aquesta terra, gràcies a l'amistat que varen fer amb ministre de Medi Ambient. Tanta quantitat d'obra pública en el mateix temps ha provocat a més altres problemes. Les empreses d'aquí s'han vist obligades a comprar més maquinària, més camions i contractar molts més treballadors en un sector, la construcció, que ja estava sobredimensionat. I el resultat és que s'ha provocat artificialment una nova onada d'immigració que contribueix a la saturació de serveis públics i transforma socialment els nostres municipis. I un fenomen que en si és positiu, la immigració, perquè fomenta el rejuveniment de la població, du mà d'obra quan és necessària, fomenta la interculturalitat... Estimulat artificialment, com fa el Partit Popular, crea greus problemes d'integració, de convivència, d'exclusió social. Les barriades de les ciutats, els pobles de l'interior estan canviant vertiginosament la seva estructura social, generant uns problemes als ajuntaments que no tenen capacitat de digerir.

Un segon error en la contractació d'aquesta obra pública és que, especialment pel que fa a les autopistes, són unes obres absolutament sobredimensionades i ens demanam si era necessària tanta ostentació, era necessària? No es podien projectar unes carreteres més adequades a unes illes que han de ser escrupoloses amb el manteniment del paisatge? Quantes vegades no hem sentit, mirant els desastres que hem fet a S'Arenal, o a Magaluf, o a Sant Antoni d'Eivissa, quantes vegades no hem sentit: "Si poguéssim tornar 30 anys enrera faríem les coses d'una altra manera"? Mentida; mentida, ho tornarien a fer igual o pitjor, m'atrevesc a dir.

*(Remor de veus)*

Tornarien edificar a primera línia; ho fan. Tornarien planificar noves poblacions de 5.000 habitants; ho fan. Tornarien fer grans autopistes allà on bastarien desdoblaments aprofitant el traçat existent; ho fan. Tornarien cimentar el litoral amb més ports esportius; ho fan. Tornarien destrossar l'entorn dels nostres monuments més emblemàtics; ho fan.

El tercer error és que les autopistes que construeixen són molt cares, caríssimes. Obres com la carretera de Valldemossa, prevista al Conveni de carreteres per 7.970.000 euros, s'ha adjudicat per més de 16 milions, més del doble. El túnel de Sa Mola a Sóller, previst al Conveni de carreteres, que el varen firmar ells amb ells, previst per 4.790.000 euros, s'ha adjudicat per més de 21 milions d'euros. La segona ronda d'Eivissa,

prevista per 4.300.000 euros, s'ha adjudicat per 23.400.000 euros, més de cinc vegades el valor inicial.

(*Més remor de veus*)

Però el que ja no té cap justificació possible són dues obres a Eivissa.

(*Continua la remor de veus*)

No, no, ara ve allò bo, Sr. Font, ara ve allò bo. El nou accés a l'aeroport, previst al conveni per 3.930.000 euros, passa a tenir un pressupost de 59.968.000 euros, quinze vegades més, i, escoltin bé, s'adjudica per 221 milions d'euros, 221. I el desdoblament d'Eivissa a Sant Antoni, previst al conveni per 4.710.000 euros, es projecta per 70.833.000 euros, i s'adjudica per 260 milions d'euros; el que havia de costar 4.710.000 euros que havia de pagar Madrid s'acaba convertint el 260 milions d'euros. Dues obres que el Partit Popular havia previst al conveni per un total de 9 milions acaben constant-nos 482 milions d'euros. Encara que li pagui Madrid, el que li deu no arriba a una desena part del que ja ha gastat.

I això és previsió, això és planificació, això és un govern eficaç, això és un govern eficient, que ens deia ahir.

Però el que és escandalós és que per burlar la Llei del dèficit zero que va aprovar el mateix Partit Popular es recorri al finançament privat per finançar aquestes carreteres. Aquestes dues que els deia, resulta que si ho hagués finançat el Govern avui trobaria interessos al 2,3%; mirin al diari com està l'euribor, 2,3%, 2,4%. Ens consta finançar aquestes autopistes el 14,3%. Ara em diran: "no, és que a més a més del finançament hi ha el manteniment durant 25 anys, que és el que dura la concessió". D'acord, d'acord. Aleshores, què ens costarà el manteniment d'aquestes carreteres? Clar, perquè el finançament que obtindran aquestes empreses o que hauran de pagar aquestes empreses per finançar l'operació com a màxim els costarà 45 milions d'euros. Per tant mantenir 20 quilòmetres d'autopista a Eivissa nous ens costarà 2.000 milions de pessetes anuals, 2.000 milions de pessetes anuals, 12 milions d'euros cada any per mantenir 20 quilòmetres d'autopista; 100 milions de pessetes anuals per quilòmetre de carretera. Gastaran més en el manteniment d'aquestes dues autopistes que tot el pressupost del Consell de Mallorca en carreteres.

Sr. Matas, el seu model no genera riquesa; el seu model genera rics a costa de la butxaca dels ciutadans.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

EL SR. SAMPOL I MAS:

Quan més de 7.500 famílies viuen en la pobresa extrema, i quan un quart de les famílies de Balears declaren que tenen dificultats per arribar a final de mes, que amb els doblers públics es peguin aquests *pelotazos* a la nostra terra és immoral.

I aquí no acaba el desgavell. Saben, senyores i senyors diputats, quin endeutament ha generat el Sr. Matas en un any i mig? De l'1 de gener del 2004 al 13 de juny del 2005 el Govern

s'ha endeutat per valor de 3.335 milions d'euros, més de 554.000 milions de pessetes. El Sr. Matas en despeses plurianuals està compromentent dia a dia despesa fins a l'any 2035, està gastant els pressuposts dels propers sis governs que sortiran de les properes sis legislatures.

I per què?, per què aquesta hipoteca de futur? Bàsicament per una opció estratègica que condicionarà el futur Mallorca i Eivissa -afortunadament a Menorca no poden- que aposta clarament per la construcció d'autopistes i per una societat exclusivament depenent del vehicle privat. Ara, la pregunta és si abans d'una decisió d'aquesta envergadura que hipoteca per als propers 25 o 30 anys no s'ha de tenir en compte un element tan fonamental com l'increment del preu dels carburants, perquè això era totalment previsible, i no importa ser doctor *honoris causa*, basta llegir el que diuen els experts o el que ens diuen institucions prestigioses, inqüestionables de tot el món, com el Sr. Simmons, per exemple, expresident de la Comissió Nacional d'Energia dels Estats Units, que afirma que en aquesta dècada el preu del barril de petroli arribarà als 200 dòlars, 200, ara avui està a 80, fet que provocarà una crisi que obligarà a realitzar transformacions profundes en el model econòmic, i afegeix: "El transport, en especial el de carretera, es debilitarà fortament"; o l'informe del Deutsche Bank, que afirma: "Els polítics visionaris, els empresaris i els economistes s'haurien de preparar pel sòtil del preu del petroli, per realitzar una transició suau".

Però quina transició suau podrem fer aquí si ja ens hem gastat tots els doblers dels propers sis pressuposts?, si aquesta gran hipoteca ha anat en un sola direcció que ens converteix en una societat monodependent del vehicle privat i del petroli? I la pregunta és si no hauria estat més racional planificar unes estructures més sobredimensionades i, a la vegada, gastar més en transport ferroviari complint l'acord del Parlament. I cert que hem de demanar finançament a l'Estat, però per a les carreteres no en necessiten o han passat de tenir la seguretat del finançament estatal. Això si, han demostrat que saben construir autopistes, maldament ens costin un ull de la cara, però llàstima que no siguin tan ràpids per complir la promesa electoral de fer gratuïts els llibres de text, o per garantir la lliure elecció de centre escolar, com havien promès, o per construir hospitals.

Han passat prop de dos anys i mig des que el Partit Popular torna a governar i encara no sabem quan podrà començar la construcció del nou hospital de Son Dureta. Un projecte, redactat en temps del ministre Romay Becharia i que estava a punt de licitar. Bé, duim més de dos anys de retard, cost d'adquisició d'un solar, d'un terreny rústic a 27 euros el metre quadrat, saturació de Son Dureta, necessitat d'haver de fer nous vials ara per empalmar amb el nou hospital. Be, i per quins motius? Fa unes setmanes, en aquesta Sala, ja li vaig fer una pregunta al president, li vaig dir: és veritat el que va publicar un mitjà de comunicació que en el restaurant Sacha de Madrid, es va reunir l'aleshores ministre mallorquí amb un grup d'empresaris de les Illes Balears, i el senyor Matas els va anunciar que si guanyava les eleccions tenia terrenys per construir el nou Son Dureta i aquests eren entre La Real i la carretera de Valldemossa? No va contestar. Si no és veritat, això que ningú ho ha desmentit i que s'ha publicat a un diari de Mallorca, quina explicació té que quatre dels comensals, un any més tard, tenguessin una opció de compra sobre els quatre



terrenys que envolten Son Espases? Quina explicació té? Informació privilegiada, tràfic d'influències...?

Senyores i senyors, Vázquez Montalbán, poc abans de morir va escriure: "hem passat de ser devorats pels taurons a ser devorats per les tonyines". Es referia que el tauró és un animal menja i quan està ple es retira, mentre que la tonyina és un animal d'una voracitat extraordinària, que menja i menja fins que no queda ni un sol peix dins el banc de peixos, i llavors se'n va a cercar-ne un altre i torna començar a menjar voraçment. Idò aquesta és la sensació que tenim molta gent des que el Partit Popular ha tornat *sin complejos* al Govern, la de què s'estan abocant damunt el que queda de Mallorca i d'Eivissa amb una voracitat de tonyina.

I un s'ha de demanar, forçat, d'on surt tant d'autoodi. Pareix que volen destruir tot el que ens dona identitat de poble. Les agressions a la nostra llengua han estat constants des del primer moment. L'escarni de la nostra llengua que es fa a alguns programes d'IB3 no es toleraria a cap televisió pública del món. Han intentat dur la confrontació lingüística a les escoles, en contra de l'opinió dels ensenyants i de les associacions de pares i mares. Baix la defensa d'un fals bilingüisme, llancen un clar missatge a la gent que ha vingut de fora, com si els volguessin dir: no és necessari que aprengueu la llengua d'aquesta terra. I, tanmateix, fins i tot el Consell d'Europa l'altre dia recomanava, com a manera d'integrar la gent, de preservar l'idioma i de garantir l'ús dels dos idiomes oficials, la immersió lingüística a les escoles.

Finalment, senyores i senyors diputats, voldria intentar aclarir quina postura té el president del Govern sobre la reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears i el model de finançament. Precisament aquesta setmana vàrem conèixer la quantitat que rebrem els ciutadans de Balears dels pressuposts generals de l'Estat; cap novetat, els periodistes me cridaven, ull, què li pareix?, però què hi ha res de nou? Com sempre som els darrers quant a inversió per càpita. Va passar el temps de la UCD, va passar el temps del PSOE, va passar el temps del Partit Popular i ara torna a passar a la segona etapa del PSOE. A més a més, avui coneixem el resultat del model de finançament imposat, Sr. Matas, imposat pel Partit Popular quan governava. Resultat del model de finançament: els ciutadans de Balears rebem 241 euros anuals menys per habitant cada any, és a dir, són més de 40.000 pessetes anuals. El que sorprèn és que fa unes setmanes es reunissin els presidents de comunitats governades pel Partit Popular i acordassin que l'actual model de finançament és bo. Però, com el president de les Illes Balears, si l'actual sistema condemna els ciutadans de les Illes Balears a ser els que reben manco del sistema de finançament, com pot dir que és bo? A qui defensa vostè, les decisions del seu partit, encara que, tal vegada involuntàriament siguin equivocades, o els ciutadans als quals vostè ha jurat defensar?

Miri, el principal problema que tenim avui a les Illes Balears és la gravíssima espoliació fiscal que patim que ens està empobrint progressivament. Enguany s'han publicat diversos estudis sobre balanços fiscals, els fluxos fiscals entre les comunitats autònomes i tothom coincideix que les Illes Balears és la comunitat que aporta més, estimant l'aportació a l'Estat en un 15% del Producte Interior Brut; parlem de més de 3.000 milions d'euros anuals; parlem que la diferència entre el que l'Estat recapta a Balears i el que torna a totes les

administracions, és de més de 500.000 pessetes per persona, per habitant, és brutal. Bé, naturalment això té unes conseqüències molt greus, que el catedràtic Guillem López Casanovas, expert que ha assessorat el Govern en temes de sanitat, ha publicat l'evolució de la renda familiar disponible. La renda familiar disponible és la renda que queda a una família després de pagar impostos i després de rebre les prestacions de l'administració de l'Estat, pensions, beques, etcètera. Bé, idò les Illes Balears, l'any 1995 estàvem 12,5 punts per sobre la mitjana espanyola; l'any 2003 estam mig punt per baix de la mitjana espanyola, ja estam el número 10 quant a renda familiar disponible. I saben què passa? Que avui nosaltres aportam recursos a comunitats autònomes que tenen una renda familiar superior a la de les Illes Balears.

Bé idò, davant aquest fet, Sr. Matas, durant un any els hem sentit dir, li hem sentit dir que de cara a la reforma de l'Estatut defensaran el mateix que Catalunya; que si Catalunya incorpora un nou model de finançament a l'Estatut, vostès també ho exigiran. Però ahir mateix ja hi va haver un canvi important, perquè el Sr. Rajoy, el matí, i el duo Zaplana-Acebes ja varen anunciar una campanya "*hasta el último rincón de España*" per explicar les maldats contra l'Estatut de Catalunya. Aleshores, aquí ja canvia el discurs, i què diu el Sr. Matas, ahir, està al *Diari de Sessions*, diu: "no podem perdre el carro d'aquest procés de reformes, amb la garantia de que no podem perdre posicions relatives". Però, senyor meu, i quines posicions podem perdre, si som els darrers? És que quan vaig sentir això, me va donar la impressió de sentir el corredor que va el darrer del gran grup, "*el farolillo rojo*", que diuen, i diu: però no me passarà ningú. És patètic això, no vol perdre posicions i va el darrer!

La segona idea que va transmetre ahir: "si qualcú adquireix una situació de privilegi sobre la resta, és quan vull sol·licitar a aquesta Cambra que ens posem tots d'acord per defensar junts els interessos dels ciutadans de les Illes Balears". Ja hi ha hagut situacions de privilegi tots aquests anys, si hem estat els darrers, i no ha protestat. Què ens demana, senyor Matas, que fem costat al duo Zaplana-Acebes per fer campanya contra l'Estatut de Catalunya? Miri, si nosaltres som els primers interessats que s'apliqui el sistema que ara ha aprovat Catalunya; si Catalunya aporta a l'Estat el 9% del seu Producte Interior Brut i nosaltres el 15%; si nosaltres l'hauríem d'abanderar aquesta reforma i no utilitzar les institucions de Balears per dinamitar-la o per ajudar al Partit Popular a intentar dinamitar-la.

Senyores i senyors diputats, el nostre problema no és Madrid, quan deim Madrid, entès com a un sistema centralista que ens ofega econòmicament. Madrid és aquí dins, Madrid són vostès, senyor Matas i senyora Armengol i diputats i senadors del Partit Popular que han estat al Congrés dels Diputats i han vist passar pressuposts generals de l'Estat una i una altra vegada i no han dit absolutament res mai. Escoltin, que aquí som els de Balears, i que com sempre, com l'any passat i l'altre i l'altre, ens deixen a la cua. És del PSOE, la passada legislatura, que patírem la marginació del Govern d'Aznar, avui callen; els del Partit Popular, la legislatura passada, aplaudien les decisions de n'Aznar. No de bades Pere Capellà se demanava, un bon glossador, i deia: "què té aquesta terra nostra que congria tants traïdors?". Tots coneixeu la situació de marginació econòmica que patim a Balears, en sou ben conscients, però no estau disposats a enfrontar-vos amb els vostres partits, ara per aprovar

un bon Estatut d'Autonomia, o un bon model de finançament que resolgui de per vida aquesta absurda situació de marginació que ens empobreix dia a dia.

Finalment, senyores i senyors diputats, és obligat una referència a la degradació de la vida política a la nostra terra, especialment quan afecta una institució com la Presidència del Govern. És molt greu que una sentència judicial hagi demostrat que en els despatxos de la Presidència del Govern de les Illes Balears, essent president el senyor Matas, s'obriren i s'arxivaren 32 correus electrònics d'una altra institució governada per un adversari polític. És cert que el jutge no ho ha considerat delictiu, però, ¿i la responsabilitat política? I qui ens assegura que aquestes pràctiques no continuen? I qui ens assegura que l'únic era el senyor Quetglas? Senyores i senyors, a Estats Units no només no riuen quan passa una cosa d'aquestes, sinó que el president dimiteix. I aquí?

El segon cas és el vot particular emès per tres magistrats de carrera en relació al cas Formentera. Duríssim. Ha fet falta que tres magistrats de la més alta instància judicial de Balears, el Tribunal Superior de Justícia, hagin aixecat la veu i reivindicat de forma clara el principi d'igualtat davant la llei a Balears, denunciant que la no imputació del senyor Matas i la senyora Estaràs contravé el principi fonamental d'igualtat en la aplicació de la Llei que proclama l'art. 14 de la Constitució. Ens han dit, aquests tres magistrats, que a les Illes Balears, no és el mateix un pagès, un picapedrer, un botiguer que el President del Govern, no és el mateix. I això és molt greu, perquè el principi d'igualtat davant la llei és una dura conquesta de la humanitat que es remunta a la il·lustració francesa, a partir de la qual fou incorporada als sistemes democràtics d'Europa i del tot món. I acceptam aquest sistema polític i jurídic perquè pressuposem que tots som iguals davant la llei. Però no és així a Balears. En paraules dels tres magistrats, magistrats de carrera del Tribunal Superior de Justícia de Balears, "les eleccions parlamentàries...

*(Remor de veus)*

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. "Les eleccions parlamentàries són la clau de tot el sistema democràtic, la font que atorga o retira el poder públic, i el cens electoral constitueix la seva pedra angular". I afegeixen: "La netedat del procés electoral, la seva credibilitat, suposa condició bàsica insubstituïble de la legitimitat del poder democràtic"... La legitimitat del poder democràtic. A més dels delictes d'alteració fraudulenta del cens electoral, es va cometre un delictiu de falsedat i un altre de resolució injusta, tots els jutges, els 3 i els 4 han considerat provat que hi va haver un delictiu de malversació de fons públics i per això la causa continua viva, ara enviada a Eivissa. Pel fet de pagar despeses de viatge a Argentina a la Sra. Segura, Maria de la Pau Segura, quan no tenia cap contracte amb l'administració. Pel fet d'haver-la contractada simulant una entrevista, que mai se va realitzar perquè era a l'Argentina el dia d'aquesta entrevista. Desqualificant els adversaris per no conèixer rus, quan la tal senyora no té ni idea de rus. I tot això va passar dins una administració en què el màxim era el Sr.

Matas. I qui paga políticament per això? Qui va firmar els contractes d'aleshores gerent de l'IDI, el Sr. Rotger, el president de l'empresa pública que va fer aquests contractes, el Sr. Cardona, la Sra. Estaràs, que tenia contractat l'ideòleg de tota aquesta operació, el Sr. Matas, responsable de responsables.

Senyores i senyors, acabaré Sr. President, la credibilitat del sistema democràtic depèn del compliment escrupolós d'unes regles de joc elementals. Els partits polítics i els ciutadans hem de tenir l'absoluta convicció, una confiança cega en què els cens electoral no està manipulat, una confiança cega en un sistema judicial imparcial, una confiança cega en l'objectivitat dels mitjans de comunicacions, especialment si són públics. Si fallen aquests tres puntals de la democràcia, cens electoral, justícia imparcial i mitjans de comunicació objectius, falla tot el sistema democràtic. I en conseqüència se pot qüestionar la legitimitat de qui ostenta el poder, en paraules dels jutges.

Senyores i senyors del Partit Popular, encara no sabem quin país tenen dins el cap, quin país volen construir. Crec que mai no ho han confessat, però en veiem el resultat: Unes illes encimentades, convertides en una espècie de parc temàtic. Una llengua i cultures folkloritzades. Una economia subordinada a interessos de majoristes de viatges i empreses madrilenyes. Una agricultura agonitzant, mentre es represàlia els sospitosos de col·laborar amb l'anterior administració. Un poder polític que utilitza qualsevol pràctica il·legítima per perpetuar-se en el poder. No sabem si tenen un projecte de país, el que sí sabem és que si continuen per aquest camí no quedarà país.

Moltes gràcies.

*(Alguns aplaudiments)*

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol.

*(Remor de veus)*

Pregaria un poc de silenci per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies senyor President, senyores diputades, senyors diputats. Senyor president del Govern, la política no és només gestió de govern. Ahir vàrem sentir un llarg inventari d'actuacions fetes pel seu govern i una apropiació d'iniciatives anteriors, vostè ha confós la política amb la gestió i la gestió amb un inventari. Nosaltres venim a aquesta cambra a parlar de política, entesa com la lluita per uns valors, entesa com la lluita per unes idees; per això, els socialistes entenem la política com un compromís amb la ciutadania.

Volem reivindicar, avui més que mai, els principis i els valors de la nostra acció política; els que ens han conduït en la lluita pels drets polítics i socials, en la lluita contra la dictadura, en la lluita per la democràcia i en la lluita per l'autonomia.

En moments clau, moments de canvi, d'incertesa, els ciutadans necessiten dels principis i dels valors, d'una política

en la qual puguin confiar. Però vostè, en el seu discurs, no ha transmès confiança. Pot transmetre confiança un govern, un president, una política, en definitiva, que està fracassant en l'essencial?

El seu discurs d'ahir era la constatació del fracàs, no només d'una gestió de dos anys, sinó del fracàs de tot un model polític i econòmic, que ara vostè representa i que ve des de l'any 83. Sr Matas, és un model esgotat. El seu discurs era la constatació també de la més absoluta absència d'alternatives.

El passat mes de maig, i ahir també, vostè mateix, reconeixia que el turisme ha arribat al sòtil en la seva formulació actual, i que les causes són estructurals i no només de conjuntura. És possible que això sigui el més proper a l'autocrítica que vostè és capaç de fer. Perquè, quin és aquest model turístic en crisi més que el model que el Partit Popular ha defensat, patrocinat i aplicat des de sempre a les Illes Balears? Vostès sempre han apostat pel turisme residencial. Ja ho anunciava el president Cañellas fa quasi quinze anys quan deia: "Hem d'avançar nous plantejaments urbanístics... perquè cada vegada vengui més turisme de segona residència a establir-se a les nostres illes." Quinze anys, i encara amb la mateixa aposta.

Fonamentar l'economia en la construcció va en contra de la sostenibilitat. Vostès mai han fet cas al que deien, i segueixen dient, els experts, el món acadèmic, els sindicats i altres sectors socials: això és pa per avui i fam per demà. Avui és el demà dels anys noranta i vostès segueixen aplicant les mateixes receptes de sempre.

Però cregui'm, ara li ha tocat tripular el final del viatge, l'esgotament d'aquest model. Un model que, insistesc, és un "*viaje a ninguna parte*." La seva no és una política nova, és la política de sempre.

"La construcció no creixerà mai més com abans", recorda aquestes paraules? Les va dir vostè en el seu discurs d'investidura, les va dir en el discurs d'investidura de l'any 1996, i avui el motor del creixement a Balears és la construcció.

*(Aldarull a la sala)*

No li dic només jo, li diu Exceltur, li diu Sa Nostra, li diu La Caixa, li diu Hispalink; ha canviat el món, i vostè segueix fent, que no predicant, la mateixa política de fa gairebé quinze anys, ni cap paraula dolenta, ni cap obra bona.

Davant un moment d'incertesa econòmica què han fet vostès? Gran inversió i tota de cop en obra pública, permissivitat amb noves urbanitzacions, impuls novament del creixement residencial per mantenir unes xifres que li puguin rentar la cara a la seva gestió econòmica. Contràriament al que vostè manté, l'economia està creixent més sobre la base de la inversió residencial que sobre la inversió productiva, li diu el Centre de Recerca Econòmica; i també li diu que el camí d'aconseguir riquesa amb la construcció no és el més indicat per a la nostra economia.

Senyor Matas, aquesta és només una política a curt termini que aniquila el futur del nostre país. Així s'entén que ahir ens diguéss que els alts valors mediambientals s'han de protegir amb la devolució d'ús i de mercat. Aquest és l'únic Parlament del

món que en el segle XXI ha aprovat lleis de desprotecció d'espais que estaven protegits, com el Parc de Llevant, el de Cala d'Hort o tots els ANEI d'Eivissa, per sotmetre'ls a interessos urbanístics.

*(Aldarull a la sala)*

Tenim el recent exemple del Port de S'Estanyol, s'ampliarà el port esportiu, que tindrà 638 amarraments i un dic de 760 metres. O Sa Ràpita, un nucli que tindrà 5000 places més per poc més d'una hectàrea. O les noves urbanitzacions de Marratxí. Estan tramitant una llei al Parlament que modifica ni més ni menys que nou lleis i un decret, per poder desprotegir territori i legalitzar escàndols urbanístics a Eivissa. Aquestes són les seves solucions?

*(Aldarull a la sala)*

L'especulació urbanística? La depredació del territori?

Senyor Matas, no només li deim nosaltres, dos sectors ben diferents també han arribat a la mateixa conclusió. Li diuen empresaris hotelers i les organitzacions ecologistes: "Balears ha superat el nivell de sostenibilitat". Sr President, vostè té la responsabilitat de gestionar un país amb moltes potencialitats, un país que vol mostrar novament el seu esperit emprenedor i tenir un futur pròsper i sostenible. Ahir el seu discurs va ser un simple inventari d'actuacions, moltes d'elles ni tan sols promogudes pel seu Govern. Va ser un discurs buit de tot contingut polític i mancat de visió de futur. Vostè creu que la hiperactivitat és acció política i confon la seva autosatisfacció amb el benestar dels ciutadans.

*(Aldarull a la sala)*

Sr President, a pesar del dinamisme que sempre ha caracteritzat l'empresariat de les Illes Balears tenim tota una sèrie de problemes estructurals que cal afrontar: la caiguda de la productivitat del treball, Espanya creix un 0.25 % i les Illes Balears decreixen un 1,4 %; l'excessiva especialització econòmica de les nostres Illes; l'estacionalitat turística i la sobreoferta de places; l'escassa formació del capital humà; el dèficit tecnològic; les polítiques econòmiques agressives amb l'entorn o permissives amb l'ocupació desordenada del territori. Resoldre aquestes qüestions requereix un Govern decidit i amb capacitat de lideratge.

Un plantejament estratègic de futur demana la complicitat dels emprenedors i dels treballadors, de totes les forces polítiques, del conjunt de la societat, sols així serem capaços de treure les energies positives d'aquest país. Pel contrari, vostès demostren amb els seus fets que no tenen cap interès a superar aquesta situació. Ni tan sols creuen en les seves pròpies propostes: targeta Verda? La seva proposta estrella en matèria turística mediambiental no va merèixer ni una sola paraula del seu discurs d'ahir.

Tampoc no va citar el Pla de desestacionalització turística. Per què? Perquè vostè sap que aquest no és un pla per desestacionalitzar, sinó per afavorir els ajuntaments governats pel Partit Popular.

*(Petit aldarull a la sala)*

El REB II, el seu nonat Euroreb, el conill que es va treure del barret l'any passat ha estat xuclat en l'enorme forat negre de les seves promeses incomplertes.

Com pot esperar, senyor Matas, que els empresaris i treballadors d'aquestes Illes tinguin confiança en les seves propostes si ni tan sols vostè se les creu? Si sortís al carrer comprovaria com els empresaris de les Balears estan perdent rendibilitat, fins i tot les grans empreses fugen i desinverteixen. Algunes de les grans cadenes hoteleres han començat a vendre els seus establiments per no ser rendibles. El Grup Barceló preparava fa menys d'un mes la venda de cinc hotels de les Balears. Aquest mes d'agost Sol Melià preveia vendre com a apartaments sis hotels de Mallorca

Uns hotels es venen i els altres es dediquen al tot inclòs. És aquest el futur del turisme de les Illes Balears? El tot inclòs confina els turistes dins els hotels, i així debilita l'oferta complementària, és la pitjor notícia per a la millora de la qualitat del turisme. El tot inclòs arruïna famílies senceres de petits empresaris, també li diu la PIME. Parli amb restauradors, amb taxistes, amb propietaris de botigues, bars i supermercats, veurà el que li diuen. Els hotelers li dirien que baixen els beneficis a pesar de pujar les vendes; el majoristes de viatges han imposat la baixada de preus i el tot inclòs, senyor Matas.

Vostè, que presumeix tant de dialogar, sap que més de 300 empresaris de l'oferta complementària han denunciat davant Fiscalia el tot inclòs? Ho consideren un monopoli il·legal que ha arruïnat la temporada turística, perjudicant els interessos socials, laborals i empresarials. El sector de la restauració li està demanant una urgent regulació del tot inclòs, i està demanant que no ajudi als de sempre.

Sr Matas, on és el gran pacte social amb agents socials i partits polítics que va prometre fa un any, per regular el tot inclòs? Aquesta és la seva responsabilitat, senyor President. La conclusió a la qual arribam és que molts d'empresaris i treballadors no tenen perspectives per als propers anys. Li posaré un parell d'exemples: un empresari molt conegut em contava que l'any passat tenia set cafeteries obertes, aquest any només n'ha obert cinc, i per a l'any que ve té previst obrir-ne tan sols tres. Una reconeguda hotelera també ho diu públicament: *"Nos tendremos que acostumbrar a ganar menos dinero y a bajar los precios. De lo contrario, nos espera la muerte súbita"*. *"Muerte súbita"*, senyor Matas.

Si sortís al carrer i volgués escoltar, sentiria la veu dels treballadors d'hostaleria. Un matrimoni de treballadors ens explicaven com aquest estiu han perdut el jornal de noranta dies. Amb contractes de sis mesos, abans l'empresa els oferia cobrar la part corresponent de vacances, dies lliures i festes abonables; això solia representar més o manco entre noranta i cent dies. Enguany no ha estat així. Doncs bé, entre els dos treballadors de la família, han perdut 3.000 euros, cinc-centes mil pessetes manco d'ingressos familiars. Totes les famílies com aquesta tendran problemes per arribar a final de mes.

Per molt que es posi una bena als ulls, aquesta és la realitat de la gent, els problemes comuns dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears. Aquest és el fracàs de la seva política, ineficàcia en l'economia, i inexistència en lo social. La seva principal preocupació hauria de ser que moltes famílies de les nostres

illes no arriben a final de mes. En els dos anys del seu govern hem passat de destinar el salari de vuit anys per comprar un habitatge, a haver-hi de gastar el salari de més d'11 anys. De cada 100 euros un jove n'ha de dedicar 66 a pagar-se la hipoteca o el lloguer.

I davant aquesta situació vostè presideix la comunitat autònoma que va aixecar menys habitatges de protecció oficial l'any 2004. Aquest tipus d'habitatges són els únics que han experimentat un descens en el nombre de projectes visats pel Col·legi d'arquitectes. I com que vostè es presentava a aquest debat amb les mans buides, en matèria d'habitatge, s'ha tret un altre conill del barret: una hipoteca perquè els joves que avui tenen 35 anys, continuïn pagant el seu pis quan en tinguin 75. I que l'única cosa clara que queda de l'aval que vostè els ofereix és que el banc cobrarà, res més.

*(Aldarull a la sala)*

Vostè que prometia menys impostos a la campanya electoral, presideix un govern que ha duplicat l'impost d'actes jurídics documentats, és a dir, ha pujat un impost que incideix directament sobre la compra de pisos i les hipoteques. L'ha doblat, ara pagam el doble per comprar un pis i per fer una hipoteca, senyor Matas. Ha pensat què pot passar a una família amb una hipoteca que tenguí dificultats al seu lloc de treball?

Perquè hi ha dificultats en el treball. Vostè ahir es mostrava molt satisfet perquè hi ha 36.000 persones més que treballen a Balears a l'estiu. I això no és veritat, 36.000 contractes no són 36.000 persones, tothom sap que a l'estiu hi ha molta gent que en una temporada turística signa tres o quatre contractes, o molts més.

*(Aldarull a la sala)*

Però el que és greu, Sr. Matas, és que són contractes de treball molt precaris, contractes de baixa qualitat, i això que encara salvaran els mobles estadístics degut a la normalització de 21.000 immigrants que treballaven de forma irregular. Aquesta normalització, per cert, és la que vostès tant varen criticar.

Els agents socials, i vostès mateixos, han afirmat que preveuen una caiguda de l'ocupació després de les obres viàries. UGT i Comissions Obreres preveuen que es perdran 10.000 llocs de feina, i denuncien reiteradament la situació precària dels contractes a les Illes Balears. Vostès en dos anys no han estat capaços de signar un pacte per l'ocupació amb els agents socials de les nostres illes. El diàleg no és reunir-se per prendre un cafè i fer-se una foto, un pacte és concertar polítiques.

Segueix obcecat amb els projectes faraònics, vostè mateix ahir va trobar les paraules que defineixen la seva política: bulfúmia de ciment i voracitat constructora, i ha oblidat el que hauria de ser la principal prioritat i preocupació de tota política: les persones. Les persones i els serveis públics adreçats a millorar la qualitat de vida i la igualtat d'oportunitats. Ja ens va dir l'any passat que no creia en els serveis públics, enguany ens ho ha repetit, ahir ens va dir: el que es comú no és de ningú. I això ens preocupa, senyor Matas, un president que no dóna valor a allò públic és un president que no creu en la salut pública, ni creu en l'educació pública, ni en els serveis que han

de garantir els mateixos drets socials a tots els ciutadans. Si no creu en els serveis públics no creu en la igualtat de drets.

Com el dret a una salut pública, universal i de qualitat, un dret que els ciutadans han de tenir garantit. Pels socialistes la salut de les persones és una prioritat del nostre projecte, ho estam demostrant des del Govern de l'Estat. El Govern de José Luis Rodríguez Zapatero aposta clarament per la sanitat pública aportant doblers a totes les comunitats autònomes, més de 100 milions d'euros anuals rebrem de més les Illes Balears per millorar la sanitat pública. Aquesta és una aposta clara per pal·liar la situació altament deficitària en què ens va deixar vostè, com a ministre, i tot el Govern Aznar.

I en canvi aquí, vostès, han demostrat que no creuen en la sanitat pública, i clarament han beneficiat la sanitat privada. Per a vostès el ciutadà ha deixat de ser l'objecte preferent d'atenció. I miri que nosaltres en salut no hem volgut fer mai una oposició destructiva, perquè per a nosaltres és un tema d'estat, però vostès han impedit un gran pacte per la salut entre totes les forces polítiques, per la seva manca de diàleg, per la seva manca de negociació, per la seva manca d'interès.

No han millorat l'atenció primària, que ha de ser la porta d'entrada de la sanitat pública. Quan cada dia és més necessari que un metge de família dediqui 10 minuts a cada pacient, aquí ens trobam que els ciutadans han d'esperar uns tres dies per ser visitats pel seu metge de família.

Les obres dels centres de salut, dels que va parlar, estan molt enfora de la realitat. Els fantasmals 19 centres a què va fer referència ahir, són, com sempre, fum. Mentre que la població protegida ha crescut un 16% o, segons vostès, un 23% de ciutadans amb targeta sanitària, el seu govern només ha incrementat els professionals sanitaris que els han d'atendre en un 4%. Però és que, a més, han retardat el nou hospital públic a Palma, ja estaria acabada la primera fase de Son Dureta.

Les llistes d'espera als hospitals públics per a una operació arriben a 10.000 persones, i això malgrat tot el camuflament de xifres. Per contra els concerts amb la privada augmenten cada any, enguany un 13%, i ja som als 237 milions d'euros. Aquí s'evidencia l'abandó dels serveis públics en benefici dels interessos privats. Això és un fracàs per als ciutadans i un fracàs per al país.

En matèria educativa han seguit el mateix camí: el mateix dia que el Govern donava 500 milions d'euros a l'escola concertada, un informe de la Universitat assenyalava que l'escola pública ja no pot seguir suportant, de forma quasi exclusiva, la responsabilitat d'integrar els nins i les nines immigrants.

*(Aldarull a la sala)*

A les Illes Balears hi ha centres públics amb més del 80% d'alumnat immigrant. Ho sabia senyor Matas? No permetrem que el seu sistema d'escolarització discriminatori trenqui amb la cohesió i la convivència social dels joves, perquè l'escola és un element primordial d'aquesta cohesió.

Sr. Matas, en la seva gestió de l'ensenyament hi ha la mare de tots els fracassos: el del fracàs escolar, el més alt

d'Espanya; el fracàs de l'abandó escolar, només el 40% dels estudiants d'ESO decideixen passar al batxiller. Pensi que el fracàs escolar és el nostre fracàs col·lectiu com a societat; el fracàs dels incompliments, com el de la lliure elecció de centre, que ha passat de ser una promesa estrella a ser un sucre que es dissol en un cafè.

El fracàs d'un altre incompliment del Partit Popular: no faran efectiva la gratuïtat dels llibres de text. El menyspreu per l'experiència i el saber dels mestres i professors, a qui no deixen participar i amb qui s'han enfrontat constantment, malbaratant així una de les nostres majors riqueses. En definitiva, la demostració del seu nul interès. Hem passat per la vergonya de veure com els centres públics no tenien doblers per pagar les factures, que no pagaven la calefacció, ni tenien tots els mobles per començar el curs aquest any, i fa pocs dies hem sabut que tampoc paguen les dietes als professors de suport.

Vostè no pensa en la majoria de la nostra societat, senyor Matas, i per això en el seu discurs d'ahir no hi va haver una sola paraula dedicada a l'educació pública. I li record, el seu Govern té l'obligació constitucional de crear centres públics de qualitat que no siguin rebutjats pels pares. Aquesta és la seva obligació i no l'acompleix.

Sr Matas, drets socials i competitivitat econòmica no s'han de tractar com si fóssin diferents i independents. Estam davant les dues cares de la mateixa moneda, la cohesió social és condició fonamental per a la prosperitat de les nostres Illes. La prosperitat econòmica i social és el nostre gran objectiu, allò que reclamam.

A les Illes Balears tenim una societat dinàmica, que s'ha caracteritzat per la seva iniciativa, i que té molt de potencial. Aquesta societat demanda un govern capaç de liderar-la per poder ser tan competitiva com ho ha estat en el passat. Li demanam que escolti la gent, que dialogui i treballi pel país posant en valor la política. I per això, senyor Matas, per posar en valor la política primer s'han de desterrar de les nostres Illes determinats comportaments dels quals, per desgràcia, hem tengut tristes exemples recents.

Li he de recordar els escàndols d'aquest estiu? Només li repassaré els conceptes: transfuguisme; incompliment de pactes; ús partidista de les institucions castigant els ajuntaments i el consell insular que no són del seu mateix color polític; ús de les institucions per afavorir interessos privats; personatges com els que han protagonitzat les portades dels mitjans amb aquests assumptes degraden la imatge que tenen els ciutadans de la política. I això no és bò per a la democràcia. Els partits polítics no poden aprofitar, ni defensar, ni excusar les actuacions d'aquests personatges, en prengui nota d'una vegada, senyor Matas.

A tot aquest guirigall que han protagonitzat només hi hem de sumar els seus projectes faraònics per resumir aquesta mitja legislatura: IB3 de moment ja és la radiotelevisió més cara de l'Estat, costa a cada ciutadà de les Illes Balears 62 euros, i l'any qui ve encara ens costarà un 50% més.

I què es troben quan la connecten? Una televisió sectària al servei del Govern i del Partit Popular. Es manipula la informació per beneficiar el govern i el partit que el sustenta.

IB3 necessita menys estrelles i més professionals. IB3 és el més allunyat del pluralisme informatiu que es pot imaginar en una societat moderna. No compleix ni l'Estatut d'Autonomia ni la Llei de Normalització Lingüística. És l'única televisió pública que no té traducció al llenguatge de signes als informatius. La manca de pluralisme, la destrossa de la llengua pròpia i la manca de programes de servei públic, tot plegat fa que IB3 no es pugui justificar com a televisió autònoma pública, i molt menys amb el que costa.

*(Aldarull a la sala)*

En el cas de Son Espases també s'han entestat en un projecte que no té cap explicació racional.

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor. Per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

No hi ha arguments que justifiquin l'abandó del projecte consensuat de nou hospital de referència a Son Dureta. Senyor Matas, aquest canvi només s'explica pels interessos especulatiu que s'hi oculten. Nosaltres defensam un nou hospital de referència a les Illes Balears, nosaltres defensam un nou hospital a Son Dureta, que té les grans virtuts d'aunar l'acord polític i social, de no destrossar una zona amb alt valor patrimonial com La Real, que és 140 milions d'euros més barat per a la comunitat autònoma, però, sobretot, és una solució que ja duria dos anys en marxa.

S'han entestat, també, en tota una sèrie de projectes viaris sobredimensionats, unes infraestructures no adequades al nostre territori, que promouen més creixement urbanístic i destrueixen el nostre paisatge. Projectes que han estat contestats per moltes persones i per molts de col·lectius als quals ahir vostè va menysprear. El diàleg, senyor Matas, no l'ha de fer només amb els poderosos i amb aquells que al Consolat li riuran les gràcies, també ha de tenir la valentia i el punt d'honor d'escoltar aquells que democràticament s'oposen a la seva política.

Parlem del conveni de carreteres. És prou conegut el que han fet, l'han incomplert reiteradament fins que han conseguit que l'Estat els ho denunciï. Però ahir va amagar que el Govern estatal no s'ha quedat amb la denúncia, el Govern estatal els ha ofert una alternativa, un nou conveni per més de 560 milions, més de 560 milions d'euros. I quina ha estat la seva resposta? Seguir incomplint el conveni, fer rodes de premsa incendiàries contra el Govern estatal i dur-lo als tribunals. Precisament quan enfront té un Govern a l'Estat que està eliminant tots els conflictes de constitucionalitat contra les comunitats autònomes que van interposar els governs del Partit Popular.

*(Aldarull a la sala)*

Senyor Matas, a vostè li donen la mà i la mossega. Si vostè hagués acceptat l'oferta de nou conveni per 560 milions d'euros que li oferia el Ministeri de Foment, ara ja els tendriem pressupostats per a l'any que ve. L'aportació de l'Estat a les illes hauria sofert un augment important, però vostès s'han esforçat en rompre tots els ponts possibles amb el Govern de l'Estat, tal vegada per poder fer-se les víctimes. El que és cert

és que han preferit endeutar la comunitat autònoma fins a un límit insostenible.

Sr Matas, es va presentar a les eleccions amb un programa electoral que deia textualment: "El dèficit públic crea atur, ja que es recorre a l'endeutament per finançar-lo." Doncs bé, un incompliment més seu, un nou fracàs de la seva política. Vostès han endeutat les Illes Balears molt per damunt del que és raonable, per primera vegada en la nostra història han hagut de presentar un pla d'equilibri pressupostari al Govern estatal, que veurem com compliran. El seu deute significa que cada ciutadà deu 1.036 euros. Vostè ha endeutat a cada família de 5 membres en gairebé un milió de pessetes, i són ells i els seus fills els que ho hauran de pagar. No solament hauran de pagar la hipoteca de ca seva, sinó que, a més, la hipoteca de les autopistes, dels equips ciclistes, de Costa Nord, de Son Espases, d'IB3.

La seva política s'ha resumit en una obra pública depredadora i un retorn a les polítiques urbanístiques més agressives amb l'entorn, i això endeutant les generacions futures. Ha incomplert les seves promeses electorals, ha fracassat en la gestió dels serveis públics, ha estat incapaç de presentar nous projectes, noves alternatives, per superar els problemes estructurals d'aquestes illes.

Sr Matas, l'any passat li varem oferir dotze propostes d'acord, dotze propostes en positiu per fer avançar la nostra terra, que vostè ha rebutjat per la via dels fets.

Ahir vostè va proposar dos pactes: un sobre l'Estatut, ofert als partits polítics, del qual després n'hi parlaré; i un segon pacte social del qual exclou el Parlament, exclou els representants de la meitat dels ciutadans. I s'equivoca, nosaltres els hem dit reiteradament que el debat sobre el futur del turisme s'ha de fer al Parlament, però sempre ens han votat en contra d'aquesta proposta.

Senyor Matas, aquesta legislatura fa tres vegades que ofereix un pacte pel turisme, ahir ho va tornar a fer. A més de no ser creïble aquest pacte és totalment insuficient. És l'hora de fer política, de ser valents i abordar els problemes estructurals. Cal reorientar el nostre model econòmic; per a això necessitarem temps, molts esforços, moltes complicitats, molts sacrificis, però és l'única manera d'assegurar el futur econòmic del nostre país.

Hem de tenir ben clar que els nostres principals valors per garantir la prosperitat segueixen essent la iniciativa dels ciutadans i ciutadanes de les illes Balears, però també el nostre territori: aquest arxipèlag privilegiat per la naturalesa. Necessitam un creixement econòmic i d'infraestructures sostenible basat en la moderació, el mínim consum de territori i la nul·la destrucció del paisatge, abandonar polítiques econòmiques agressives amb el nostre entorn.

Hem d'impulsar les infraestructures i les inversions necessàries per aconseguir un sistema públic de transport homologable amb els sistemes europeus. Hem d'augmentar la inversió productiva, per a la generació de llocs de feina de qualitat. Cal diversificar la nostra economia, apostar per altres sectors, com les noves tecnologies, la indústria i l'agricultura.

Hem de passar de la política d'increment de l'oferta a una de contenció i reconversió, promoure la qualitat en les instal·lacions, equipaments i serveis que avui es demanden, i regular de forma immediata formes de comercialització no desitjables com el tot inclòs.

La innovació, la recerca i el desenvolupament han de ser l'eix fonamental del futur econòmic i social, tant del món empresarial com del sector públic.

Tot això, senyor Matas, hi manca a la seva oferta. Tenim la sensació que vostè pretén més un pacte per continuar amb el mateix model que per introduir els canvis que les nostres Illes necessiten. És per això que nosaltres entenem que caldria un nou compromís amb els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, per afrontar el nostre futur, per resoldre els nostres problemes com a país.

Senyor Matas, li deia al principi de la meua intervenció que al seu discurs d'ahir, va reduir la política només a gestió, la gestió a un simple inventari d'actuacions i propostes.

La diferència entre vostès i nosaltres és que l'assistència social -va tornar dir igual que l'any passat assistència, no política social- per als conservadors sorgeix com a una necessitat de corregir les disfuncions d'una societat benestant. I per a nosaltres, no; per als socialistes, per als progressistes, la justícia social forma part d'uns valors inseparables de la política de progrés. I aquests valors han d'impregnar tota l'acció política. No són un residu. No són una estratègia d'atenció als danys col·laterals.

*(Remor de veus a la sala)*

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Formen part de l'essència de l'acció política.

EL SR. PRESIDENT:

Pregaria, perdoni Sra. Armengol, per favor. Moltes gràcies, continui Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Perquè sense ells no hi ha prosperitat. Només injustícia. De què estam parlant? En primer lloc de l'educació. L'educació és la millor eina per nivellar desigualtats i assegurar el futur.

Segon, la joventut. La gent jove de les Illes Balears veu el seu futur amb incertesa i ens reclama un treball estable, un habitatge digne i poder competir en igualtat de condicions amb els joves de la resta de l'Estat.

Tercer, igualtat real per a les dones. Avui encara és necessari adoptar mesures per eliminar els obstacles que impideixen la igualtat real i efectiva.

Quart, suport a les famílies, en totes les formes i modalitats, com a factor de cohesió social i nucli fonamental de convivència.

Cinquè, suport als col·lectius especialment necessitat, com els discapacitats, els majors i els dependents, tots ells tenen dret a una vida de millor qualitat que els serveis públics han de garantir. Com els immigrants, als quals hem d'acollir com a ciutadans amb tots els drets i deures.

Sisè, l'atenció a la salut. Un dret que també han de garantir els serveis públics.

Li demanam que no perdem més temps i comenci ja la construcció del nou hospital de Son Dureta al solar on el teníem consensuat. Un dels grans consensos que ha romput en aquesta legislatura i que caldria recuperar.

Un dels altres consensos que vostè no ha volgut és el d'un model audiovisual propi d'una democràcia del segle XXI, una radiotelevisió pública amb garanties per a la llibertat d'expressió, per a la independència dels professionals, per a la pluralitat informativa, en definitiva, una radiotelevisió autonòmica moderna i de qualitat.

IB3 ha de complir les obligacions d'un servei públic, ha de cohesionar socialment el nostre país i ha de ser una eina de normalització lingüística. Però també, ha de ser un instrument per a la promoció de la cultura i les produccions pròpies, una plataforma de divulgació de qualitat dels creadors culturals del nostre país.

La televisió autonòmica hauria de ser una televisió europea moderna, d'acord amb els criteris de la nova llei audiovisual estatal. Cal crear un Consell de l'Audiovisual independent, que vetlli per la qualitat de la programació i garanteixi la pluralitat. Una radiotelevisió, en definitiva, que sigui de tots i per a tots.

Sr President, ahir vostè ofería en aquesta cambra un pacte entorn a la reforma de l'Estatut d'Autonomia, jo li contaré la història de la reforma de l'Estatut. A la passada legislatura el president Antich va anunciar la necessària reforma estatutària, durant el primer any d'aquesta legislatura vostès votaren en contra de dita reforma. Quan a Espanya va guanyar el PSOE vostè s'apunta, més que ningú, a una reforma estatutària de màxims encara que només de paraula. I ara, resulta sorprenent que, després de dos anys, ens oferisqui un pacte sense cap contingut polític.

Durant tots aquests mesos totes les forces polítiques menys la seva hem expressat públicament al que aspiram amb la reforma estatutària. L'any passat, en el debat de política general li vaig oferir un acord que va rebutjar, ha hagut de ser el Partit Socialista qui li ha demanat una reunió per aclarir quina proposta tenen vostès. I després de tot això ahir encara no va fixar cap posició política entorn a la reforma estatutària.

Quina és la realitat el dia d'avui? Senyor Matas, sigui honest i sincer amb la ciutadania de les Illes Balears. En aquest moment la ponència parlamentària està aturada per culpa seva. Vostès encara han de decidir si volen rompre l'equilibri territorial representat en aquest Parlament en benefici seu. Vostès només pensen la reforma estatutària en base a

l'aritmètica electoral que interessa al Partit Popular, aquesta és la trista realitat.

*(Remor de veus i aldarull a la sala)*

Els socialistes li reclamam honestedat, sinceritat i celeritat en la reforma de l'Estatut d'Autonomia. L'Estatut ha de garantir el respecte i la lleialtat institucionals, la col·laboració entre institucions sigui quin sigui el seu color polític. La nostra proposta és clara: necessitam una reforma de l'Estatut basada en un gran pacte institucional que avanci en la consolidació de la importància dels consells insulars i els municipis de les nostres illes; que contempli la necessària llei de capitalitat de Palma, que vostès en aquesta legislatura han oblidat totalment. Hem d'avançar en un major autogovern assumint un major sostre competencial, el compromís ferm amb els nous drets de ciutadania, un gran acord entorn al model audiovisual i els grans principis que ens garanteixin la suficiència financera. Encara estam esperant la seva resposta.

En aquest debat cal que fem un esforç per dialogar i arribar a acords, perquè aquest Estatut arribi a les Corts amb el màxim consens. Sr Matas, estigui a l'alçada de les circumstàncies, tenim l'oportunitat històrica de tenir un Govern a l'Estat que ha obert les portes al debat territorial, de què parlem del funcionament de l'estat de les autonomies i del seu finançament. Si vostès tenen intenció vertadera d'arribar a acords, als acords possibles per al futur del país, als acords que el país ens demana, a nosaltres ens hi trobaran.

Per recuperar la confiança de la ciutadania, per millorar la nostra democràcia cal comprometre's en el respecte escrupolós a les regles del joc democràtic. Una democràcia moderna només es pot entendre amb transparència, sense amagar la informació, facilitant la tasca d'oposició; amb lleialtat institucional, posant sempre per damunt la representació institucional a l'interès partidista; complint amb les regles de joc, respectant els pactes, escrupolosament el pacte antitransfuguisme; treballar des de les institucions amb i pels ciutadans, amb diàleg, escoltant la gent, avançant en noves formes de participació ciutadana. Nosaltres volem assumir aquest compromís públicament amb la ciutadania, esperam que vostès també ho facin.

Un president no pot venir a un debat de política general a oferir un pacte sense expressar quina és la seva postura sobre el mateix. Nosaltres hem manifestat la nostra, per al futur del país, els socialistes li proposam avançar en els següents aspectes: un compromís institucional, entre tots els partits polítics, per dur a terme una política fonamentada en el respecte escrupolós de les regles del joc democràtic; un compromís de treballar per assegurar la prosperitat econòmica i social del país, basada en una política no agressiva amb el territori, el turisme ha de tornar a ser el motor del creixement econòmic. La innovació, la recerca i el desenvolupament com a prioritat per assegurar la modernitat. Comprometre's decididament en l'educació pública. Oferir les màximes oportunitats als joves. Garantir una vertadera igualtat de drets, i en l'ampliació dels nous drets socials. Impulsar acords socials i polítics entorn de la reforma de l'Estatut i del model audiovisual.

Els socialistes creim que s'ha de fer feina a partir d'aquests eixos. Per garantir el futur social i econòmic del nostre país, li torn a estendre la mà. El país no és només passat, és sobretot,

voluntat de futur. Amb aquest esperit hem afrontat aquest debat. Per aquesta tasca de futur els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears ens tenen al seu costat, a la seva disposició. I vostè, senyor President, si en vol prendre nota, també.

Moltes gràcies.

*(Aplaudiments)*

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Vull començar aquest torn agraint les intervencions dels portaveus que han intervingut i, simplement, per una raó que me pareix estrictament necessària, anticipar una petició al Sr. Sampol; Sr. Sampol, abans de contestar les seves aportacions, sí que li demanaria que respectàs el que jo crec que han de ser les formes d'un debat d'aquestes característiques, que jo crec que vostè sempre ha respectat, per tant, jo, sincerament, li deman que respecti les normes, que no deixi caure aquí falses acusacions: vostè diu, no sé de què m'ha parlat d'un restaurant, no sé de què me parla d'un dia que va sortir aquí i ho va dir, no sé de què me parla de res, simplement li dic Sr. Sampol. Vostè sempre havia cuidat, fins avui, aquestes formes, vostè sempre havia estat una persona molt seriosa en aquest sentit, jo no sé què és el que li pot passar ni dins el seu partit, ni la situació del seu futur, però, sincerament, crec que vostè hauria de respectar, que si té qualsevol tipus d'acusació a fer la faci on pertoca, però no me deixi veritats a mitges i acusacions balades. De tot això que parla, ni d'un solar, ni d'un restaurant, res, absolutament res és cert, li don la meva paraula, Sr. Sampol. Si no ho he desmentit fins ara, és perquè no ho ...

*(Aplaudiments i aldarull a la sala)*

I l'únic que li deman, Sr. Sampol, és que no tiri la pedra i amagui la mà, que no era mai la seva forma d'actuar. Si té qualque acusació, si té proves, la faci, se'n vagi al Jutjat, senzillament, i acusi; però li puc garantir que de tot això, res de res.

I després, traïdors. No crec que traïdors a les Illes Balears ni la gent, els diputats del Partit Socialista, ni els diputats del Partit Popular puguem ser traïdors a les Illes Balears; ens podem equivocar, però som, almenys jo i els d'aquí, tan mallorquins com vostè, i traïdors, jo, sincerament...

*(Aplaudiments a la sala)*

Tercer. Aquesta desesperació el du a treure tota la roba de l'estenedor del passat i una altra vegada de fa sis mesos. Si ja ha perdut vostè les eleccions intentant utilitzar això, ja les ha perdut, ...

*(Aplaudiments a la sala)*



... i n'ha perdut un parell, que jo crec que té tot el dret a seguir per aquest camí, però, simplement, el mateix d'abans: respecte a l'Estat de Dret? Absolutament. Aquí, els únics que han emprat les institucions i han intentat judicialitzar la vida política, utilitzant aquest Parlament, utilitzant els doblers del Govern per intentar eliminar, eliminar, no a les urnes ni a les eleccions, a l'adversari polític, han estat vostès.

(Aplaudiments)

Els ha sortit malament. Ara, vostè no pot venir aquí i llegir un vot particular, vostè, si realment vol respectar l'Estat de Dret, ha de venir aquí, llegir la sentència, respectar la sentència i acatar aquesta sentència que demostra que totes les seves acusacions eren falses.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

Molt bé, passem idò a l'eix central d'aquest debat i a les qüestions que realment afecten la política i els ciutadans.

Hi ha un element que jo voldria aportar a aquest debat i és que vostès han pujat aquí i han explicat, han fet la rèplica a la meua intervenció d'ahir i, naturalment, doncs han intentat contrastar les dades que jo vaig donar ahir dient que moltes són projectes de l'anterior govern, que ens hem apuntat; que moltes són qüestions que encara no estan fetes ni realitzades, en definitiva, vostès, dins el seu torn de rèplica, han volgut posar en dubte la gestió d'aquest govern, la gestió política d'aquest govern i han intentat qüestionar el que és aquesta acció de govern. Jo crec que tots tenim l'obligació de demanar-nos, com a polítics i com a parlamentaris, realment si som capaços de demostrar als ciutadans quin és el debat polític que pugui afectar la seva realitat, del dia a dia, i per tant que pugui afectar els seus problemes de sanitat, d'educació, d'infraestructures, de llocs de feina, de qualitat d'aquests llocs de feina, etcètera.

Per tant, crec que tots estarem d'acord, esper, que a les Illes Balears tenim la sort, o la desgràcia, però jo crec que sempre és una sort, que s'ha practicat, perquè els ciutadans ho han volgut així, l'alternança política en els darrers anys. Què vull dir amb això? El que vull dir és que, afortunadament, els ciutadans de les Illes Balears, avui, tenen on triar i on comparar; els ciutadans de les Illes Balears tenen la gestió de dos anys d'aquest Govern, que varen voler que els representàs ara, fa dos anys, i tenen, com a contrapartida, quina és la seva gestió, els quatre anys anteriors, i quins són els resultats d'aquesta gestió. Idò, entrem amb olivetes per poder centrar aquest debat que vostès proposen.

Primer, en matèria de turisme. En matèria de turisme, simplement me permetin que, en fi, llegeixi unes declaracions que a mi me pareixen significatives, d'un membre destacat d'aquest govern anterior, era el Sr. Morro, ho recordaran perfectament, que diu que "*La política turística del gobierno del pacto ha sido muy desafortunada y ha provocado un daño tal cuyos efectos tardarán años en recuperarse*", 15 de setembre del 2004. Sr. Sampol, Mateu Morro, secretari general del PSM. Què me conta vostè de turisme, Sr. Sampol? Vostè que era vicepresident, què me conta?

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

Xifres de visitants. En el darrer any complet del seu govern, l'any 2002, varen venir 10.327.000 visitants; a finals de l'any 2005, amb una estimació pessimista, arribaran 11.155.000, hem recuperat 827.970. Estacionalitat turística a la qual vostès fan referència: l'hivern de l'any 2002 a l'any 2003, la seva política, varen arribar 2.098.000 visitants; l'hivern d'enguany, per tant, 2004-2005, han arribat 2.478.070 visitants.

Què vull dir? 378.000 visitants més a l'hivern, això és aconseguir millorar les xifres d'estacionalitat a les Illes Balears, això és aconseguir amb xifres, canten papers i menten barbes, que la meitat dels visitants que hem recuperat dels que vostès varen perdre, han vingut a l'hivern. Per tant, han vingut en temporada mitjana i baixa.

Despesa turística. Els ingressos per turisme han suposat, l'any 2004, aproximadament, 2.378 milions d'euros més que a l'any 2002. És a dir, hi haurà circumstàncies que afectaran persones individuals i empresaris individuals, però, en termes generals, enguany, i això és una xifra rigorosa, enguany hem aconseguit que entrin amb ingressos per turisme 2.378 milions d'euros més. Segons dades de l'Institut Nacional d'Estadística del Govern d'Espanya, el juliol de l'any 2005 les Illes Balears han estat allà on més s'han incrementat els preus hotelers de tota Espanya, amb un 6,6%. És una dada objectiva, que hi pot haver qualsevol evidentment que no hagi tengut aquesta mitjana o que hagi baixat els preus? Sense cap dubte, però si volem ser rigorosos en el debat, l'hi estic donant les xifres de l'Institut Nacional d'Estadística.

Vostès diuen que, a més, el turisme no ha creat llocs de feina. El mes d'agost de l'any 2002, quan vostès governaven, feien feina en el sector turístic 95.061 persones. Avui, agost del 2005, fan feina en el sector turístic 105.515 persones. Per tant, hi ha 10.454 persones que fa dos anys no feien feina en el món turístic que avui hi fan feina.

El tot inclòs. Efectivament, el tot inclòs és una forma de comercialització que ens preocupa, sense cap dubte. I per això, com vaig explicar ahir, ens hem compromès a regular aquesta fórmula de comercialització, però amb dues condicions: la primera, que existeixi un consens amb el sector, i quan parl de sector parl d'empresaris, sindicats, i parl de col·lectius relacionats amb el món del turisme; i segona, que respecti la llibertat del mercat. Amb aquests dos condicionants nosaltres volem regular, i per això hem creat aquest comitè d'experts on tots els partits polítics, i vostès hi han vingut a bé, han nomenat un representat i aquests representants són els que avui posen les pautes del que ha de ser aquesta regulació.

Per què? Perquè la lliçó que vàrem aprendre la passada legislatura és que no es pot anar contra el sector, no es pot anar contra els treballadors i empresaris d'un sector perquè això ens acaba perjudicant a tots i no és una bona iniciativa. Les dades del tot inclòs s'han d'explicar també: a l'any 1998 hi havia, primer, no sé qui de vostès ha dit que a cap altra comunitat autònoma d'Espanya era tan important la participació del tot inclòs, a Canàries és superior a les Illes Balears, dades objectives i rigoroses. El tot inclòs, l'any 1998, hi havia 17 establiments a les Illes Balears; l'any 1999 fins al 2002, pràcticament 20; saben quan és que es produeix l'increment molt important d'establiments de tot inclòs a les Illes Balears? De l'any 2002 a l'any 2003, que són les temporades que es

contracta amb els majoristes de viatges a la tardor del 2002. Passam, escoltin, passam de 20 a 129 establiments.

*(Remor de veus)*

Per què? Doncs té una explicació i la té en termes econòmics; normalment, quan les coses van malament, i els empresaris aquesta tardor del 2002 fins al 2003 va ser la pitjor de totes, va ser on més turistes es varen perdre, on més empleats es varen acomiadar i on pitjor situació va tenir el turisme, aquesta temporada va ser quan es comercialitza el tot inclòs. Té molt a veure amb una situació econòmica desesperada de gent que intenta trobar altres fórmules que avui ens podem perjudicar. En tot cas, aquell increment tan important de tot inclòs, el que és evident és que, després d'aquella situació de l'any 2002-2003, no s'ha tornat enrera; per tant, el problema avui segueix existint, avui hi ha 168 establiments. I efectivament hem de trobar mesures que puguin millorar aquesta fórmula de contractació, per a, com jo deia ahir, garantir que l'oferta complementària, els bars, els restaurants, sobretot el petit i mitjà comerç, puguin fer aquesta tasca tan important de crear llocs de feina i de fer que la riquesa que es crea en el turisme es reparteixi a tots els ciutadans, que això sempre ha estat el nostre fort.

Promoció turística. Hem passat d'un pressupost, a l'anys 2003, de 10 milions d'euros, a 21,9 milions d'euros en dos anys, hem més que duplicat aquest import en la promoció turística. Seguim amb el compromís de la descentralització, tant a Menorca com a Eivissa. Efectivament, intentem en aquest procés de descentralització incloure el sector privat.

La Fundació per al Desenvolupament Sostenible de la Targeta Verda. Mirin, la targeta verda no és un projecte estrella d'aquest govern, la targeta verda està feta amb tota la bona intenció del món i la targeta verda mai no s'ha fet per intentar compensar l'ecotaxa. Me volen intentar vostès explicar perquè vostès no accepten una iniciativa voluntària que pugui participar en el sector privat, com és així, no ens costa una pesseta la targeta verda; com pot tenir dèficit? S'ha arribat a dir aquí que té dèficit la targeta verda; escolti'm, això és un doll, com pot tenir dèficit la targeta verda? La targeta verda és voluntària, hi participen les entitats financeres, hi participen empresaris, hi participaran de cada pic més empresaris, perquè nosaltres el que volem demostrar amb la targeta verda, sense més importància, és que és possible també col·laborar amb el medi ambient d'una forma voluntària. Però naturalment no com a una política econòmica. Amb aportacions avui de les entitats financeres que superen els 3 milions d'euros i amb un suport explícit, cosa que no fan vostès, no ho entenc, del Parlament europeu respecte d'aquesta iniciativa.

*(Aplaudiments)*

La conjuntura econòmica. La conjuntura econòmica és avui la que nosaltres voldríem? No, no, creixem encara per davall de la mitjana espanyola i enguany ja veurem si estam envoltant de la mitjana de creixement de la Unió Europea. Però està clar que hi ha hagut un canvi de tendència i està clar que hem passat d'un 0,7% a l'any 2003, un 0,9 a l'any 2002, que era el darrer any seu, a un, pràcticament a un 2,1%, esper, a l'any 2005. Però jo li deman, també aquí, i els exigesc que enganyem, que parlem amb dades demostrables, rigor: el creixement del 0,9 de l'any

2002, en termes empírics, es basa en la construcció, un 2,3%, l'any 2002, el seu terreny de creixement. Sr. Sampol, a vostè que li agrada l'economia, la construcció, 2,30%. A l'any 2004 es produeix un creixement d'un 1,5% i la construcció baixa a l'1,3; el creixement d'enguany, del 2005, el 2,1. El més important creixement es produeix en el sector serveis, 2,2%. No és cert que el creixement d'enguany es basi en el sector de la construcció, és científic i és empíric.

Una altra dada molt important per a la nostra conjuntura econòmica: número d'empreses per 1000 habitants. A l'any 2002 hi havia 80 empreses a les Illes Balears per cada 1000 habitants; a l'any 2005, amb el Govern del Partit Popular, 91,1, per tant un 13,88% d'increment.

L'endeutament. Miri, amb l'endeutament sí que tenen raó en una cosa i no tenen raó amb l'altra, perquè vostès també han governat i vostès també han endeutat aquesta comunitat autònoma, i de l'any 99 a l'any 2003 vostès varen incrementar en un 179% el deute viu de la comunitat autònoma en aquest any, nosaltres un 128. On tenen raó vostès? A les empreses públiques, evidentment, perquè és on fonamentam una inversió que està condicionada, primer pel que són els convenis i els pactes i els acords que nosaltres tenim legítimament firmats amb el Govern d'Espanya, i després amb una sèrie d'inversions en infraestructures, que duim un dèficit que arrossegam i que necessitam assumir. Però també li vull afegir una cosa: nosaltres, dia 30 de juny de l'any 2003, quan vàrem arribar al Govern vàrem fer una auditoria, i l'endeutament que hem fet el primer any íntegrament respon a les factures que ens hem trobat als calaixos, sense que hi hagi crèdit.

*(Aplaudiments i aldarull a la sala)*

El senyor, on ho tenc? Ara no ho trob per aquí, però, Sr. Sampol, part d'aquestes factures són seves, ho dic per la cara que posa.

*(Aplaudiments)*

El Pla de recerca i desenvolupament. Estic d'acord amb la inversió en innovació i en la societat de la informació, per això també els vull comparar la inversió que vostès varen fer en R+D+I de l'any 2000 a 2004, 17,5 milions d'euros, que, comparat amb termes homogenis, amb el Pla de Ciència de Recerca, Desenvolupament i Innovació, més la inversió que feim en el Projecte Cimera d'Investigació Biomèdica, suposarà una inversió de 122 milions d'euros, 122 front a 17,5, recerca i investigació.

Llocs, altes d'ocupació, molt important. Miri, de l'any 1999 al 2003, vostès varen, efectivament, incrementar el número de treballadors a la Seguretat Social, 51.868. Nosaltres, 03-05, en dos anys, només en dos anys ja en duim 35.927. I les dades d'ahir, de setembre del 2005, d'ahir, reflecteixen que ha davallat l'atur en 1.754 persones, un decrement del 5,64% quan a Espanya només ha davallat un 1,82%.

Senyores i senyors diputats, i això és una bona notícia que ens ha d'alegrar a tots, perquè aquest és l'objectiu prioritari de la nostra política, de ser aquí, és el cinquè mes consecutiu que, per primera vegada, després de cinc anys, baixa l'atur a les Illes Balears, per primera vegada després de cinc anys. Amb vostès,

malauradament, a l'època del pacte, vàrem passar a ser la comunitat autònoma número 9 en atur de tota Espanya. Avui, afortunadament, ja som al número 5.

Perquè aquestes dades reflecteixen que hi ha 32.501 persones que no feien feina fa només un any, som la tercera comunitat autònoma d'Espanya ja, vàrem ser un temps la primera, en creixement d'ocupació. I també vull dir que 462.487 persones que aquest setembre han tengut feina és la xifra més alta, històrica, d'ocupació a les Illes Balears.

I quant a la temporalitat d'aquesta feina, hem de dir que el número de contractes que s'han realitzat a tot l'any 2005, efectivament contempen un 10,6% d'indefinitos, però que aquest 10,6% d'indefinitos és superior al 9% de la mitjana espanyola en aquest tipus de contractes.

No és cert el que s'ha dit, des del Partit Socialista, que no s'havia aprovat el Pla d'ocupació. El Pla d'ocupació a les Illes Balears s'ha aprovat, amb l'acord favorable d'UGT, i qui no ho ha volgut aprovar és Comissions Obreres, però s'ha aprovat. S'ha aprovat i té com a finalitat, de la UGT i les patronals PIMEM i CAEB; té com a finalitat crear ocupació, millorar la qualitat, millorar la productivitat i té una inversió de 155 milions d'euros, amb 10 objectius estratègics, 7 línies d'actuació i més de 100 mesures concretes en aquest Pla d'ocupació.

En política de comerç, només me deixin que ressalti una qüestió que me pareix destacable: les ajudes al comerç, tan importants per als nostres comerciants, el nostre lema quan vàrem començar, el del conseller era manco estudis i més ajudes directes als comerciants, i això és el que hem intentat. Només els vull dir que a l'any 2002, en ajudes al comerç, vostès varen atorgar 3,9 milions d'euros, amb una inversió induïda d'11,9 milions; l'any 2004, que és l'any que ja tenim tancat, hem pràcticament més que duplicat aquesta inversió d'ajudes directes als comerciants, amb 8,7 milions d'euros, i amb 25,9 milions d'inversió induïda. I un fet important, els expedients sancionadors, en virtut de la Llei de comerç que vostès varen aprovar, amb el vot favorable del Partit Popular, però una llei de comerç que nosaltres sempre hem suportat, però els expedients sancionadors, en compliment d'aquesta llei i contra el que són grans establiments, grans superfícies, l'any 2002 i 2003, fins que hi va ser el Sr. Sampol, 15 expedients sancionadors contra les grans superfícies; l'any 2004 i l'any 2005, duim 108 expedients sancionadors fermes contra aquestes grans superfícies.

I concessió de llicències de grans establiments comercials, vostès en varen donar 44 i en varen denegar 2; nosaltres n'hem concedides 18 i n'hem denegades 24.

I respecte a la indústria és ben semblant, les ajudes a la indústria per facilitar la promoció comercial, la innovació, el disseny i la qualitat, la modernització tecnològica, avui suposa una inversió de quasi 7 milions d'euros més del que varen fer vostès amb quatre anys, nosaltres amb dos anys. Vostès varen destinar a ajudar els nostres industrials 9,2 milions d'euros; nosaltres, amb dos anys, 15,8 milions, un increment d'un 35,9%.

I qualche cosa pareguda amb les ajudes de l'agricultura, i sobretot pel que fa al pagament d'aquestes ajudes. Aquesta és la contraposició d'una política de fets contra l'alternativa que vostès proposen; les ajudes eren de 45,8 milions a l'any 2002 i avui són de 63,2 milions, amb un increment del 17,4%. I el que és més important, el nostre esforç per fer que els pagesos puguin tramitar amb facilitat els seus expedients d'ajuda, amb la iniciativa d'un organisme centralitzador d'aquestes ajudes, però sobretot hem aconseguit passar del que es torbava un pagès des que tirava el seu imprès de sol·licitud d'ajuda l'any 2002, que eren 412 dies, amb un rècord de 693 dies per a una ajuda d'agricultura ecològica; avui, una mitjana a l'any 2005 de 91 dies per a aquesta tramitació per a un pagès de la seva ajuda.

I no fa falta parlar ni pla Alfa, ni del Proagro ni de tot el que hem hagut de pagar que ens vàrem trobar sense crèdit a la Conselleria d'Agricultura.

Però en medi ambient, vull destacar, si vostès m'ho permeten, també la rellevància d'una política de protecció que vostès han posat en dubte en aquesta intervenció. Vostès han dit que som l'únic govern que torna enrera la protecció i que ataca els espais naturals protegits; doncs, exactament el mateix, fets i rigor i xifres, senyores i senyors diputats, l'aprovació de la Llei de conservació d'espais de rellevància ambiental, la LECO, el dia 17 de maig, avui ens ha duit que tinguem, el juliol, el mes de maig de l'any 2005, 83.925 hectàrees protegides a les Illes Balears. Tenen raó vostès quan diuen que la política inicial sí va ser la de tornar enrera determinades normes de protecció que vostès varen fer, tenen raó: el juliol de l'any 2003, quan vostès abandonen el Govern, vostès ens deixen 30.095 hectàrees protegides a totes les Illes Balears, això és un 6%, 6,07% de tota la nostra superfície. El gener del 2004, amb nosaltres, aquesta protecció baixa, efectivament, a 12.677 hectàrees, i baixa perquè vostès s'han entestat a aprovar unes normes de protecció que són confiscatòries i que van en contra dels interessos privats d'aquest ...

*(Aplaudiments)*

I vostès el que haurien d'entendre és que al final aquestes coses fan més mal que bé. Avui matí la presidenta del Consell deia, amb molt de seny, que és molt millor un acord que una imposició; clar que sí, clar que sí, és molt millor convèncer que imposar. I això és el mal que vostès volen fer amb aquesta política. Nosaltres vàrem baixar a 12.000 hectàrees, però el resultat és el d'avui, i avui, gràcies a la Llei d'espais que hem aprovat, hem multiplicat per 179% els espais protegits que vostès ens varen deixar l'any 2000.

*(Aplaudiments i aldarull a la sala)*

Avui tenim un 16,82% de la nostra superfície protegida enfront del 6%, avui ja som al cinquè lloc de tota Espanya en superfície protegida. Però, una dada molt important, som els primers de tota Espanya en protecció de sòl de titularitat privada, amb el que això significa, amb una diferència essencial: que nosaltres això ho hem fet d'acord amb aquests ciutadans afectats i amb aquests propietaris, sense posar-los una pistola, sinó per convicció, perquè els interessa a ells assumir i assolir aquestes fórmules de protecció.

I no vull parlar, que en puc parlar, i en tot cas a la rèplica, si me donen permís, de la Xarxa Natura 2000, on tenc les cartes en què la Unió Europea els diu a vostès que han fet una desprotecció i som nosaltres els que hem d'incrementar les hectàrees que vostès no havien protegit i, a més, havien amagat als ciutadans.

*(Aldarull i aplaudiments a la sala)*

Miri, a mi, en el que jo he passat en el passat i quan me parlen de dessalinitzadores, me parlen d'aigua, i jo veig ara la ministra de Medi Ambient, la Sra. Narbona, dient a tota Espanya que la solució de l'aigua són les dessalinitzadores, ...

*(Aldarull i aplaudiments a la sala)*

... quan vostès han estat quatre anys negant les dessalinitzadores que pagàvem íntegrament, me'n faig creus. Però aquestes coses té la política, és igual, l'important és que avui tenim garantia de subministrament d'aigua potable a tota la població i que aconseguim evitar la salinització dels aqüífers, amb dades una altra vegada.

La producció d'aigua dessalada que vostès feien, a l'any 2002 va ser de 13,8 hectòmetres a Mallorca, 4,3 a Eivissa, en total 18,2 hectòmetres. Aquest mateix any, i aquí hi ha molta gent que té memòria històrica política, a l'extracció de sa Marineta a Llubí, aquest mateix any varen extreure 7,2 hectòmetres; avui, any 2005, nosaltres hem incrementat la producció d'aigua dessalinitzada a 26,4 hectòmetres i hem davallat l'extracció de sa Marineta a manco de la meitat, a 3 hectòmetres/any.

*(Aplaudiments i aldarull a la sala)*

Això serà protegir els aqüífers i això serà una política sostenible d'aigua.

En depuradores i col·lectors, exactament igual. En depuradores i col·lectors la inversió, des de l'any 1999 a l'any 2003, va ser de 19,1 milions d'euros. Nosaltres, amb una capacitat de producció d'aigua depurada de 20.000 metres cúbics diaris; nosaltres, al final d'aquesta legislatura arribarem als 49.000 metres cúbics diaris i superarem els 100 milions d'euros d'inversió. En total, l'aigua depurada que es feia l'any 2002 era de 40 milions i l'estimació nostra serà de 45,1 hectòmetres.

I el que és molt important, el tractament terciari de les depuradores passarà de 12 hectòmetres anuals, que és l'aigua ja tractada amb qualitat, a 26 hectòmetres.

Jo, de vegades, no puc compartir la seva política d'oposició, però sobretot me sorprèn. Com deia mon pare, en pau descansi, de vegades trobarien ossos al lleu; acabam de treure una fórmula magnífica per ajudar als joves de les Illes Balears, i ja veuran com el temps ens tornarà a donar la raó, magnífica perquè aquesta fórmula es repetirà a altres comunitats autònomes, i jo esper també que al Ministeri de l'Habitatge a Madrid; una fórmula magnífica, amb preocupació, amb un cost important per al Govern de les Illes Balears per aconseguir que els joves puguin tenir una oportunitat per resoldre, d'una vegada

per totes, el seu problema de l'habitatge. Però a vostès tampoc no els sembla bé, tampoc no els sembla bé aquesta fórmula.

Mirin, els joves necessiten tenir una oportunitat per entrar en aquesta roda, no la tenen. El Ministeri de l'Habitatge va posar en marxa un pla de xoc, que aquest sí que era un projecte estrella, de lloguers; quants lloguers s'han fet? No entenen que la gent no vol llogar? No entenen que els joves volen comprar, volen tenir dret a comprar com tots els altres? No ho entenen?

*(Aplaudiments i aldarull a la sala)*

No entenen que el que els oferim és la possibilitat que amb el preu d'un lloguer se'n puguin anar, d'una vegada per totes de ca seva, es puguin independitzar i puguin tenir un habitatge, el que vulgui, amb les mateixes condicions que tota la resta? No poden compartir aquest petit èxit i dir: doncs aquesta és una bona mesura, nosaltres li donarem suport i ens posam al seu servei per intentar fer arribar a tots els joves de les Illes Balears aquesta oportunitat per poder accedir a un habitatge en condicions. Perquè no tots els joves de les Illes Balears tenen un pare o una mare que els pot pagar l'entrada d'un pis, o tenen un pare i una mare que els pot avalar l'entrada d'aquell pis.

*(Aplaudiments i aldarull a la sala)*

El Consell Insular de Formentera, diu el Sr. Ramon, que és inconstitucional. Fins aquí podíem arribar, article 141.4 de la Constitució espanyola: *La forma de gobierno de las islas será cabildo o consell*. Estaríem negant la capacitat d'autoorganitzar-se, en aquest cas d'una illa. Vostè no hi estarà d'acord, el Partit Socialista no hi estarà d'acord, però aquesta proposta, que neix d'un diputat independent de Formentera, amb una iniciativa que presenta a aquest Parlament, aquesta proposta no els agradarà, però aquest dret dels ciutadans de Formentera a ser exactament igual que la resta, a tenir un consell exactament igual que la resta, a no haver de passar per Eivissa per venir a negociar aquí a Mallorca o a Palma el que és l'organització de la comunitat autònoma, de poder ser independents d'Eivissa, és un dret totalment legítim i constitucional.

*(Aplaudiments a la sala)*

Ara resulta que l'equip ciclista no és una prioritat. No, escolti, l'equip ciclista sí que és una prioritat, el que passa és que hi ha hagut una prioritat que ha passat per damunt de l'equip ciclista, perquè hi ha hagut un equip de bàsquet de Menorca, el Menorca Bàsquet de l'ACB, que necessitava d'uns doblers i que ni el Consell de Menorca ni l'Ajuntament de Maó podien posar per poder jugar a l'ACB. I una il·lusió col·lectiva de tots els ciutadans de Menorca per poder jugar a l'ACB.

*(Aplaudiments a la sala)*

I hem fet un sacrifici, naturalment que hem fet un sacrifici, hem hagut de triar entre una cosa i una altra. Però no és dolent que les altres illes, en aquest cas Mallorca, Eivissa i Formentera, qualche pic se sacrificuin perquè Menorca pugui tenir també, en aquest cas, un equip a l'ACB.

*(Aplaudiments a la sala)*

Si vostès diuen que la Conselleria de Turisme pot desaparèixer perquè la política la fan els majoristes de viatges, que això és una realitat estructural, com consenten posar una ecotaxa en contra del sector dels majoristes de viatges i sense haver consensuat? Com cometem aquest error, si vostès reconeixen que tenim un model de mercat basat en una estructura de majoristes de viatges, que són els que ens envien els clients? Vostès sí que mosseguem la mà que els dóna menjar, i així ens va, així ens ha anat, millor dit.

El Sr. Sampol diu que ell s'ha passejat per zones turístiques aquest estiu on les coses no anaven bé. Jo crec que això és fer demagògia, sincerament, però jo també la puc fer la demagògia, vostè, quan era Vicepresident, es va passejar per les zones turístiques i sap què els va dir? Que es refredàs l'economia, això els va dir, que es refredàs l'economia, frase cèlebre del vicepresident econòmic del Govern: l'economia s'ha de refredar.

*(Remor de veus)*

Miri, les infraestructures que es fan, les obres de carreteres, en definitiva, les obres energètiques, les residències, les obres socials, és indubtable que ningú no pot desitjar que es facin per a gent de fora; és que qualcú pot creure que hi ha el més mínim interès que no siguin els nostres els que tinguin la feina? El que passa és que, com que són obres importants, s'han de donar a aquells que s'hi presenten, i resulta que els mallorquins, els menorquins o els eivissencs s'han hagut d'ajuntar amb operatius que els permetessin accedir a aquestes obres. Quina és la diferència? Jo li explicaré: que gràcies que aquestes empreses de les Illes Balears han pogut concursar en aquestes obres importants, fent UTE amb empreses que poguessin garantir la seva seguretat i viabilitat tècnica i construcció, avui aquestes empreses de les Illes Balears han recuperat la classificació professional que havien perdut en l'època del pacte de progrés i que els permetrà anar a concursos nacionals.

*(Aldarull i aplaudiments a la sala)*

I ara resulta que l'onada d'immigració que tenim ara és per les obres; no, la immigració ja la tenim, en els cinc darrers anys s'ha incrementat un 25% la població. El problema d'avui no és d'obres, a Melilla no n'hi ha d'obres i boten *la verja*, no n'hi ha cap d'obra.

*(Aplaudiments, remor de veus i aldarull a la sala)*

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

El Pla director sectorial de Transports i la inversió, sobretot, en transport públic. Jo crec que sincerament, podem qüestionar qualsevol cosa, tot és qüestionable, això està clar, però és indubtable que la inversió més important que es fa en transport a les Illes Balears és la que feim nosaltres, en transport públic. La comparació jo l'explicava ahir, sincerament, no té color; mai no havíem invertit tant ni en transport regular ni, sobretot, en ferrocarril com invertim nosaltres. Per cert, Sra. Armengol, per

què s'ha oblidat del tren? Per què no me parla del conveni tan important ferroviari i vostè a la seva exposició no ha dit ni una sola paraula del tren? Què li pareix que no és important el tren de Mallorca, Sra. Armengol?

Aquesta inversió en transport públic, la inversió que només en tren a l'illa de Mallorca aposta per una cosa que a mi me pareix molt important, com és l'electrificació de les vies, i sobretot pel que fa al medi ambient, aquesta sí que era una assignatura pendent del transport públic, l'electrificació de vies. Però sobretot la possibilitat que la ciutat de Palma tenguí un metro; no és això una aposta per al transport públic, que la ciutat de Palma tenguí un metro? No és una aposta per al transport públic el soterrament de les vies del tren i garantir una estació soterrada a la Plaça d'Espanya a la ciutat de Palma, amb una inversió, efectivament, milionària, i amb una inversió que garantirà una platja de vies que podrà garantir, a la vegada, les freqüències i l'extensió de les línies del tren cap a Santanyí, cap a Alcúdia, cap a Cala Rajada?

Doncs crec que aquests són els fets que demostren aquesta aposta, exactament igual que en transport regular de carreteres, les 10 noves concessions que hem incorporat, les més importants, a Mallorca, Palma-Calvià-Andratx, l'extensió Andratx-Port d'Andratx-s'Arracó; el Pla de transport a Eivissa i Formentera, o a Menorca.

Tampoc no entenc que cap dels membres de l'oposició no hagi fet cap al·lusió al transport aeri. Amb l'important que és aquesta situació per a Menorca i per a Eivissa. Començam l'hivern i no me fan cap al·lusió; què no els preocupa el tema del transport aeri? No tenim un problema amb el transport aeri? No és dels problemes més importants que tenim avui a les Illes Balears? Me poden explicar vostès com podem consentir que avui un senyor que se n'ha d'anar de Maó a Madrid té el vol d'anada a la una i vint-i-cinc del migdia i el vol de tornada a les onze i vint del matí; o sigui se n'ha d'anar a la una i, naturalment, haurà de tornar el dia següent, perquè el vol ja ha sortit, no és una situació que pugem permetre. No és una situació, i no dic que sigui culpa de ningú, si és igual, l'únic que dic és que s'arregli.

*(Remor de veus a la sala)*

Naturalment és culpa de qui té la responsabilitat, de no escoltar. Una Mesa del Transport ...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

... una Mesa del Transport que s'ha constituït a les Illes Balears, on hi participen els consells insulars, tots, on hi participa el Govern, i aquesta Mesa del Transport denuncia que s'apugen els preus, sense tenir en compte l'opinió del Govern, dels vols interinsulars, que s'incompleteixen les freqüències dels vols interinsulars i que, a més, no es resol el problema de la comunicació dels vols de Menorca i d'Eivissa amb la península. I aquesta Mesa del Transport fa més d'un any que demana una cita, una reunió, una audiència del Ministeri de Foment per

exposar aquest problema, conjuntament i d'una forma consensuada, i no els reben, és que no els han volgut rebre. Me volen dir vostès com podem solucionar aquesta situació si ni tan sols es dignen rebre aquesta Mesa de Transports?

*(Aplaudiments i aldarull a la sala)*

I saben vostès, senyories, quina és l'aposta més important que es pot fer per al transport públic: demostrar que el transport públic funciona bé i millor. Demostrar que a un ciutadà li és més còmode, més rendible, més atractiu agafar el transport públic i no agafar el seu cotxe. Com dèiem abans, convèncer, no imposar, no vèncer, que deia avui matí la Sra. Munar, no, convèncer. Efectivament, i com podem convèncer? Doncs, donant i posant en marxa un transport públic eficient i que funcioni.

Mirin, freqüències del tren a Mallorca: dia 12 de maig de l'any 2003, al final del seu mandat, 14 a sa Pobla, 29 a Inca, 44 a Marratxí i 14 a Manacor. Avui, a dia 1 d'octubre, n'hi ha 2 més a sa Pobla, 4 més a Inca, 5 més a Marratxí i 2 més a Manacor.

*(Aplaudiments i aldarull a la sala)*

Més important, més dades: els retards del tren. L'any 2003, també el mes de juny, hi havia 1.158 trens programats des de Palma; 411 trens programats a Marratxí, 411, perdó, a Manacor, 411 a sa Pobla i 924 a Marratxí. Dels 1.158 trens programats a Palma, a l'any 2003, vostès varen suprimir 40 trens; això vol dir que un senyor va i compra un bitllet i no troba aquell tren, perquè vostès l'han suprimit. I retards de més de 10 minuts, 147 trens, d'aquests 1.158, 147 trens varen tenir retards superiors a 10 minuts, 137 a Manacor, 58 a sa Pobla, 68 a Marratxí. Avui, dades objectives i rigoroses, any 2005, 1.202 trens programats a Palma, cap tren suprimit i hem passat de 147 retards a 24.

*(Aplaudiments i aldarull a la sala)*

425 programats a Manacor, cap tren suprimit; 33 amb retards quan n'hi havia 137. 425 a sa Pobla, cap tren suprimit, amb 6 retards a sa Pobla front als 58 trens que varen tenir més de deu minuts de retards en la seva gestió. I a Marratxí, exactament igual, amb 7 trens en retard, respecte dels 61.

*(Remor de veus a la sala)*

Hem suprimit els passos a nivell del tren: 8 suprimit i 8 en supressió; vostès, cap.

L'electrificació de la línia: 26 unitats mòbils i la substitució de la de Palma a Inca. Com deia al principi, només en ferrocarril, una inversió, 1999-2003, de 50 milions d'euros, front a una inversió d'aquesta legislatura, prevista amb 228 milions d'euros.

En carreteres, bé, la veritat és que el panorama és tan demolidor que quasi estic per passar-ho, però, mirin, només dirlos que jo crec que hauríem de coincidir almanco que partim d'una situació, d'unes carreteres, partíem d'unes carreteres a totes les illes que no estaven a la mitjana del nivell de tota Espanya. Després no estarem totalment d'acord amb el model, i això ho puc entendre; però jo crec que vostès compartiran amb

nosaltres que era imprescindible una inversió decidida en carreteres i que, sobretot, demostràs que, d'una vegada per totes, oblidam els discursos, oblidam els enfrontaments estèrils per passar a la política dels fets i de la realització. Perquè, tanmateix, el ciutadà, l'únic que veu després és el resultat d'aquesta carretera que és la que avui pot gaudir, més còmoda, més segura, que li garanteix una qualitat de comunicació enfront del que tenia abans.

El cost d'aquestes carreteres, en qualsevol cas, és també, des del meu punt de vista, altament demagògic que es vulgui interpretar com a un cost desmesurat, sobredimensionat i fora de tot rigor i fora de tot control. No, mirin, això no és exactament així, perquè vostès tenen exemples molt patents, vostès tenien un conveni de carreteres, sense anar més enfora, i vostès tenien la carretera de Manacor pressupostada amb 49 milions d'euros. El dia que se'n varen anar varen deixar aquesta carretera adjudicada; a més, amb endeutament, amb peatge a l'ombra, no hi havia la decisió firmada, però hi havia la resolució de la Mesa presa, ...

*(Remor de veus a la sala)*

... perdonin, però aquesta decisió de la Mesa que vostès havien pres, perquè vostès havien fet el projecte, l'havien concursat, l'havien licitat i naturalment aquest projecte tenia un import: l'import de la carretera de Manacor era 220 milions d'euros.

*(Remor de veus a la sala)*

Vol dir això que aquesta carretera que vostès han multiplicat per quatre o per cinc suposa un despropòsit i un malbaratament d'aquesta obra. No, miri, qualsevol persona que no intenti fer demagògia, intenti parlar d'una forma seriosa i sobretot no deixar ombra de dubtes sobre acusacions balades que després ni es poden demostrar ni es poden afirmar, qualsevol persona sap que les estimacions inicials de qualsevol conveni de carreteres, quan no hi ha els projectes fets, són això, estimacions inicials. I jo, a més, els faig un repte i unes missions, jo me comprometo amb vostès que vostès analitzin el conveni de carreteres similar que tenien les illes Canàries, quin són els imports estimats quan no s'atenen al projecte i quins són els imports quan el projecte es fa i s'executa. I aquesta diferència comprovaran que és similar a tota Espanya i, naturalment, a les Illes Canàries, que tenen un conveni exactament similar al nostre, molt paregut i amb les mateixes condicions. En qualsevol cas, vostès deixen l'ombra de dubte d'una cosa que me pareix totalment reprotxable: aquí, quan es fa un projecte de carreteres, s'obri un període d'al·legacions, vostès no varen cap al·legació respecte d'aquests projectes que estaven dimensionats o que estaven sobredimensionats; tenien l'oportunitat, haguessin posat colzes, que no els posaren. I ara intenten fer discurs polític, intenten fer demagògia política.

Quan s'avalua un projecte de carreteres, s'admeten les al·legacions, les aportacions que es puguin realitzar, però el que està clar és que existeix un control d'intervenció prèvia, de fiscalització a les administracions que garanteixi que la valoració d'aquell projecte està en concordança amb el projecte que es presenta, perquè aquí ara qualsevol pot pensar que es fa un projecte que val deu i en cobram 100. I a més, com que després aquest procés és un procés que es concursa, doncs

lògicament, lliurament es presenta el que es presenta i es fan baixes de preu en un altre sentit i aquesta és l'adjudicació definitiva. I el procés de valoració d'una obra, com l'obra de Sant Antoni a Eivissa, és un procés de peatge a l'ombra; és una fórmula de contractació, però, sí de peatge a l'ombra, perquè vostès a la carretera de Manacor volien fer mètode alemany, bé, no és el mateix però no se'n va tant.

En qualsevol cas, quan vostès, efectivament parlen del preu d'aquesta carretera, de Sant Antoni a Eivissa, tan important i tan necessari per a Eivissa, haurien també d'explicar que parlem d'una carretera que el que fa és pagar un peatge durant 25, 30, 35 anys, com passa amb moltes altres obres, amb moltes altres infraestructures a tota Espanya i que el cost vostès l'han de descomptar entre tots aquests 35 anys. Perquè si vostè fa una comparació d'una obra que té un peatge on cada any l'empresa constructora cobrarà una estimació dels vehicles que circulin, després d'haver realitzat preceptivament i legalment, un estudi tècnic, econòmic i financer que demostrï que els preus s'ajusten als vehicles que poden passar per aquesta carretera. Doncs, naturalment, si vostès comparen el cost dels 35 anys, sumats amb el que costa una carretera en un any, estan enganyant, i això no és així.

I en qualsevol cas, sincerament, les carreteres que feim a Eivissa, que són carreteres que finança el Govern de les Illes Balears, estic orgullós de dir que és un esforç i una inversió que els ciutadans de les Illes Balears deuen a l'illa d'Eivissa pel retard històric en la seva execució.

*(Aplaudiments i aldarull a la sala)*

M'agradaria clarificar una qüestió que vostès no tenen cap interès a clarificar. Mirin, me poden parlar, cada vegada que pugui a aquesta tribuna, d'urbanitzar, d'eliminar el sòl rústic, de fer urbanitzacions i que nosaltres som uns especuladors, el que vostès vulguin, però crec que no són, no actuen amb coherència. I m'explic: a les Illes Balears, i ho repetiré totes les vegades que faci falta, el tema avui de l'urbanisme és una competència dels consells insulars. Els consells insulars han aprovat els seus plans territorials i després, naturalment, com a partit, doncs nosaltres defensam els plans territorials que defensam, perquè hi estam d'acord, però és el debat d'una altra institució, no es pot pujar aquí i reclamar lleialtat institucional, lleialtat de les competències i intentar usurpar aquest debat, que és un debat dels consells insulars, intentar simplement per interès polític i per intentar enganyar la gent, traslladar aquest debat, que és d'un ple del consell insular, traslladant-ho aquí.

*(Aplaudiments i aldarull a la sala)*

Si s'atreveixen i si tenen la valentia suficient, ho facin allà on ho han de fer, i si no estan amb un pla territorial de qualsevol de les Illes, facin l'oposició al consell respectiu en contra d'aquest pla territorial, que nosaltres allà també els respondrem. Però que quedi clar que avui qui decideix i qui ha decidit, perquè aquesta és la nostra estructura institucional, aquesta és la competència que avui correspon a una altra institució, com és el consell; qui ha decidit i decideix on es pot urbanitzar, on es poden fer urbanitzacions, on es pot classificar i desclassificar sòl rústic, són els consells insulars, i això convé que ho diguem, i no és el Govern ni aquest Parlament. Exactament igual, que quedi clar que la Llei de ports que hem aprovat i que ha aprovat

aquest Parlament, per cert, amb una inversió molt important, no permet lliurament l'ampliació ni la construcció a nous ports esportius, ben el contrari, estableix uns procediments reglats que abans no estaven reglats, perquè aquests projectes d'un nou port esportiu exigeixi avui un ampli consens, pràcticament de tots els partits polítics. Això és el procés reglat per poder fer un nou port, tant amb l'informe de l'ajuntament, tant amb l'informe del consell insular, com amb l'informe preceptiu de la resta d'administracions.

En sanitat, miri, me diu la portaveu del Partit Socialista que els nostres centres de salut són fum. No, no són fum, la inversió en l'atenció primària que nosaltres feim és molt superior a la que vostès varen fer; vostès varen fer 17 centres, 17, amb una inversió de 8,6 milions d'euros. Avui, a l'any 2003-2005, ja hi ha 22 centres o inaugurats o en procés de construcció i a l'any 2007, 45 centres, amb una inversió de 93,4 milions d'euros.

*(Remor de veus a la sala)*

I perquè no puguin tenir cap dubte respecte de quins són aquests projectes, no tenc cap inconvenient...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un poc de silenci.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

... a demostrar-los que efectivament no són fum i que són els projectes (...): Sant Agustí a Palma, Son Gotleu, Canal Salat a Menorca, Migjorn Gran a Menorca, Mercadal a Menorca, Felanitx, ...

*(Remor de veus a la sala)*

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

... i Bendinat a Calvià; el de Vila d'Eivissa; Aragó amb Son Rullan, Can Pastilla, Palmanova, Calvià, Sant Jordi, Eivissa, Escola Graduada, Portocristo, Sant Antoni de Portmany...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, Sra. Salom, si és tan amable.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

... es Rafal Nou, Andratx, Cala d'Or, Santanyí, Can Picafort, Son Roca, Badia Gran i es Castell de Menorca.

*(Aplaudiments i aldarull a la sala)*

Llistes d'espera quirúrgiques i de consultes per especialistes. És cert que hi ha encara avui gent, 11.930 persones que estan en llista d'espera per a una intervenció quirúrgica. I és cert que

avui hi ha encara 32.000 persones en llista per a consulta per especialista, perfecte, aquesta és una realitat que tenim la responsabilitat de resoldre. Però vostès han de comparar aquestes xifres amb les seves.

*(Remor de veus a la sala)*

Vostès tenien, el mes de juny de l'any 2003, 827 persones que esperaven més de sis mesos ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Salom, per favor. Sra. Salom, la crit a l'ordre. Vostè sabrà.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

... per una intervenció quirúrgica; 827 persones que avui no esperen per a aquesta intervenció. I a més, hem davallat la seva xifra de 12.247 a 11.930 persones en llista d'espera, amb un increment de la població assistencial de 110.000 persones més.

En l'espera de consultes per a especialistes, vostès, a juliol del 2003, tenien 47.045 persones; avui hem aconseguit davallar, això són els fets, fins a 32.645 persones. Amb vostès la mitjana d'un ciutadà de les Illes Balears per esperar una consulta d'un especialista era de 54 dies, avui, dos anys després, juliol del 2005, 34 dies, n'hem davallat 20.

*(Aplaudiments i aldarull a la sala)*

A més, hi ha dades que són encara millors, diguéssim, en traumatologia, el mes de juliol de l'any 2003 hi havia 6.700 persones que esperaven, avui 3.123; en oftalmologia, el juliol de l'any 2003, hi havia 7.136 persones, i avui 5.145. I és cert que ha incrementat la despesa en salut, en concertada. Efectivament, a l'any 2003 vostès gastaven 11,8 milions d'euros i nosaltres l'any 2005, 25,7. Però bàsicament, el 75% d'aquest increment de despesa en la sanitat privada, concertada, són dos hospitals, el 75% d'aquest increment, i vostès ho han de dir: Sant Joan de Déu i la Creu Roja. I la utilització d'aquests centres, bàsicament Sant Joan de Déu i la Creu Roja ha estat per reduir, precisament, aquestes llistes d'espera.

Creu Roja i Sant Joan de Déu han incrementat un 92% les seves intervencions quirúrgiques. I la resta d'increments de despesa concertada han estat motivats a la Fundació Kovacs per a la implantació de neuroreflexoteràpia, a la Rotger per a la incorporació de la densitometria i la cirurgia cardíaca; (...) a Eivissa per l'hemodinàmica, i també a la Femenies a Palma Planas.

Nou hospital de Son Dureta. La realitat és que avui el balanç és un balanç demolidor amb llits hospitalaris. Nosaltres, quan vàrem arribar al Govern, ens vàrem trobar una xifres de llits hospitalaris, però hem incrementat en 9 quiròfans, i a juliol del 2005, incrementat en 30 llits hospitalaris avui ja la xifra a les Illes Balears; però l'espectacular és que en la construcció d'aquests hospitals nous d'Inca, Formentera, Menorca, Manacor i Son Llàtzer incrementarem 240 llits hospitalaris. Aquesta inversió, la dada d'aquests hospitals que feim són els que

necessitam per donar un servei de qualitat i per atendre les necessitats.

Diguin el que diguin, vostès no varen deixar res fet d'aquests hospitals, diguin el que diguin; la realitat és que aquests hospitals els hem hagut de fer nosaltres i els hem hagut de finançar nosaltres. Perquè era la nostra responsabilitat, totalment d'acord, però que qualcú pugui dir que existia un projecte d'un hospital de Formentera, avui, sincerament, és faltar a la veritat; l'hospital de Formentera hem hagut d'iniciar el projecte, cercar el finançament, licitar-lo, concursar-lo i posar la primera pedra perquè a la fi la reivindicació dels ciutadans de Formentera pugui ser una realitat.

*(Aplaudiments a la sala)*

I torn a insistir, per què el nou hospital Son Dureta? El nou hospital de Son Dureta és un compromís electoral del Partit Popular, el nou hospital de Son Dureta és una decisió meditada abans de les eleccions pel partit, que decideix optar per la creació d'un nou hospital front a la reforma de l'actual. Entre d'altres coses, perquè a l'any 2003 es fa una enquesta entre els professionals de Son Dureta i els professionals del sector, i del total de l'enquesta, (...) treballadors són partidaris de la construcció d'un nou hospital, front a 29 que aposten per la reforma. Els avantatges de construir un nou hospital i de no construir una reforma són la millor distribució de serveis sanitaris; evitar les molèsties precisament a aquestes 35.000 operacions que es fan cada any a Son Dureta i 500.000 consultes, sense haver de passar per les molèsties d'haver de patir unes obres de reforma i, sense cap dubte, perquè qualsevol procés a una entitat hospitalària de reforma comporta perill d'infeccions i, segons els tècnics, un nou hospital es pot construir amb manco de la meitat de temps que un procés de reforma, que és molt més complicat. El nou hospital, a més, incorpora el que no tendria l'hospital antic reformat: més de 10.500 metres quadrats de superfície hospitalària, 12.600 metres quadrats d'aparcament soterrat i un increment de 300 metres quadrats d'àrea d'investigació.

Per cert, dos exemples o dues qüestions que vull ressenyar del nou hospital de Son Dureta. Primer, la ministra de Sanitat diu que el govern socialista no paga hospitals; per què paguen l'Hospital d'Astúries amb 72 milions d'euros? Segon...

*(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)*

Segon, m'agradaria poder-los enviar -i així ho intentaré- un debat parlamentari que s'ha fet fa poc temps a Cantàbria respecte a l'Hospital de Valdecilla, que en lloc de fer-se'n un de nou es va reformar; s'ha duplicat el temps d'execució, s'ha duplicat el cost, i aquest mateix debat avui en el Parlament de Cantàbria és absolutament al revés: tothom està reclamant que es construís un nou hospital en lloc de reformar-se l'actual.

En matèria d'educació..., l'aposta per l'educació pública es demostra amb fets, l'aposta per l'educació pública es demostra fent escoles i fent instituts. Fa 10 anys que no inauguraven cap col·legi ni cap institut a Palma; n'hem inaugurat 2 ja; vostès en quatre anys varen fer 9 centres; avui, en 2 anys, nosaltres ja en duim 13 i en farem 25. Vostès en educació pública varen invertir 30 milions d'euros en fer escoles i col·legis; nosaltres



invertirem 110 milions d'euros, haurem multiplicar per tres la inversió. Això no és apostar amb fets...?

*(Aplaudiments)*

No és apostar amb fets que vostès destinassin a la universitat 11 milions d'euros en els quatre anys en inversió i que nosaltres en destinem 26? No són fets constatables l'increment de professorat, bàsicament a la pública, amb 829 nous professors amb un increment d'un 9,3%?, o l'aposta per la formació professional amb pràcticament un increment d'un 25% només en dos anys d'alumnes d'aquesta formació professional?

I respecte a la lliure elecció de centre, també els deman rigor, si és possible. Avui, mirin, una prova, una prova que jo crec que és inconstatable: l'any 2003, dos mesos abans que s'iniciàs el curs escolar l'any 2003, amb el seu sistema l'Ajuntament de Palma va tenir 3.000 canvis d'empadronament; hi havia gent que a més falsificava la renda per poder accedir a aquestes places. Avui, l'any següent, després que el mes d'abril el conseller fes el nou decret de zonificació per garantir que es millorava amb aquesta lliure elecció de centre, defensar la llibertat que un pare i una mare puguin lliurement quin centre volen, vàrem baixar d'aquests 3.000 a 300. Què ha passat aquí? Hem avançat en la lliure elecció de centre o no hem avançat en la lliure elecció de centre? És una dada objectiva o no és una dada objectiva? I m'he equivocat: he dit 3.000 i eren 4.000, eren 4.000, que quedi clar.

*(Remor de veus)*

Mirin, els pares que el curs 2002-2003, o el darrer que varen fer vostès, que era el 2003-2004, perquè ja ens el vàrem trobar fet, l'índex de satisfacció en educació infantil -índex de satisfacció vol dir percentatge de pares i mares que aconsegueixen el col·legi que demanen- idè en educació infantil, curs 2003-2004, el darrer seu, 86% amb 8.400 sol·licituds. El curs 4-5, el 92% de satisfacció amb 8.931 sol·licituds. Això en educació infantil. En educació de col·legis públics i d'instituts hem passat d'un índex de satisfacció del 93,17% l'any 2002-2003 al 97,34% amb 8.040 sol·licituds l'any 2004-2005. Això és millorar en la lliure elecció de centres.

*(Aplaudiments)*

Les places residencials, les places perquè la gent gran pugui tenir una residència, i això és política social, de l'any 99 a l'any 2003 varen ser cap; vostès en quatre anys no varen fer una sola plaça residencial per a gent gran.

*(Alguns aplaudiments)*

De l'any 2003 a l'any 2007 nosaltres posarem 1.200 places de residències per a la gent gran, pujant amb 10 noves residències de 2.677 places a les Illes Balears a 3.877. La mitjana d'Espanya és del 3,8%, i amb aquestes noves places que incorporarem passarem del 4%.

Recursos d'atenció especialitzada, exactament igual. De l'any 99 a l'any 2003 cap inversió en política d'infraestructura amb recursos d'atenció especialitzada d'Alzheimer, de Parkinson, etc. Avui invertim 66 milions d'euros en 4 centres a Mallorca, 1 a Menorca, 3 a Eivissa i 2 a Formentera. En centres

de dia per a persones majors, en centres de dia, incrementam en 240 places el nombre que hi havia amb 16 centres nous. I per primera vegada, i és un fet històric, finançam la inversió de centres per a persones amb discapacitats. Mai a la història de les Illes Balears no s'havien finançat les inversions, sempre només es finançava el manteniment.

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Vull acabar amb les qüestions a què han fet referència les seves senyories respecte als pactes que vostès ens varen proposar ahir.

Respecte al transfuguisme -i me n'havia oblidat- sincerament no crec que aquesta sigui una qüestió que sigui plantejable, sincerament crec que hauríem d'estar tots d'acord en el fet que aquesta és una política antidemocràtica i que no es pot secundar per cap partit polític, i per això a Calvià passa el que passa i a Calvià hem hagut de prendre les mesures que hem hagut de prendre per restituir aquesta normalitat democràtica amb cos. Però en canvi no puc permetre que qui em vol donar lliçons de transfuguisme sigui qui avui té un batle a Eivissa, repetesc, un batle a Eivissa que governa amb un trànsfuga d'ENE.

*(Aplaudiments i aldarull a la sala)*

No puc entendre que vostè em vulgui donar lliçons d'un batle a Eivissa que governa amb un regidor que varen treure del seu partit perquè va votar a favor del Pla general, del Pla general urbanística, i va dir que havia de quedar *porque tenía algunos temas que resolver*.

*(Remor de veus)*

Vostès no poden governar a Eivissa amb un trànsfuga, i aquest és un fet exactament objectiu i vostè, abans de donar lliçons, vostè ha de donar compte del que fa dins el seu redol.

*(Aplaudiments)*

La televisió i la ràdio públiques de les Illes Balears, IB3, és un projecte que cohesiona el territori, és un projecte que vertebrava les Illes Balears...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

...i és un projecte que vostès haguessin fet si s'haguessin posat d'acord, perquè el mateix projecte és el que vostès ens varen deixar dins un calaix -que el guard i els el puc ensenyar-, és el projecte bàsicament que vàrem aprovar i que vostès no varen aconseguir fer, saben per què?, perquè entre vostès estaven gelosos i no volien que un partit s'anotàs el punt o

l'hipotètic -diuen vostès- control d'aquesta televisió. I això no és així; es fa un model de televisió que sobretot fomenta la iniciativa privada, un model contractat sobre la producció de la iniciativa privada, que fomenta la indústria audiovisual a les Illes Balears, i un model que acaba de començar. Jo entenc que la posició política faci plantejar batalla de la televisió, ho entenc en termes estrictament polític, però no en termes de realitat. Jo crec que almanco hauríem d'esperar, perquè hi ha uns professionals que mereixen un respecte, i jo l'únic que deman és que els donin un poc de temps, a aquests professionals, perquè puguin demostrar que són capaços de fer un bon producte, una bona televisió. Simplement deman respecte per a aquests professionals.

Mirin, el pacte pel turisme és un pacte que ha de passar per un acord social. Jo no tenc cap inconvenient que existeixi un debat polític, no, però aquest no és un acord essencialment polític, aquest és un acord de les institucions on, a més, hi ha representats tots els partits polítics, consells insulars, Govern, amb els sindicats i amb els empresaris. En uns termes semblants, a més, ja s'exposava en el passat, però per què vull defensar que aquest pacte sobre el que ha de ser el nostre model turístic de futur, adaptat als canvis que avui s'estan introduint en aquest sector, ha de ser un pacte bàsicament social? Molt clar: perquè vostès ja varen cometre l'error una vegada; no el podem tornar a cometre, no es poden fer pactes polítics al marge del sector, no es poden tirar pedres contra el sector, no servirà de res un pacte de model turístic que no compti amb els treballadors, amb els sindicats i amb els empresaris d'aquest sector, no servirà de res, i crec que la història i l'experiència de la legislatura anterior, de la seva política turística que vostès mateixos, en paraules del mateix Sr. Morro, castiguen i rebutgen, vostès mateixos haurien d'haver après que no es pot anar contra el sector, que s'han d'escoltar els treballadors, que s'han d'escoltar els empresaris i que s'han d'escoltar les institucions. I per això aquest acord que plantejam és un acord bàsicament de les institucions amb els interlocutors socials i econòmics.

L'altre sí que és un pacte polític, el de la reforma de l'Estatut, sense cap dubte. Aquest és un pacte polític perquè és un pacte que, lluny de crear enfrontaments polítics, ha de servir per defensar els interessos dels ciutadans de les Illes Balears. Continu defensant el mateix plantejament; el plantejament és que l'estatut que volem -i en podem parlar ara a la rèplica, si tenc temps- l'estatut que volem ha de tenir les coordenades que jo vaig marcar de respecte constitucional, d'aconseguir el major acord i consens possible, que crec que és possible, que aquest acord no només ha de ser entre els dos grans partits polítics, Partit Socialista i Partit Popular, sinó que ha de donar entrada a la resta de partits polítics, la meua proposta d'ahir era que, donant exemple, aconseguíssim un acord no diré unànime, però pràcticament unànime, amb un projecte d'estatut que pogués representar tots els ciutadans de les Illes Balears, i que sigui un acord que no ens faci perdre posicions relatives.

Jo no he canviat el meu discurs, dic el mateix des del primer dia. Les Illes Balears, després del procés de reforma d'Estat, d'aquest procés de reforma d'Estat que no hem obert nosaltres, que no demanaven els ciutadans a tota Espanya sinó que és un procés de reforma d'Estat que s'obre per necessitats polítiques i de suports parlamentaris, aquest procés de reforma d'Estat, quan acabi, no pot situar les Illes Balears com una comunitat

autònoma de segona. Les diferències entre les comunitats autònomes han de ser les que ja existien en el pacte constitucional de l'any 78, i aquest és el principi bàsic que hem de respectar. Podem parlar de llistes separades, podem parlar de competències d'autogovern -esper tenir-ne temps-, i podem parlar dels grans principis als qual ja a nivell tècnic i d'acord amb el comitè de savis ens estam aproximant. Però allò important és que si Espanya es permet, que no hi estic d'acord, però si Espanya es permet que la qüestió essencial, molt important, de la finançació autonòmica, els doblers, les pessetes, els euros, deixi de ser una negociació com ha estat fins avui de totes les comunitats autònomes, això ens perjudica; això no es pot fer d'una forma bilateral amb una comunitat autònoma i deixar les altres al marge. No es pot fer que una comunitat autònoma a Espanya pugui agafar el pastís i quedar-se'n un bocí més gran, perquè aquest bocí més gran serà a costa nostra.

Aquest, senyores i senyors, és un debat on hem de participar tots, on naturalment haurem de defensar la solidaritat, que amb orgull hem defensat sempre, però sobretot defensar que aquesta és un debat multilateral, i jo el que els plantejava ahir és que si qualcú cometés l'error, que esper que no es cometi, de permetre que una comunitat autònoma defensi els seus drets a costa dels nostres drets com pugui ser el nostre finançament, aquest joc no ens interessa. Nosaltres tenim dret a exactament la mateixa reclamació, perquè aquest debat no pot ser un debat en el qual guanyi un, sigui el que sigui, i les Illes Balears hi tornin perdre, perquè les Illes Balears som solidàries amb la resta de l'Estat, i aquí no només és a Catalunya, que paguen impostos; nosaltres també pagam impostos, i molts, i nosaltres som la comunitat autònoma més solidària d'Espanya amb la resta de l'Estat. Per això hem de defensar que aquest debat continuï essent un debat de tots, que nosaltres puguem defensar les nostres necessitats, els nostres drets, però que no quedem marginats i la finançació d'uns es faci a costa dels nostres doblers.

En qualsevol cas crec que aquest és un acord possible, sincerament, el de la reforma de l'Estatut, sempre que demostrí als ciutadans que serveix, que serveix per a una qüestió pràctica, que serveix per millorar la seva qualitat de vida i que som capaços de defensar els seus drets.

Moltes gràcies.

*(Aplaudiments)*

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President.

Té la paraula el Sr. Diputat Miquel Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo voldria començar fent una protesta pel sistema que té el Sr. President de respondre. Aquesta manera de no respondre a ningú en concret li serveix...

*(Intervenció inaudible i remor de veus)*

...li serveix per contestar al que no s'ha dit i no contestar al que s'ha dit, plantejar temes nous. A mi m'agradaria que

realment contestàs a allò que se li ha plantejat des de l'oposició, no a allò que no se li ha contestat.

I per altra banda... -sí, no m'embull, no es preocupin- per altra banda li recordaria, per si se li ha oblidat, que ara no està donant la rèplica al president Antich. És vostè el president, i per tant ens podria parlar dels seus projectes, no tant analitzar el passat.

Bé, dit això també voldria fer una altra afirmació, que és solidaritzar-me amb el Sr. Sampol, ja que l'han renyat. Jo no havia tengut temps de parlar de Bitel i Mapau, tampoc d'endeutament, ni de demanar explicacions de per quin motiu, molt abans que formalment es decidís que el nou hospital aniria a Son Espases, ja hi havia qui ho sabia. Per tant, ja no dic res més, subscriu les paraules que ha dit el Sr. Sampol i que ha merescut que el renyessin.

I en relació als temes judicials, quan es planteja que no s'ha de judicialitzar la vida política, jo tal vegada hi podria estar d'acord i tal vegada podríem començar per Calvià en no judicialitzar la vida política. Però bé, si algú té coneixements de fets delictius, sigui polític o no polític, la seva obligació és posar-ho en coneixement dels tribunals.

Un altre tema. Jo li havia plantejat al Sr. Matas que es replantegés el tema de les carreteres d'Eivissa que no s'han començat perquè realment són una barbaritat. Bé, no m'ha donat resposta, però d'allò que ha explicat supòs que no pensa canviar, però ha fet alguna afirmació que jo vull contestar. L'autovia de Sant Antoni diu: "tan necessària" i per què eren tan irresponsables vostès, si era "tan necessària", que no la duien en el seu programa electoral. No la duien en el programa electoral i molt irresponsables serien si era tan necessària aquesta autovia que jo afirm, altra vegada, que no és necessària. Són necessàries i convenients millores, però no aquestes coses.

Bé, el que sí ha dit el Sr. President és que això és una qüestió que el conjunt dels ciutadans de les Illes Balears deuen als ciutadans d'Eivissa. Sí, deuen i deuran per 25 anys, 480 i no sé quants milions d'euros per a uns 20 quilòmetres d'autovia, això deuran. Sant Antoni i l'aeroport sumen una vintena de quilòmetres d'autovia i es deurà això, 480 i busques milions d'euros.

Per cert, si el Sr. Matas no li agrada que se plantegi el tema territorial, perquè és una competència del consell, però aquí cada dia tenim legislació, ara mateix en tenim per modificar les qüestions del territori de sòl rústic. Però si no ho vol plantejar, per què s'apunta les carreteres si és una competència del consell? Les carreteres estan transferides als consells i l'únic residualment que li queda al Govern de les Illes Balears, segons la Llei de transferències, són aquelles que estan emparades pel conveni de carreteres. Idò resulta que no hi ha conveni de carreteres, les competències són del consell, no hi ha conveni de carreteres. Per tant, no digui que no podem parlar de territori, de sòl rústic perquè contínuament des del Parlament estam actuant sobre això. En canvi les carreteres no, són competència dels consells insulars.

Bé, Consell de Formentera, Estatut d'Autonomia. No ho ha dit expressament, però crec que faran un aeroport a Formentera, ha dit: "venir a Palma sense venir per Eivissa", o una cosa així,

ho tenia escrit. Miri, jo no he dit que sigui inconstitucional, els que fan afirmacions d'inconstitucionalitat contínuament són vostès. Jo he dit que possiblement sigui inconstitucional perquè així ho diuen no sé quants especialistes i ha sortit publicat. Jo no sé si és inconstitucional o no. En tot cas aquest no és el problema, el problema és si vostès estan disposats a parlar sense apriorismes de quines competència ha d'exercir cada illa i mitjançant quin instrument, el que sigui més correcte. Si és l'ajuntament, si és un consell municipal, suposant-se que això encaixa dins la Constitució, o el que sigui. Però vostès no vinguin amb apriorismes, posicions tancades, sobretot si això el que vol fer és modificar la representació territorial en el Parlament, un dia diuen que sí, l'altre diuen que no i no se sap perquè no fan cap proposta concreta. No ho utilitzin per això, parlin sense apriorismes, mirem quina és la millor solució per als interessos dels ciutadans de Formentera i perquè estiguem dins el marc constitucional, legal i sense imposicions. En qualsevol cas, crec que és posar el carro davant dels bous, com es sol dir. Si en tot el temps que vostès han governat no han transferit absolutament res a l'Ajuntament de Formentera, cosa que podrien fer, és poc creïble aquest interès que els surt sobtadament i que tampoc curiosament no venia en el programa. Aquí el problema és si vostès volen reformar l'Estatut, jo cada vegada en tenc més dubtes, no veig que facin propostes concretes, o si cerquen la manera de posar un entrebanc.

I mirin, posats a respectar l'autonomia de Formentera, hi ha una manera molt més clara de respectar-la veritablement. Tornin els 12 milions d'euros al Consorci de Formentera que varen treure perquè ja no hi havia al front del consorci el Sr. Juanma Costa, batle del PP de Formentera perquè hi havia una moció de censura. I curiosament els tornen a posar en mans del Sr. Juanma Costa quan ja no és batle de Formentera perquè s'han inventat una altra història, un altre consorci i li han creat un càrrec perquè sigui sent ell. Si volen això, tornin els 12 milions d'euros a l'Ajuntament de Formentera, encara que el batle no sigui dels seus.

Parlant d'altres temes, transport aeri, diu: "i ningú n'ha dit res". Miri Sr. Matas, es veu que no escoltava, jo n'havia parlat. I miri, no plantegi la dramàtica situació d'anar a Madrid o Barcelona des de les illes menors. Això fa anys que ho sabem els que vivim a les illes menors, hi hagut moments encara pitjors, encara pitjors, i en aquells moments vostès no volien declaració de servei públic ni per a vols insulars, ni per a interinsulars, deien que s'havia de negociar amb les empreses. No en volien quan aquí governava el pacte de progrés i vostès governaven a Madrid. Després vostès, Govern del PP, Palma-Madrid fan una declaració de servei públic que exclou els interinsulars, quan hi havia un problema seriós, real i molt important. Clar que ens interessa, però fa molt de temps que ens interessa i vostès ho havien boicotejat i quan ho fan són vostès els que deixen fora els vols interinsulars.

Tenia una xifres no macroeconòmiques que volia llegir, algunes, perquè molta xifra macroeconòmica, algunes que no solen citar-se, però que també són importants. Miri som la primera comunitat autònoma en moltes coses, som la primera en fracàs i abandonament escolar. Som la que té la televisió més cara per habitant. Estam entre les primeres en incidència de la sida. El 60% de la població no arriba o arriba malament a final de mes. Per a la compra de l'habitatge, -tot això són xifres que vénen d'instituts oficials-, s'hi ha destinar el 70% dels ingressos

familiars. Som la primera comunitat en embarassos i avortaments entre adolescents. Estam al capdavant d'Europa en consum d'èxtasi i drogues de disseny. En antidepressius, això deu sonar a (...), estam en el primer grup de despesa farmacèutica. Miri, són altres qüestions, no solen venir amb les xifres macroeconòmiques, però en aquesta comunitat que va bé, que som líders, idò veure també una sèrie de coses i problemàtiques de les quals també som líders. Som l'última comunitat quant en habitatge públic per habitant i som la que tenim la pitjor situació quant a fracàs o abandonament escolar.

Tema de les hipoteques. Miri, jo no li havia parlat malament, li havia dit que llegiríem la lletra petita, en tot cas som més partidaris d'altres tipus d'accions, però no li havíem condicionat aquesta. Vostè diu: "no tots els joves tenen uns pares que li puguin pagar un pis". Sí, però tal vegada encara que el pare li pugui pagar un pis poden demanar aquesta hipoteca, poden entrar-hi, només posen un màxim en la renda personal i no es contempla l'altra qüestió. Mirin, poden no tenir un pare, poden tenir molta necessitat d'un pis i si no tenen una feina fixa, amb una antiguitat de més d'un any no entraran. I aquests són els que més necessitats tenen, aquests no entraran en aquest sistema que vostès han fet. I jo no havia parlat malament d'això.

Bé, ha tornat a repetir una i una altra vegada el tema de confiscar els espais protegits, fins i tot a punta de pistola...

*(Remor de veus)*

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor.

EL SR. RAMON I JUAN:

...¿quantes hectàrees s'han incorporat voluntàriament de propietaris privats al microparc de Cala d'Hort? Ha parlat dels altres, d'aquest no, ¿quants s'han incorporat voluntàriament? I després, els pocs propietaris privats, perquè és un microparc de Cala d'Hort, que sí estan dins un espai protegit, se'ls ha confiscat també els terrenys, ¿ho ha fet vostè a punta de pistola? Miri, si són uns també seran els altres. ¿Vostè va a punta de pistola Sr. Matas confiscant terrenys? ¿Els confiscava quan era ministre a punta de pistola?

Bé, tot inclòs ja m'ha quedat clar, si abans tenia molts de dubtes ara m'ha quedat clar, quan i com ho digui el Sr. Escarrer. Si li dóna permís ja ho regularà.

La targeta verda ja no és un projecte estrella, ja era hora, una passa més endavant. Per favor, retirin-la que això tindrà un cost insuportable per a les nostres finances.

La construcció no és el motor econòmic. Bé els centres de recerques, caixes, bancs, UIB hauran de tancar portes, evidentment s'han equivocat tots, supòs que el Sr. Matas no s'ha equivocat. Hauran de tancar portes.

Bé i pacte turístic, veig que no vol que sigui amb els grups parlamentaris...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Acab Sr. President. El pacte turístic ve en la seva exposició i per què n'hem de fer de pacte turístic si va tot bé? En tot cas ja veig que no vol que es debati en aquest Parlament, no vol un acord parlamentari.

Una última cosa Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

Endavant.

EL SR. RAMON I JUAN:

Transfuguisme, tots l'hauríem de condemnar. Miri Sr. Matas, vostè ha reaccionat aparentment molt bé i amb molta diligència en el cas de Calvià, per què no va reaccionar abans de què es produís la reacció que va donar uns negocis concrets a una família concreta? Està molt bé dir-li al Sr. Delgado que no utilitzi més el vot del trànsfuga Tomàs. Però el vot del trànsfuga Tomàs ja havia fet el seu efecte.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. Té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Me permetrà Sr. Matas que abans de contestar les 3 prèvies, jo faci una prèvia a les prèvies. Ha pujat aquí insinuant si jo tenia problemes personals, o si jo tenia problemes en el meu partit. Mirin, jo des del dia de les eleccions vaig anunciar que aquests 4 anys acabaria la meua vida institucional, no la vida política, me bolcaré en ajudar el meu partit allà on considerin que faci més falta, perquè mai podré agrair abastament als militants del meu partit i als votants que a mi m'hagin concedit el major honor que pot tenir una persona de les Illes Balears i que és parlar des d'aquesta tribuna. Problemes personals cap. I ara li faig una recomanació, jo no he sortit mai del camp de la política, vostè no entri en els terrenys personals perquè possiblement hi perdrà vostè. Per tant, jo ara me tornaré centrar al món de la política. Al·lusions personals no en toler, li queda clar?

Bé, respecte a la justícia. És evident..., quan me n'anava el Sr. Font me deia: "parles de temes de fa 6 anys", és veritat, temes de fa 6 anys però que ara hem conegut les resolucions judicials. Jo he demanat responsabilitats per fets produïts dins l'administració de la qual vostè hi era responsable i que han estat considerat provats pels jutges. Cert que els jutges en un cas no l'han considerat delictes, però perdonin m'haurà de permetre que la nostra opinió sigui que obrir el correu del Sr. Quetglas se pot qualificar d'espia un adversari polític. Així ho pens i així ho dic. I allò que han considerat demostrat tots els jutges que se varen malversar fons públics, que se va fer un tractament de favor a una persona que després va muntar tot l'operatiu a Sud-amèrica, això ha estat demostrat, se va fer des d'una empresa

pública del Govern. I quines responsabilitats polítics s'han depurat per això? Cap ni una i jo li deman responsabilitats polítiques sobre aquests temes.

Respecte la justícia, més que vostès perquè el meu partit mai ha volgut interferir en la justícia, el seu partit no. Aquí hi havia 28 fiscals, 27 dels quals varen votar en una votació interna que feren, a favor de la imputació de vostè i la Sra. Estaràs i un fiscal se va abstenir. Poc temps després el Fiscal General en Cap de Balears va ser destituït i va ser nomenat l'únic fiscal que s'havia abstingut. I això ho va fer el Fiscal General de l'Estat que és un càrrec polític, el Fiscal General de l'Estat està nomenat pel Govern central i això va ser una decisió política que va interferir en la justícia. I a partir d'aquí s'ha produït dins la Judicatura de Balears la major divisió de la història, avui hi ha jutges que no se xerren per aquest cas. I el vot particular diu el que diu i jo únicament he llegit el que diu el vot particular.

Segona prèvia, insinuacions respecte La Real. Mirin, hi ha una publicació, si vostè la vol ignorar ho faci, hi ha una publicació que diu que hi va haver aquest dinar allà on hi havia un seguit d'empresaris i que un any més tard havien comprat 4 finques que envolten Son Espases. Vostè dona la paraula de què no ha estat vostè, però alguna explicació deu tenir que, sense que ningú parlés de Son Espases, encara no s'havia fet el concurs, recordem que l'Ajuntament de Palma va haver de fer un concurs, idè abans d'iniciar-se el concurs, 4 persones que segons el periodista assistiren a una reunió, ja havien comprat uns terrenys i havien planificat tot un seguit de construccions relacionada amb usos sanitaris, com un geriàtric i altres qüestions. Si no va ser vostè, qualcú se'n va anar de la llengua i va obtenir una informació privilegiada i comprà els terrenys, curiosament, allà on ara faran l'hospital. I mira que és el darrer lloc que ningú pogués pensar per ubicar-hi... Per alguna cosa hi ha hagut la polèmica que hi ha hagut.

Tercera qüestió. Traïdor és una paraula molt forta, era un vers de'n Pere Capellà. Els sinònims de traïdor, perquè he mirat el diccionari, són: deslleial a una persona o a un poble, no fidel a una persona o a un poble. Jo crec que un diputat, un senador, un ministre que veu passar any rera any pressuposts generals de l'Estat, plans d'infraestructures ferroviàries o de carreteres; ara la ministra de Foment, en algun temps el Sr. Álvarez Cascos, veu aprovar un sistema de finançament que condemna als ciutadans a ser els darrers de l'Estat i no diu res, no li direm traïdor, li direm que no guarda lleialtat al seu poble, que no guarda fidelitat al seu poble. Això és el que està passant, no n'he sentit cap mai que quan governen els seus, quan governen els altres tothom és molt valent, aixequi la mà i digui, no estic d'acord si no hi ha més inversions per a Balears no conteu amb el meu vot, m'abstindré, votaré en contra. Cap mai.

I darrera prèvia. Miri, no me parli de guanyar eleccions, tot el que ha plogut aquest any. Miri, el meu partit va fer una opció fa molt de temps, va fer una opció, i va ser no cobrar comissions. Si haguéssim decidit cobrar comissions -com vostès, perquè hi va haver una sentència judicial que prova que varen cobrar 50 milions del túnel de Sóller que, per cert, encara no els han tornat, com que varen ser absolts per prescripció per ventura encara continuen, o no, però els hi trobaren un pic; en el meu partit no ens hi han trobat mai perquè no ho feim- per ventura tendríem més doblers per fer una campanya i per convidar a dinars, i a sopars, i per fer més anuncis publicitaris.

Si jo hagués pogut manipular la televisió, Televisió Espanyola, com va fer vostè, perquè hi ha tres actes del consell de treballadors, de la Junta de Personal de Televisió Espanyola que denuncien la manipulació, per ventura hagués sortit més en el principal mitjà de televisió i per ventura hagués fet uns quants vots més, i vostè per ventura no n'hagués fet tants. Si ara vostè no fes el que fa amb al Televisió Espanyola podria dir: "Bé, deixem de parlar del passat", però és que continua amb les mateixes pràctiques; els informatius, tertúlies a la ràdio, comentaris a la ràdio que fan vertaders mítings polítics...; és que continua. Bé, si jo fes això, si hagués tengut ocasió de fer-ho i ho hagués volgut fer, que no ho vull fer, per ventura hauria tengut un parell de vots més. I en tot cas aquí hi ha uns jutges que diuen que qüestionen la legitimitat del poder democràtic, i ho diuen jutges, no ho diu un membre de l'oposició, ho diuen jutges, alguns d'ells conservadors, i ens han dit això: que avui es pot qüestionar la legitimitat de qui ostenta el poder.

Bé, anem als temes. Haurà de tenir un poc de tolerància, Sr. President; bé, no ens ve d'un minut.

Bé, turisme. Li parlaré de turisme. És cert que el Sr. Morro va considerar un error estratègic l'enfrontament amb els hotelers, i per ventura diu que la política turística. Bé, idè ara en Sampol, després del Sr. Morro diu que la política turística del Partit Popular encara és pitjor que la que va fer el pacte de progrés. Ho puc dir o no?, ho dic perquè és el que pens, i a les proves em remet, perquè no ho dic jo, només; ho diu el Sr. Carlos Delgado..., a veure si ho trob; el Sr. Carlos Delgado..., "*el alcalde dice estar preocupado por la crisis económica que vive el municipio, la peor situación de hace 30 años*", i, en això és honest, diu: "*...desde que él es alcalde*".

(Rialles)

"Desde que él es alcalde"; per tant aquí no hi ha ecotaxa ni hi ha res més. Des que ell és el batle i des que vostè és el president, perquè és el mateix temps, la pitjor crisi econòmica de Calvià.

"Els hotelers auguren un col·lapse si no s'atura l'escalada de la construcció". No ho diu l'oposició, ho diuen els..., ho diu el president de la cúpula d'agències de viatges: "Les estadístiques oficials no reflecteixen la realitat; es basen en..."; bé, no tenc temps i... Deteriorament de la qualitat dels serveis hotelers, preus baixos, tot inclòs, etc. La Colònia de Sant Jordi, aquest estiu, "el tot inclòs ens destrossa"; i així seria inacabable.

Quan estava a l'oposició ens deia: "Oh!, vostès amb les estadístiques; vagin al carrer". El Sr. Fraga deia: "No, mirin, les estadístiques no m'interessen, *el precio de los garbanzos*", *el precio de los garbanzos*; allò que cobren; no ens deia: "Els treballadors ara no cotitzen sis mesos"? És el que passa ara, i les estadístiques li van molt bé, però la gent no li va tan bé com les seves estadístiques.

Endeutament. Mirin, quan jo vaig arribar a la conselleria vaig trobar 300 milions de pessetes -no ho havia dit mai, encara, no ho havia dit mai i fa tres anys cada any ens retreu el mateix-, vaig trobar 300 milions de pessetes d'una convocatòria que havien fet per millorar el transport, gràcies a la qual alguna empresa de transport que col·labora amb vostès va rebre 33 milions de subvenció pels autocars, i no hi havia ni una pesseta.

300 milions i vàrem haver d'anar a pregar a Hisenda perquè ens fes una suplementació de crèdit, factures dins el calaix. I el Sr. Morro, el Sr. Mayol, perdó, a Agricultura, es va trobar 400 milions de pessetes del Proagro que el Sr. Font -se'n recordarà-li va fer una pregunta, li va dir: "Què pensa fer amb el Proagro?", i el Sr. Mayol li va dir: "Pagar, perquè no hi ha ni un duro però pagarem"; i va pagar. 400 milions per una part i 300 per l'altra. El 70% del pressupost -jo vaig entrar el 99- el 70% del pressupost del 2000 ja estava gastat, quan jo vaig entrar. I no n'havíem parlat durant quatre anys, i ell cada any el mateix, el mateix, el mateix.

Amb l'endeutament vostè també ha tret un percentatge. Jo li diré allò que s'ha endeutat vostè. Vostè s'ha endeutat amb crèdits de les conselleries 189 milions d'euros l'any 2004..., perdó, això són empreses públiques, 189 milions d'euros l'any 2004 i 357 milions d'euros l'any 2005. Les conselleries 362 milions d'euros l'any 2005. Una desviació pressupostària l'any 2004, que tancaren amb dèficit, de 259 milions d'euros, més el dèficit de l'ib-salut, que tancaren amb 154 milions d'euros de dèficit. Però llavors utilitzen una tècnica que són les despeses plurianuals, que fan la despesa avui i paguen fins a l'any 2030, 2034, fins a l'any 2035. Duen fins ara del 2004 417 milions d'euros en plurianuals i el 2005, fins a 30 de juny, que és quan tenim les dades, 1.585 milions d'euros.

Però clar, vostè diu que les inversions són necessàries. Sí, són necessàries, però també és necessari derivar l'endeutament fins a l'any 2020 per convocatòries ordinàries de subvencions d'agricultura?, per les convocatòries ordinàries d'agricultura! Clar, i una despesa de 6 milions d'euros es converteix en 9 amb els interessos, fins a l'any 2020 ho pagarem, coses com eliminació dels MER, control de recursos pesquers...; és a dir, 6.000 euros d'ara els pagam fins a l'any 2020. I aquí en tenc una altra. I el mateix a Comerç i Indústria: la convocatòria d'ordres de subvencions al comerç i a la indústria que es paguen enguany es fa amb despeses plurianuals. Això qualche dia s'acabarà, a no ser que resolguem el sistema de finançament, que si tenim temps en parlarem.

Bé, confiscació. Miri, això és la mostra de l'oposició que és capaç de fer el Partit Popular. Ara veim aquelles dues feres -perdó-, aquelles dues feres que són en Zaplana i n'Acebes que fan por a la gent. Realment fan por a la gent.

*(Rialles i remor de veus)*

I això és l'estratègia: la por, la manipulació de la pobra gent, i això és el que feren vostès quan estaven a l'oposició, i un parc natural que no té res negatiu, que férem ja convocatòries de Comerç, d'Indústria, d'Agricultura..., tot el que estigués dins el parc natural tenia un plus a les convocatòries, és a dir, només hi havia coses favorables, ho convertiren en una cosa negativa: "Us confiscaran, us expropiaran...", bé, "us confiscaran aplicant una llei estatal de la qual aquest senyor n'és el culpable"...

*(Rialles)*

És que és demoníac, és una cosa tan tortuosa... Ell fa una llei i llavors se'n va a la pobra gent i li diu: "Alerta!, que aquests, en aplicació d'aquesta llei -que no diu que ell ha fet- us confiscaran les finques".

*(Més rialles)*

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol, per favor, li don 3 minutets, però aprofiti el temps.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Bé, el Sr. President ha fet una rèplica de dues hores, i jo crec que estic aprofitant el temps, Sr. President, eh?, amb tots els respectes.

Refredament de l'economia. Cada any!, "en Sampol va dir que la solució era refredar l'economia". Jo no vaig dir això, Sr. Matas, (...), fa tres anys. Bé, el diari diu que jo vaig dir això.

*(Remor de veus)*

Jo, escolti, escolti, no, no..., a una comissió parlamentària, testimoni el Sr. Gaspar Oliver -diguei'm mentider si no és vera-, el Sr. Gaspar Oliver em fa una pregunta, us en recordau, eh?: "Vostè què opina del creixement econòmic?", perquè havia sortit aquesta notícia. I jo dic: "Miri, creixements massa ràpids no són bons, i si vostè em dóna a triar entre el 6% de creixement anual que hem tengut algun exercici o el 0% del creixement, em quedaré amb el 3%". Bé, això és un anatema. Ara aquí veig, entre cometes, un retall de premsa també: "*No sería bueno un crecimiento desmesurado*". Ningú no ho ha dit res perquè ho va dir en Joan Flaquer.

*(Remor de veus i rialles)*

"*No sería bueno un crecimiento desmesurado*". Ho dic jo i, bé, què em va dir?, no sé què, "*una mente maravillosa*". Apliqui-s'ho.

*(Més rialles)*

I encara una altra cosa. Recorda una intervenció que férem tots dos, junts però per separat, a la Comissió de Política Regional? Vostè va intervenir com a president del Govern i jo em vaig fer convidar com a expert en temes d'illes, i tots dos defensàrem el mateix, defensàrem les Illes, i vostè va dir: "Segurament no hi deu haver cap president de cap regió europea que vengui aquí al Parlament Europeu i els digui que no pot créixer més perquè té uns recursos naturals limitats i perquè no pot consumir més territori. Idò jo venc aquí i els dic això". Jo som allà mateix, Sr. Matas; vostè se n'ha anat, no sé on, no sé on és. Se'n recorda, aquestes paraules? No.

*(Rialles i remor de veus)*

No li convé, no li convé. Bé, evidentment...

Llavors es vol rentar les mans, com Pilat, en el tema del creixement urbanístic. (...) veritat, diu que avui les competències d'ordenació del territori són dels consells. Vostès no hi són, al Consell de Mallorca... Resulta curiós que Exceltur posa com a model d'ordenació del territori Menorca, l'única illa on l'esquerra i els nacionalistes progressistes hem pogut governar sense interferències del centre dreta i...

*(Intervenció inaudible)*

...i s'ha pogut fer un bon pla d'actuació que és el meu model. Menorca. Ara, vostè aquí també té capacitat legislativa. I record que amb una llei d'acompanyament dels pressuposts, quantes lleis va modificar? La Llei d'espais naturals, la Llei d'ordenació del territori... La Llei de ports esportius que ha fet ara permet el port de S'Estanyol, per exemple, que no sé si són devers 700 amarraments més, perquè té una excepció i ara podran tornar ampliar i construir nous ports esportius, que ja se'n fan.

Finalment, Sr. President, i li agraeisc la seva paciència, he de felicitar el conseller Fiol, el conseller d'Educació, perquè és el conseller que ha fet més inauguracions fins ara; enhorabona, un 10. Ara, fins ara només ha inaugurat una obra inaugurada per ell, totes les altres estaven començades per Damia Pons.

*(Rialles, petit aldarull i alguns aplaudiments)*

El de Palma...

*(S'escolta algú que diu: "Això no és ver")*

El de Palma.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor...

EL SR. SAMPOL I MAS:

I per què no...

*(Continua la remor de veus)*

EL SR. PRESIDENT:

Senyor... Sr. Fiol, per favor...

EL SR. SAMPOL I MAS:

I per què no ha inaugurat...?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol, per favor, un poquet... Sr. Fiol, per favor... Li agrairé, però, que no interrompi el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

I per què no ha inaugurat més instituts a Palma? Perquè l'ajuntament va posar per davant els interessos de partit que els interessos dels ciutadans de Palma i no va cedir solars al Govern. És això...

*(Remor de veus i aldarull a la sala)*

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol, per favor, li agrairia que acabàs.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Moltes gràcies per la seva paciència.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

*(Aplaudiments)*

Sra. Armengol...

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, avui ha fet una demostració del que per a vostè és el diàleg amb els grups polítics, amb la societat en general. Ha vingut aquí a llegir una rèplica que tenia preparada, no ha contestat absolutament res del que li hem plantejat des del Grup Socialista, no ha escoltat ni una de les propostes que hem fet...

*(Remor de veus)*

...i ha vingut amb la seva història: a continuar amb la lletania de les qüestions que vostè vol nomenar de la seva gestió, que moltes ja li hem explicat que vénen de la passada legislatura. Però és igual.

Sr. Matas, estam a un any, a dos anys i mig del seu govern. Jo crec que ja ha de ser responsable, ha d'adquirir la responsabilitat que vostè està governant a les Illes Balears amb majoria absoluta des de fa més de dos anys. Assumeixi-ho, assumeixi-ho i expliqui què està fent. El dia que tinguem el temps suficient perquè ens puguem expressar, un debat amb vostè de la passada legislatura, comparació cosa per cosa, quan vostè vulgui i on vulgui, però amb el temps igual, perquè jo aquí no tenc temps...

*(Aldarull a la sala)*

...de poder contestar totes les qüestions que vostè ha plantejat.

Per tant jo no estic ancorada en el passat, i no perdré el temps a comparar qüestions que crec que són incomparables a favor nostres. Però no perdré més temps amb això. Sr. Matas, vostè continua ancorat al passat, no té cap visió de futur per a les Illes Balears. Ho va demostrar ahir i ho ha continuat demostrant avui durant tota la seva rèplica. A mi m'interessa el futur del nostre país, i és d'això del que li he vingut a parlar en aquest debat de política general; de política general, no de les freqüències dels trens, de política general, és aquest debat, Sr. Matas.

*(Rialles i aldarull a la sala)*

Li he plantejat que vostè continua representant un model econòmic exhaurit. Li he que, davant una situació d'incertesa, què ha fet?, ha posat molta obra pública, tota de cop, damunt el territori, ha obert les urbanitzacions i les formes residencials per poder continuar creixent en un tema que no interessa per al futur del país, i li he explicat que tenim futur si creim en les persones que hi viuen i tenim futur si protegim el nostre territori. Són les dues eines de futur econòmic de les Illes Balears, i vostè n'està

empenyorant una de les més importants amb la seva política. Això no és el futur del nostre país.

L'hi hem explicat i no ens han contestat. Els empresaris de les Illes Balears estan fugint i desinverteixen. Això és un problema greu, Sr. Matas. Això vol dir que no tot va tan bé com el país idíl·lic que vostè està pintant. Els petits empresaris de l'oferta complementària tenen problemes amb el model turístic que vostè està impulsant, Sr. Matas. L'oferta complementària té problemes pel model del tot inclòs i vostè no dona cap solució, i avui encara n'ha donat menys. Fa un any va anunciar una llei del tot inclòs; va sortir gent que deia que no era adequada i ho va enviar a una comissió d'experts perquè en un futur es pugui decidir. O sigui, que no pensa prendre cap mesura urgent davant la situació terrible de molts empresaris en aquesta temporada turística. Els treballadors de l'hostaleria, igual. No m'ha explicat absolutament res del que pensa fer perquè aquests treballadors no tinguin aquests contractes precaris, aquesta jornada tan alta, aquesta precarietat en el treball, aquesta situació de moltes famílies de no arribar a final de mes.

Vostè s'entesten en continuar destrossant el futur destrossant el territori de les nostres illes. L'excusa que això està en mans dels consells insulars, qualcú ja li ho ha dit. Sr. Matas, vostè avui matí ha defensat un pacte de legislatura que va signar amb Unió Mallorca. Hi havia algunes coses que Unió Mallorca va haver d'acceptar que no eren del seu model, com les autopistes i així mateix s'ha reconegut, i vostè també va acceptar un pla territorial per a Mallorca. Això pel que fa a Mallorca.

Però pel que fa a Eivissa, el Pla territorial d'Eivissa no compleix la legislació de les Illes Balears, i per això han fet una llei aposta per regular nou lleis i un decret per poder permetre desprotegir...

*(Aldarull a la sala)*

...els espais protegits d'Eivissa, Sr. Matas. Tenen una implicació molt directa aquest parlament, el seu grup parlamentari i el seu govern en continuar construint d'una forma desmesurada a les Illes Balears. Per tant no digui que això és competència d'un altre ni se'n renti les mans; aquí parlem de política entre grups polítics.

Quant al medi ambient, Sr. Matas, ja li ho vàrem dir l'any passat. Un espai protegit, un espai que ha de ser protegit és perquè té un alt valor ambiental, és independent de la propietat privada. Vostè que ha estat ministre de Medi Ambient pareix impossible que critiqui l'aplicació de la Llei 4/89 i que parli de confiscació. Això a mi em fa vergonya i per tant ja no hi vull insistir més i no li contestaré més vegades.

*(Remor de veus)*

A vostè l'escandalitza no sé què ha dit de la ministra Narbona. A mi el que m'escandalitzava la passada legislatura era que vostè era ministre de Medi Ambient; venia aquí a les Illes Balears -hi havia un govern diferent del seu color polític- a oferir dessaladores; se n'anava a Aragó a dir que les dessaladores eren abominables, i això era vostè, la mateixa persona fent dos discursos en el mateix moment totalment contradictoris...

*(Remor de veus)*

Quant al conveni del tren, Sr. Matas, ...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor. Un poc de silenci.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

... jo crec que el Partit Socialista els ha donat una lliçó quant al conveni del tren, hem estat, som a l'oposició a les Illes Balears, governam a l'Estat, però els hem dit que per a nosaltres hi ha qüestions prioritàries que defensam i defensarem a Madrid, governi qui governi, cosa que vostè, evidentment, no ha fet mai absolutament. Hem parlat d'algunes infraestructures amb les quals podríem estar d'acord, ara bé, jo no li treuré retalls del Sr. González Ortea que venia aquí a dir-nos "no saben negociar, presentan cuatro papelitos" i no sé què, no li diré; però, Sr. Matas, vostès tenen l'obligació, perquè vostè és el president del Govern i aquest Govern té l'obligació de presentar projectes a Madrid i d'aconseguir el finançament necessari, perquè vostès governen, s'ho fiquin dins el cap, arreglin els problemes que tinguin i no posi com a excusa que sigui del Partit Popular, perquè la resta de comunitats autònomes del Partit Popular no tenen aquests problemes que tenen segons quins dels seus consellers en no saber dialogar.

*(Aldarull a la sala)*

Però quant al tema del transport públic, li vull deixar molt clar, el PEI contempla, per primera vegada que hi haurà convenis específics amb les Illes Balears i Canàries, perquè l'Estat no té la competència de transport ni de carreteres ni a les Illes Balears ni a Canàries, com vostè molt bé. Però el seu govern, d'on vostè era ministre, tot això no ho contemplava, no va donar ni un euro per a les Illes Balears. No passi pena, que tot això, amb aquest govern que tenim ara, no succeirà.

I el que han fet aquí què és? Jo no li he criticat en cap moment la seva política d'augmentar freqüències, és que només faltaria que tot ho fessin malament, Sr. Matas; està bé que augmentin les freqüències del tren, el que també li demanam és que a línia de Manacor posin el servei de bus més tren que vostès no han posat.

Quant al transport aeri, evidentment no li he pogut parlar en el meu discurs de totes les qüestions perquè no tenim el temps suficient.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un poc de silenci.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sr. Matas, declaració de servei públic, vostès varen fer una declaració de servei públic, vostè, que va pactar amb un govern de l'Estat del Partit Popular, nosaltres li vàrem dir que no era adequada i vostès es varen entestar a dir que allò solucionava el tema dels vols entre illes i la península per a tota la vida. Varen dir en aquell moment que el servei públic entre illes i la península anava en contra de la Unió Europea, ara diuen que tot



va molt malament, idò ho arreglin, facin una proposta seriosa i ho arreglin. Però no es contradiguin més, Sr. Matas, no pot ser pensar una cosa i la contrària dependent d'allà on estiguin seguts.

Quant als descomptes de transport aeri. A la legislatura de José Luis Rodríguez Zapatero, el primer any ha passat del 33 al 38% els descomptes; aquest any del 38 al 45% i l'any que ve passaran al 50%. Nosaltres complim els compromisos als quals hem arribat, vostès no.

*(Aldarull i remor de veus a la sala)*

En habitatge, vostè es va presentar a les Illes Balears amb un programa electoral que deia: el Partit Popular de les Illes Balears...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

... desenvoluparà una política de sòl basada en el principi constitucional del dret de tota la ciutadania a un habitatge digne; bé, idò, política de sòl n'han feta zero vostès, com a Govern zero en política d'habitatge.

Compliment del Pla estatal d'habitatges de protecció oficial, 18 habitatges nous i 16 existents. Jo crec que no importa dir res més de la seva política d'habitatges de protecció oficial. I nosaltres els proposam, ja que a les nostres illes l'habitatge és molt car i hi ha molta gent amb molts problemes per poder afrontar la compra o el lloguer d'un habitatge, baixin l'Impost d'Actes Jurídics Documentats que han pujat en aquesta legislatura el doble, vostès l'han doblat, ara és més car, és el doble comprar un habitatge o fer una hipoteca, per tant l'abaixin.

Quant a Formentera, miri, Sr. Matas, vostè amb Formentera no és creïble, no és creïble, vostès han governat molts anys aquestes illes, no acaben d'arribar, vostès han governat molts anys, duim ja devuit anys de govern del Partit Popular, però la seva postura amb Formentera no és creïble. Sap què ha fet vostè amb Formentera? Quan a l'Ajuntament de Formentera ha canviat la majoria de govern, ha passat d'un govern del Partit Popular a un altre pacte progressista, vostè li ha llevat immediatament la gestió de 12 milions d'euros, això és no creure en els ciutadans de Formentera.

*(Remor de veus i aldarull a la Sala)*

Per tant, no ens conti que vol més competències i més finançament, vostès mai no li han donat més competències ni més finançament a Formentera, vostè dóna i lleva dependent del color polític de la institució. Nosaltres sí que estam compromesos amb aquesta qüestió.

Quant a salut. Miri, els centres de salut que vostè diu ...

*(Remor de veus)*

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor, Sr. Conseller.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Els centres de salut que vostè diu, aquests 19 que vostè ha anunciat; jo li dic, si té una urgència avui vespre, anirà a aquests centres de salut? No convé que hi vagi perquè es trobarà un solar, Sr. Matas. Per tant, segueix venent fum, això està en el Pla d'infraestructures sanitàries del 2004 al 2010, no estan absolutament fets, i n'hi ha molts que ha anomenat que es varen plantejar a la passada legislatura.

Del control de la despesa farmacèutica, Sr. Matas, la tercera per la cua a Espanya. Increment en el 2004 en un 7,97%; si hagués incrementat com la mitjana estatal, ens haguéssim estalviat 3 milions d'euros, això és la seva gestió en la sanitat pública de les Illes Balears. Ahir va demostrar un greu desconeixement de tots els projectes i programes que es fan des de sanitat.

Sr. Matas, que té a veure vostè amb l'hospital d'Inca i amb el de Menorca? Aquests dos hospitals es varen començar a la passada legislatura, Sr. Matas, jo sé que vostè era a Madrid i pensava poc amb les Illes Balears, però hauria d'haver aterrat una miqueta més, Sr. Matas, perquè, evidentment, ...

*(Rialles i remor de veus a la sala)*

... evidentment és una mica sorprenent.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Llista d'espera, Sr. Matas, 10.000 persones esperant a la sanitat pública i això jo crec que mereix qualche resposta, alguna (...) per part del Govern de les Illes Balears. Me pot dir quin és el tràmit perquè a un major se li posi una pròtesi dental? Perquè, pel que jo sé, es posarà en marxa en el 2007, i vostè ahir ja ho va donar absolutament per fet; igual que la salut bucodental infantil que tampoc no han posat en marxa. No tenim temps de parlar molt més de sanitat, però sí que vull evidentment, no vull defugir del tema del nou hospital públic de les Illes Balears.

Sr. Matas, vostè encara no ha explicat a la població per què s'ha decidit fugir del projecte consensuat de Son Dureta que ajunta l'acord polític i social, ajunta, ...

*(Remor de veus a la sala)*

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

... no destrossa un valor patrimonial com la zona de La Real a Palma, encara no l'he sentit dir absolutament res. És 140

milions d'euros més barat per a les finances de la comunitat autònoma. Ens expliqui com han decidit passar-se al solar de La Real, no se justifiqui amb una enquesta que no ha vist absolutament ningú.

EL SR. PRESIDENT:

A veure, Sra. Armengol, si és tan amable. Agrairia, per favor, que no parlassin quan la Sra. Armengol està parlant. Una cosa és fer una exclamació a un moment donat, tant per una banda com per l'altra, però no pot ser aquest enrenou que tot el temps sentim. Per deferència a la Cambra i per deferència a la persona que té la paraula, per favor m'agradaria que conservassin la calma.

Continui, Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, doncs no ha explicat encara les raons d'aquest canvi de lloc de l'hospital. Vostè diu d'una enquesta que no hem vist ningú, i només li don un exemple, Sr. Matas, totes les clíniques privades de les Illes Balears, que a vostè li agraden tant, totes s'han remodelat íntegrament en el solar que estan, per tant això és perfectament possible. Nosaltres no parlem mai d'una reforma, parlem d'un nou hospital de Son Dureta. I per cert, això ja duria dos anys funcionant, per tant li segueix exigint, Sr. Matas, proposant, deixin aquest abominable projecte de Son Espases i tornin al seny amb el tema de Son Dureta.

Amb el tema del finançament sanitari, Sr. Matas, rebrà més de 100 milions d'euros cada any més per millorar la sanitat pública, gràcies al finançament que donarà l'Estat, un finançament que, ja ho varem discutir l'altre dia, no té l'obligació legal de donar, però és una convicció política del Partit Socialista. Vostè, quan era ministre, trobava bé el sistema de finançament autonòmic, trobava bé el xantatge polític al qual es va sotmetre a les comunitats autònomes per acceptar la transferència de sanitat, sense negociar, amb una dotació totalment insuficient per a les Illes Balears; vostè quan era ministre això ho va trobar bé i nosaltres en aquell moment varem dir que no i seguim dient que no. I hem aconseguit que el Govern estatal socialista aportí doblers. A vostès els toca millorar la sanitat pública de les Illes Balears.

Educació, molt breument, Sr. Matas. No m'ha contestat el que nosaltres li plantejam com a qüestió més important. En educació vostès han demostrat que no tenen un model d'educació; vostè ahir no va parlar ni una sola paraula de l'educació pública de les Illes Balears, de l'escola pública de les Illes Balears no la va anomenar en el seu discurs. I jo li he dit: vostè té l'obligació constitucional de fer centres públics que no siguin rebutjats pels pares i mares de les Illes Balears, aquesta és la seva obligació, l'acompleixi.

(Aldarull a la sala)

Quant al transfuguisme, Sr. Matas, ja està bé, només faltaria això, que haguem de suportar el que vostè ha dit avui en aquesta Cambra. Allò de Calvià ha estat una ignomínia per a les Illes Balears, ha ocupat portades i portades de tots els mitjans de comunicació aquest estiu, amb el consentiment del seu partit;

perquè va ser molt públic i notori, el trànsfuga de Calvià va fer una roda de premsa anunciant que votaria a favor d'un acord amb el qual no estava d'acord la majoria que governa a Calvià i vostès no varen fer res. Varen permetre una solució amb un vot d'un trànsfuga, això és el que han fet a Calvià i ho han protegit. I no compari absolutament res amb Eivissa, a Eivissa no s'ha canviat ...

(Rialles a la sala)

... una majoria de govern; la persona, el regidor d'Eivissa segueix fidel a la llista amb la qual es va presentar, es va presentar amb una llista única d'un pacte preelectoral, ningú ha passat d'un partit a un altre, ni d'un grup a un altre, és totalment el contrari, Sr. Matas.

(Aldarull i remor de veus a la sala)

A Eivissa s'ha seguit respectant la voluntat popular i a Calvià absolutament no. Per cert, no li he sentit explicar res del cas de Ses Salines, que crec que mereix una opinió als ciutadans i ciutadanes d'aquestes Illes. I jo he fet un compromís públic, en nom del Partit Socialista, entorn d'un model d'ètica política que vostè encara no ha contestat.

Quant al pacte social que vostè ha ofert, Sr. Matas, li hem dit a diferents ocasions; nosaltres hem ofert en aquesta cambra un parell de vegades ponències parlamentàries per poder debatre sobre el futur del turisme, vostès totes les han votat en contra, per tant no digui que vostè ha d'estar d'acord que ho debatem al Parlament, perquè sempre han votat absolutament en contra, i vostè ara ofereix un nou pacte. Però és que fa tres vegades durant aquesta legislatura que diu que estam en crisi, que hem arribat al sòtil i que hem de fer un pacte i que convocarà els agents socials de les Illes Balears. I en això es queda, la seva proposta es queda en fum; igual que l'Euroreb de l'any passat que havia de ser la gran iniciativa que ens havia d'eliminar tots els problemes a les Illes Balears i no n'hem tornat a parlar. Idò, el seu pacte pareix que serà exactament el mateix, perquè vostè sempre es queda amb fum.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí, acab, tot d'una. Per cert, amb els agents socials no ha firmat un pacte per l'ocupació, Sr. Matas; el pacte per l'ocupació es va firmar a la passada legislatura durant el pacte de progrés. Vostè només ha estat capaç de firmar un pla per a l'ocupació que, a més, no ha tengut el suport de la meitat dels sindicats majoritaris d'aquestes Illes.

(Aldarull a la sala)

Quant a l'Estatut, molt breument. Sr. Matas, jo crec que vostè té un problema, perquè clar que el president del Govern de les Illes Balears vengui aquí i ens digui que hem d'acordar una reforma estatutària, quan això evidentment està més clar que l'aigua, que si volem reformar l'Estatut l'hem d'acordar entre les forces polítiques, i no ens presenti la seva proposta política de reforma de l'Estatut, això, sincerament, ja després de dos

anys de governar les Illes Balears, no té cap sentit ni un. I ahir ens torna proposar exactament el que nosaltres li vàrem proposar a l'inici de la legislatura, Sr. Matas, això és voler enganyar la gent.

I jo crec que el problema és que vostè té un problema dins el seu partit, perquè clar, vostè, quan va guanyar el PSOE a nivell estatal, va fer anuncis que voldria per a Balears exactament el mateix que Catalunya. I què ha passat? Que s'aprova l'Estatut de Catalunya, amb un amplíssim suport del Parlament català i el seu partit, a nivell nacional, decideix dir que això romp Espanya, que s'han de convocar eleccions generals, que tothom, s'ha de mobilitzar tots els militants del PP de tota Espanya per dir, per anar en contra de l'Estatut de Catalunya. Per tant, vostè té un problema, perquè clar, si aprova a les Illes Balears el que vostè va dir que faria a les Illes Balears, evidentment el Sr. Rajoy no n'estarà molt content i a les Corts no tindrà aquest suport que vostè ahir reclamava i que té del Partit Socialista.

Però no contesta el que és clau, li he explicat molt clar: la ponència parlamentària està aturada no per tot el que vostè intenta desviar l'atenció als ciutadans de les Illes Balears en temes de finançament o en temes competencials, no, no, està aturada perquè vostès no tenen clar si volen rompre l'estructura institucional d'aquest Parlament, i hem hagut d'aturar la ponència perquè s'ho plantegin i ens contestin. Per tant, ens contesti qualche dia si ho pensa o no ho pensa fer; jo crec que és hora que tots ho sapiguem.

Amb IB3, la crítica més clara que es pot fer d'IB3 és: la directora general és una ex cap de gabinet seva; el sots director és un ex cap de premsa de les seves campanyes; el cap d'informatius, a través de mecanismes foscos i obscurs, un altre ex director de gabinet seu. I necessita que li digui res més d'IB3?

Jo crec que haurem de saber al servei de qui està IB3; de la normalització lingüística, no; de la cohesió social, no; de la defensa dels valors i manera de ser pròpies, no; de la indústria audiovisual de les Illes, no; de la informació verídica, no; de la pluralitat, no; de què els ciutadans puguin formar-se criteris a partir d'opinions solvents i imparcials, no; del Sr. Matas, sí; del Govern, sí; del Partit Popular, sí. Però el més trist és que pagam tots els ciutadans de les Illes Balears, ens costa 62 euros cada any a cadascú de nosaltres.

*(Remor de veus, aplaudiments i aldarull a la sala)*

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Armengol. Per favor, ja hauria d'acabar.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí, Sr. President, acab en un segon.

EL SR. PRESIDENT:

Un segon, per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí, acab en un minutet, acab en un minutet, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Miri, Sr. Matas, vostè no té credibilitat per oferir diàleg i acords, no té credibilitat perquè quan ha estat a un lloc i quan ha estat a un altre ha defensat exactament el contrari; el que és realment estrany d'entendre per als ciutadans és que vostè, quan era a Madrid, ofegava les Illes Balears, i ara defensa tot el contrari. Per tant, això no és creïble. Ahir i avui ens ha parlat de tot el que no fa i ens ha anunciat el que no vol fer. Això és el resum del que ha fet durant ahir i durant avui.

Sr. Matas, si vostè vol acords, vol diàleg, nosaltres li hem ofert unes quantes ocasions, l'any passat dotze propostes d'acord; avui li he ofert altres propostes d'acord per fer feines conjuntament, perquè aquest país té problemes de futur; aquest país té problemes de futur econòmic i social, necessitam fer feina conjuntament per afrontar aquests problemes estructurals. Nosaltres li parlem des de la responsabilitat del partit majoritari de l'oposició i del partit que governa Espanya. Crec que hem de parlar del futur de les nostres Illes, si ho vol fer ens té a la seva disposició. Evidentment, si segueix entestat en l'únic, en fer partidisme i acusar tot el pacte de progrés o bé Madrid de tots els mals de les Illes Balears, per aquest camí no ens hi trobarà.

Sr. Matas, jo confiï que torni a la seva responsabilitat d'un president de Govern i li deman, com li vaig demanar l'any passat, ara no utilitzi el seu darrer torn per treure temes als quals nosaltres ja no li podem contestar.

Moltes gràcies.

*(Aplaudiments, aldarull i remor de veus a la sala)*

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Armengol. Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats. Intentaré respondre a les seves rèpliques i a les qüestions que han exposat al llarg d'aquest darrer torn. Començant pel tema de les carreteres d'Eivissa, efectivament, jo crec que aquest sí que és un debat absolutament estèril; és igual, aquí hi ha un conveni de carreteres que hem executat, hi havia un compromís, hi ha un pacte de governabilitat en aquesta legislatura; nosaltres havíem aconseguit un conveni amb l'anterior govern, conveni que legítimament va firmar un govern d'Espanya, amb un govern autonòmic també legítim, quasi 300 i busques de milions d'euros que serveixen per intentar recuperar i pal·liar el dèficit històric d'infraestructures de carreteres que teníem a les Illes Balears, a totes les illes. Per aquest concepte és el que té la responsabilitat el Govern d'executar aquestes carreteres, naturalment dins els plans de carreteres que aproven els respectius consells insulars.

I és per això que nosaltres, com a Govern, hem fet aquestes carreteres. Insistesc, hem hagut d'incrementar, per manca de finançament, la finançació per part del Govern de les dues carreteres darreres d'Eivissa d'aquest conveni, perquè crèiem que era una demanda legítima, exactament igual com ens vàrem comprometre a finançar i executar la variant de Ferreries si el ministeri fa un any, quan ho vàrem demanar, ens hagués aconseguit aquesta encomana de gestió, avui la variant de Ferreries estaria en marxa i finançada pel Govern. La realitat és que les carreteres d'Eivissa que ja estan en marxa...

*(Remor de veus)*

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, si són tan amables.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

...estan finançades pel Govern de les Illes Balears i és per això que hem hagut d'utilitzar un sistema de finançament que utilitzen totes les administracions, són peatges a l'ombra, són efectivament sistemes de finançament que per manca de doblers hem hagut d'anar ajornant en el temps, com és una norma habitual avui en dia. I efectivament això suposa, des del nostre punt de vista, el poder corregir i crec que això, insistesc, és un motiu d'orgull per a nosaltres, en part aquest dèficit històric que l'illa d'Eivissa té en matèria d'infraestructures.

Diu vostè Sr. Ramon que no ha dit que el Consell de Formentera era inconstitucional. Miri, vostè ha dit que era inconstitucional, ara rectifica, perfecte. En qualsevol cas el Consell de Formentera és en tot cas una legítima aspiració dels ciutadans de Formentera i jo crec que hauríem de respectar i escoltar la voluntat dels ciutadans de Formentera. Un diputat legítimament planteja en aquest Parlament, dins aquest procés de reforma estatutària, la possibilitat de què Formentera sigui independent d'Eivissa. Jo no vull posar entrebancs a aquest debat, ben al contrari, però sí demanar respecte cap a la voluntat dels ciutadans de Formentera, en aquest cas del seu diputat, per poder ser independents d'Eivissa i poder aspirar a tenir un consell insular com tenen totes les altres.

Les dades..., el Pla d'hipoteca jove. Bé, en primer lloc respecte l'habitatge m'agradaria puntualitzar les dades que s'han donat aquí, no són reals. De l'any 99 a l'any 2003, aquesta és l'avantatge de què els ciutadans puguin comparar i després puguin triar, balanç de gestió política quan vostès han governat i balanç de gestió política quan hem tengut la responsabilitat nosaltres. Efectivament, vostès varen fer 915 habitatges de protecció oficial en 4 anys. Nosaltres en habitatges socials duim 431 habitatges en 2 anys i 206 ajudes per a inquilins i 21 per a llogadors. Les dades que dona Madrid, el ministeri, no les donam nosaltres, diuen que el grau de compliment del Pla d'habitatge és a l'any 2004 d'un 109,24%. És veritat que l'any 2002, quan hi eren vostès, va ser d'un 110%, però ara és d'un 109%. El problema no és aquest, el problema és que tornam xerrar de coses que no són reals, tornam caure en la temptació de fer un debat entre polítics que s'allunya dels problemes reals que pateixen els ciutadans. Vostè fa una enquesta a la ciutadania i li demani quins problemes té, han sortit aquests problemes a debat en aquesta cambra avui? O nosaltres estam vivim una

altra realitat que no és la dels ciutadans? Quan ens posem a xerrar de problemes concrets, com fèiem avui matí, no interessa perquè ens allunyam d'allò que interessa als ciutadans. No interessa en tot cas xerrar de gestió i xerrar de comparació perquè les dades són demolidores i la comparació no és resistible, de la nostra gestió a la que vostès varen fer en 4 anys.

I també en habitatge. L'habitatge és avui per avui un dels principals problemes que tenen els nostres ciutadans i sense que sigui una competència que nosaltres haguem d'assumir íntegrament, però això existeix el Pla d'habitatge nacional, els joves especialment tenen i pateixen aquest problema de l'habitatge. I vostès se volen oposar a aquestes mesures que acabam de presentar. Miri va seu, però sincerament crec que una altre cop més aquesta realitat del carrer i dels ciutadans és la que s'imposarà, podem fer habitatges de protecció oficial, hem de fer habitatges de protecció oficial. Però no hi ha sòl suficient a les Illes Balears perquè el sòl és escàs i perquè adequadament el limitam i protegim per poder donar solució a la demanda d'habitatge de protecció oficial que necessitaríem, és impossible. Quan nosaltres limitam el sòl urbanitzable estam encarint, a més, el sòl.

Per tant, no podem enganar la gent, fer habitatges de protecció oficial és important, però resol un 1% del problema, un 2% del problema, però no resol la totalitat dels problemes dels ciutadans que ens estan escoltant. Què és el que podem fer per a aquests ciutadans i avui sobretot per als joves? Treure un projecte com aquest, treure la possibilitat de què mitjançant l'aval del Govern no se necessiti un pare o una mare per poder adquirir un habitatge, que són els que paguen l'entrada, el problema que tenen els joves és l'entrada, perquè l'única possibilitat que tenen és accedir a un lloguer i no volen llogar, tenen dret a tenir un pis. Per tant, hauran de poder tenir una ajuda del Govern per poder pagar a preu de lloguer, sense entrada i sense aval, un pis de fins a 50 milions de pessetes, que ja pugui ser el seu habitatge, es puguin emancipar i tinguin dret a viure amb la seva parella o tots sols lliurament. Quina és la prova de què això que estic dient és la realitat? Quan vàrem anunciar el Pla d'hipoteca jove? Abans d'ahir, dilluns, sense fer publicitat, vostès diuen que és una cosa que està allunyat de la realitat, que no serveix per res, que només volen habitatges de protecció oficial. D'acord, miri, Hipoteca Jove, des d'ahir, ara mateix a les 7: 856 telefonades, 3.655 visites a la pàgina web i en 2 dies 329 sol·licituds, en 48 hores.

*(Aplaudiments)*

Demà se firma la primera hipoteca i ho acabam de posar en marxa i vostès se segueixen oposant a aquesta mesura. Habitatges de protecció oficial sí, però és una part, ajudem als joves, donem una oportunitat. Això són fets que demostren la política d'intentar solucionar els problemes a la gent, fer alguna cosa per als joves perquè realment se solucionin els seus problemes. No les nostres discussions i els nostres enfrontaments que no serviran absolutament per res.

Vols interinsulars. Mirin, se fa la declaració del servei públic de les línies interinsulars i queda la declaració de servei públic pendent dels vols amb la península. Per què serveix la declaració de servei públic...

*(Remor de veus)*

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor, silenci.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

...de vols interinsulars? Mirin, serveix entre altres coses per garantir unes freqüències de connexió entre les illes, una quantitat de vols mínims que són els que es necessiten, d'horaris, de places i el més important, que el preu és fix i no se pot pujar, gràcies a la declaració de servei públic. Gràcies a aquesta declaració de servei públic, avui la tarifa ha passat de 72 a 78 euros i no aquell increment que varem haver de patir des de l'any 98 a l'any 2003, que va pujar el preu dels bitllets d'avió un 89%.

Clar, clar, que és benvingut un increment del descompte aeri, clar que vull felicitar i vull agrair, una altra vegada, al Partit Socialista que incrementi el descompte de residents per als bitllets d'avió, d'acord. Però no és la solució, si tanmateix ara ens pugem el preu del bitllet un 89%, un 12%, un 15%, no haurà servit per res incrementar el descompte, no haurà servit de res...

*(Aplaudiments)*

Però en qualsevol cas hi ha dues qüestions fonamentals. Fa ja un any i mig que el Govern socialista té responsabilitats a Madrid i aquesta sí és una responsabilitat exclusivament seva, el transport aeri, una responsabilitat exclusiva del Govern d'Espanya. Escolti, si la declaració de servei públic no era bona, en primer lloc tenen l'obligació de fer-la complir, avui no se compleix, han consentit que se retiessin vols de Menorca i d'Eivissa, en contra de la declaració de servei públic. I han consentit que pugessin el preu, el Ministeri de Foment ho ha aprovat, sense que ens consultessin a nosaltres, també és preceptiu segons la declaració de servei públic. Han pujat el preu unilateralment, fent un favor a la companyia, no a nosaltres, evidentment.

Segona, mirin, molt més senzill, si la declaració de servei públic que se va aprovar amb el Govern del Partit Popular a Madrid és dolenta i la proposta bona és la que se va fer des de Menorca, per tant, 58 euros. Efectivament jo he estat al Consell de Ministres, 30 segons, divendres que ve se du un acord a Consell de Ministres i se canvia la declaració de servei públic, no han de demanar res a ningú. Per què duien un any i mig sense canviar la declaració de servei públic si la declaració de servei públic és dolenta? I quina explicació els podem donar als ciutadans de Menorca que demà no se'n poden anar ni a Madrid, ni a Barcelona, o als d'Eivissa, perquè tenen problemes de comunicació a l'hivern. Què hem arreglat en aquest debat? No serà important que ens ajudin, que ens posem d'acord, simplement perquè aquesta mesa del transport que hem constituït, allà on hi són els consells insulars dins aquest front institucional que jo intentava defensar avui matí, tenim un punt de coincidència en què aquest és un problema molt important. Jo he demanat una audiència amb el President del Govern i un dels temes més importants que vull plantejar és el transport aeri i aquest problema que tenen a Menorca i a Eivissa. La gent de Menorca i Eivissa que està asseguda aquí sap que aquesta qüestió és molt important, per què no ens poden ajudar i rebir

la mesa del transport, rebir la consellera, que ens assegum i intentem una solució?

El mes de juliol passat la consellera va rebre una telefonada del Ministeri de Foment, de la Direcció General d'Aviació Civil, per convocar-la a una reunió precisament per xerrar del transport aeri. Aquest senyor degué rebre una telefonada immediatament i aquesta reunió se va anul·lar. Amb aquest Govern del "talante" no aconseguim que ens rebir, no a nosaltres, a la mesa del transport de les Illes Balears, per un tema tan important com és el transport aeri. Aquesta és la realitat que hem de canviar per a tota aquesta gent que avui ens està veient. Aquesta és la realitat, el compromís que hem de tenir amb aquests ciutadans.

IB3. El que no podem fer és aportar xifres que no són una realitat, no costa 62 euros, en costa 36, ho ha demostrat la Vicepresidenta, clar, vostès a força de dir 62, no, no escoltin, 36. Som la cinquena d'Espanya, no la primera, 36, això és objectiu, això és demostrable. Però en qualsevol cas, insistesc, en què estam davant una televisió autonòmica que vostès haguessin volgut fer, el Sr. Sampol va intentar fer, exactament igual que va intentar fer altres coses i que no va poder treure perquè no existia enteniment, o acord entre els distints partits que formaven el Govern. És un instrument en si mateix bo i positiu. I vostès per estratègia política volen des del primer moment intentar fer una confrontació per desprestigiar aquest ens públic i aquesta ràdio i televisió. Jo simplement els dic que respectin els professionals i donin una oportunitat a aquests professionals que són de la comunicació perquè puguin demostrar que són independents, que saben fer una bona televisió i una bona ràdio.

Ja els he dit que el model audiovisual que hem aplicat a les Illes Balears és el que vostès apliquen a tot Espanya, els exemples són obvis. Crec que hi ha un principi que hauríem de respectar, els periodistes són independents per damunt de tot i els periodistes tenen dret, com qualsevol professional, a col·laborar amb un Govern, una institució o una altra i després tornar al sector privat des d'una perspectiva independent. Allò que vostè m'està volent dir és que quan varen guanyar fa 1 i mig les eleccions a Madrid varen destituir el director regional de Televisió Espanyola i al seu lloc varen posar una periodista lligada al Partit Socialista, a més de vincles històrics molt importants amb el Partit Socialista. Això vol dir que aquesta directora ja no és independent? No hem de respectar que sigui independent aquesta senyora? Serà una periodista, com tots els altres. Insistesc, els models audiovisuals probablement són millorables, però a tot Espanya, començant per Televisió Espanyola, seguint per TV3, Andalusia i totes les altres. Però mentre, respecte cap als professionals que tenen dret a poder demostrar la seva vàlua.

Quin mal els fa la targeta verda? És que no ho entenc, no ho entenc quin mals els fa. Com poden dir que la targeta verda...

*(Remor de veus)*

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

...pot tenir dèficit o no pot tenir dèficit? No, no, de veres me pareix inútil perdre temps sobre aquesta qüestió. No, la targeta verda és una iniciativa carregada de bona voluntat...

*(Algunes rialles)*

És una iniciativa que no vol fer mal a ningú, tot el contrari. És una iniciativa que crea una fundació, se diu Fundació de les Illes Balears per al desenvolupament sostenible i allà on participa, sobretot i bàsicament la iniciativa privada, entitats financeres i altres empreses que s'aniran sumant a aquesta iniciativa perquè volen ajudar el medi ambient. Sí és veritat que la targeta verda té un missatge pedagògic, la targeta verda vol llançar la idea de què no se poden posar impostos al turisme en contra del sector i en contra de la realitat. No podem tirar pedres damunt la nostra teulada i que després fa que perdem quasi 900.000 turistes i llocs de feina a les Illes Balears. I aquest exemple didàctic és un exemple per demostrar que és possible, sense més ambició, apostar pel medi ambient d'una forma voluntària i amb l'ajuda, sobretot del sector privat.

I m'agradaria insistir també sobre una qüestió, si me permeten, la qüestió del medi ambient i els espais protegits i en aquest cas també pel que fa referència a Eivissa i Cala d'Hort. Mirin, efectivament i ho he dit des del primer moment, tan a Eivissa com a Mallorca se varen fer unes lleis de protecció d'espais naturals en contra de la voluntat dels afectats. I algú ha dit aquí, crec que era el Sr. Sampol, que aquests..., no ha estat el Partit Socialista, que aquests acords, aquestes declaracions de parc natural que se fan en contra de la voluntat dels privats no perjudiquen a ningú. Això sí que és estar lluny de la realitat, aquell senyor que ens deu estar escoltant que tenia una finca al Parc de Llevant i va anar a demanar un crèdit després de la declaració de parc natural i el banc no li donava un crèdit, perquè vostès saben perfectament que l'administració, a partir de la declaració de parc natural té dret de tempteig i retracte i, per tant, immediatament aquell propietari privat perd dret de propietat sobre el seu habitatge, sobre la seva casa...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

...sobre la seva propietat. No em diguin que això no és afectar els drets individuals d'aquests propietaris.

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

La diferència està en el fet que nosaltres hem fet una llei que demostra que aquesta protecció, sense imposar sinó intentant convèncer els propietaris, es pot ampliar.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Tur, per favor, si és tan amable...

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

I nosaltres...

EL SR. PRESIDENT:

No, és que no podem estar contínuament cridant a l'ordre. Sr. President, continuï.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies. I a Cala d'Hort avui existeix una norma de protecció que està d'acord amb els propietaris afectats bàsicament, i una voluntat del Govern de les Illes Balears d'incrementar aquesta protecció, com hem fet amb la compra de 3 milions de metres quadrats a l'illa de Formentera, de protecció del Cap de Barbaria, amb aquesta voluntat de no només recuperar aquesta protecció sinó superar-la. Però, clar, els fets són incontestables: vostès ens varen deixar 30.000 hectàrees protegides. Avui, després d'aquesta llei, en tenim 80.000. Quina és la diferència?, la diferència és que avui feim aquesta protecció d'acord amb aquella gent afectada, que no cream perjudicis i ells seran els primers implicats en aquesta protecció. Hi ha molta diferència entre defensar la protecció d'un espais teu, de la teva propietat, quan tu hi vens a bé, quan tu estàs d'acord i estàs implicat en el projecte, o quan t'ho imposen en contra de la teva voluntat i, ho torn repetir, confiscant els teus drets a la propietat privada sobre aquests (...).

Bé, sense aprofundir, Sr. Sampol, vostè resulta que surten declaracions al periòdic i diu que ho ha dit el periòdic; en canvi que li interessa a mi em diu que jo he d'anar desmentint totes les declaracions que fan els periòdics. Escolti, jo tenc altres coses a fer que anar desmentint les declaracions dels periòdics. L'únic que esperar i desitj és que no li hagi quedat cap dubte que jo no tenc res a veure amb això, que això és absolutament fals, i si vostè creu que aquesta acusació que em fa és certa, per favor, quan surti vagi als tribunals i denunciï-ho, però si no calli, si no calli, perquè el que vostè no pot fer és jugar amb l'honor de persones terceres o del meu propi, i el que no pot fer vostè és tirar la pedra i amagar la mà. Per tant, insistesc, no hi ha res de cert en aquesta..., diu vostè acusació velada; és la primera notícia que tenc i efectivament esperar que li hagi quedat taxativament clar.

I respecte a la segona puntualització que vostè fa, miri, simplement vostè ara aquí, com deu ser la seva desesperació que fins i tot ens ha tornat a treure el túnel de Sóller. Sis anys, avui m'ha tornat treure el túnel de Sóller. Jo entenc que vostè és un històric de la política...

*(Rialles)*

...i que vostè du 25 anys en aquesta cadira i que no hi ha qui el mogui -jo ho entenc- i que ha de fer mèrits per intentar continuar en aquesta cadira però, senzillament, crec que la política és una altra cosa.

En qualsevol cas, vostè se n'adona, o se n'ha adonat, Sr. Sampol, que en tota la seva intervenció ha utilitzat tot el temps, en el debat de política general de la comunitat autònoma, a defensar la seva gestió anterior? Vostè, i a parlar de fa sis anys, i de fa nou, i de fa deu anys? Aquest és el seu problema.

*(Aplaudiments)*

Vostè a qui ha de fer oposició o hauria de fer oposició és a mi. Vostè no s'ha de defensar. La gestió que avui hem de valorar és la de carreteres, de l'hospitals i la d'aquí.

*(Remor de veus)*

Per tant, Sr. Sampol..., passem a la realitat.

Turisme. Vostè planteja el model turístic, la situació turística concretament, com una situació avui pràcticament d'apocalipsi. Miri, la situació turística avui no és la que nosaltres voldríem; el model turístic d'avui no ha recuperar aquella capacitat de crear llocs de feina i de crear riquesa que tenia fa 5, 6 anys. Per tant no ens enganem. Vostè pot pujar aquí avui i fer d'una anècdota la generalitat, però això no és seriós, això no és rigorós, perquè jo li puc treure exactament igual tants de retalls de periòdic -si d'això es tracta- en sentit contrari. Jo crec que ens devem d'una forma seriosa als ciutadans i d'una forma objectiva a les xifres i als resultats reals: ha pujat el nombre de turistes a les Illes Balears, sí o no?; ha pujat la despesa turística a les Illes Balears, sí o no?; hem creat més llocs de feina a les Illes Balears en turisme que fa dos anys, sí o no?

*(S'escolta una resposta general que diu "sí" i "no" simultàniament)*

És clar que tothom, fins i tot el seu secretari general del partit, ha reconegut que el gran error de la política del pacte de l'anterior legislatura va ser la seva política turística, que es va tirar pedres sobre la pròpia teulada i va fer que tot el sector es situés en contra de la seva política turística? Idò aquesta és la realitat. Que és millorable aquesta realitat?, sense cap dubte, però aquesta és una realitat inqüestionable, Sr. Sampol, i és la realitat que ens ha de conduir. Que hi ha situacions que siguin millorables a molts de llocs?, sense cap dubte, evidentment, i que hi ha gent a qui no van les coses com li haurien d'anar, sense cap dubte, però sap quina és la meva obligació?, fer que les coses vagin bé.

Sap quina és la diferència entre vostè i jo?, que vostè, quan s'aixeca el matí pensa a veure què ha de dir per intentar omplir un periòdic o què ha de dir per intentar quedar bé. La meva responsabilitat és distinta: la meva responsabilitat és que, quan m'aixec al matí, he de fer què puc fer perquè les coses vagin millor i perquè els problemes d'aquesta terra i d'aquests ciutadans se solucionin.

*(Aplaudiments)*

Bé. En el que sí m'he de detenir un moment, perquè crec que és..., que ho he de fer, és en la qüestió de l'agricultura. Per què? Idò miri, senzillament perquè afecta, efectivament, al plantejament de l'endeutament i afecta els compromisos adquirits. Miri, el Proalfa, les ajudes de l'any 2002 i 2003 varen ser de 457.641 euros. Vostè ha tret el Proalfa. Es varen pagar

pel govern del Partit Popular el novembre de l'any 2003. Les ajudes de l'any 2004 es varen pagar dia 2 de novembre de l'any 2004.

Proagro. El Proagro, d'una forma meravellosa i quasi com un miracle, el Proagro de l'any 2002 resulta que el varen pagar el mes de maig del 2003, 15 dies abans de les eleccions. Nosaltres el mateix any 2004 vàrem haver de pagar el seu Proagro del 2003 i el nostre Proagro del 2004, tots dos el mateix any per culpa d'aquesta mesura electoralista.

La patata, la patata que tant afecta sobretot la zona de l'interior de Mallorca. L'any 2003 hi ha un temporal que vostès recordaran que va produir molt de mal tant a Muro com a Sa Pobla. També d'una forma com un miracle, dia 20 de maig del 2003, vuit dies abans de les eleccions, surt un decret d'ajudes de la Conselleria d'Agricultura, però un decret d'ajudes que només tenia 60.000 euros a la convocatòria. És a dir, que quan hi havia 1.000 hectàrees plantades, amb aquest decret que treuen una setmana abans de les eleccions es poden atendre ajudes per a 37 hectàrees. Naturalment quan vàrem arribar vàrem haver d'habilitar un crèdit extraordinari i vàrem haver de pagar aquestes ajudes a la patata perquè els pagesos poguessin tenir aquesta ajuda que els havien promès. Enguany s'han repetit, malauradament, aquests danys i aquests perjudicis; enguany s'han tornat produir al llarg de l'hivern els mals de la patata i la diferència és que, els 3 milions d'euros que hem pagat, els hem pagat dia 21 de juliol del mateix anys.

Ajudes als fruits secs. L'any 2003 totes les comunitats autònomes d'Espanya varen posar en marxa ajudes estatals...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

...i autonòmiques excepte a les Illes Balears. Nosaltres vàrem habilitar 4,7 milions d'euros per a les ajudes als fruits secs que vàrem resoldre dia 12 de gener del 2004.

L'endeutament. L'endeutament, miri, quan nosaltres arribam feim l'auditoria. Trobam unes despeses, un forat que ens obliga a tancar aquell any amb dèficit. Aquest any amb dèficit és el que ens ha produït haver de fer un pla de sanejament i és el que ens produeix aquest endeutament. Avui les xifres d'endeutament d'aquesta comunitat autònoma encara, afortunadament, ens situen per davall de la mitjana espanyola. Avui les Illes Balears tenen un endeutament de 992,6 euros, per davall dels 1.202 de mitjana, i quant a percentatge del PIB regional, avui estam en el 4,6% quan la mitjana de totes les comunitats autònomes espanyoles és del 6,2.

És cert que hem hagut d'avançar i bestreure els doblers de finançació del conveni de carreteres, naturalment, perquè són els doblers que ens deuen, són els doblers que els ciutadans de les Illes Balears varen aconseguir amb un govern anterior i que tenim l'obligació de defensar perquè es puguin fer aquestes obres de carreteres. I ho repetesc: tanmateix aquests doblers es pagaran, malgrat que sigui el dia que canviï el color polític d'un lloc o de l'altre, perquè la raó ens assisteix i simplement s'han

intentat aturar i no pagar aquests doblers per perjudicar-nos per ser de distint color polític, però és exactament igual i aquest és l'únic endeutament que jo reconeixeré.

I no em parli de despeses plurianuals perquè jo n'hi trauré 40.000. És una tàctica habitual que vostès han fet. Com varen pagar les inversions de la Universitat. Sap vostè que la despesa plurianual que vostè va firmar de la Universitat arriba fins a l'any 2025? Era vostè que tenia..., era a més el seu partit que tenia la competència a la Universitat. Què passa?, que vostè ho podia fer i nosaltres no ho podem fer, Sr. Sampol? A vostè li va bé i a nosaltres no ens va bé? Escolti, aquesta és una pràctica habitual dins l'ús normal dins l'Administració.

Miri, la nova llei de ports, la nova llei de ports estableix un procediment de consens per aprovar nous ports, cosa que no existia perquè, a més, els nous ports o l'ampliació dels existents ha de ser una qüestió de la qual s'ha de poder parlar, perquè existeix un dèficit d'amarraments a les Illes Balears. És un turisme, el nàutic, molt atractiu per a les Illes Balears, i si es pot compatibilitzar amb la preservació del medi ambient no sé per què s'ha de dimonitzar tot el sector nàutic de les Illes Balears; no és necessàriament dolent el sector nàutic de les Illes Balears. Necessita amarraments sempre que siguin, naturalment, compatibles, i en aquest cas que tinguin el consens necessari per a la seva aprovació. I em treuen S'Estanyol. S'Estanyol és una sentència judicial; respongui'm a aquesta pregunta: vostès haguessin pogut aturar l'execució de l'ampliació de S'Estanyol?; no, perquè és una sentència judicial i per tant no podien aturar aquesta aplicació.

Em diu que la inauguració de les escoles és mèrit seu. Bé, bé..., em passa el conseller institut de Porreres, començat i acabat per nosaltres; institut d'Esporles, començat i acabat per nosaltres; institut de S'Olivera de Palma, començat i acabat per nosaltres; institut d'ensenyament secundari de Binissalem, començat i acabat per nosaltres; institut de Santa Eulària, és vera que començat per vostès però acabat per nosaltres; escolta de Cas Capiscol a Palma, començada i acabada per nosaltres; i així successivament. Això és la veritat i...

*(Aplaudiments i remor de veus)*

Bé...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Mirin, comencen aquest debat i diuen que no tenen temps, que no tenen temps per parlar. Duim des de tota la història de la democràcia amb el mateix reglament, que permet que es produeixi aquest debat de l'estat de l'autonomia. He de tornar a recordar què passava quan nosaltres estàvem a l'oposició?

*(Remor de veus)*

He de tornar a recordar que sortia el president del Govern amb un debat d'estat de l'autonomia que durava tot el dia i els que l'interpel·laven al llarg de tot el dia eren els seus consellers

i el seu vicepresident?, i nosaltres aquí, representant la meitat d'aquest parlament miràvem...

*(Aplaudiments)*

...miràvem, i al final, quan acabava el vespre vostès tenien -perdoni que li ho digui- la barra que, quan acabava el vespre, després de tot el dia que s'havien fet jocs florals, vostè imagini que ara sortís aquí la Sra. Estaràs i m'interpel·lars a mi. Home!, això és fantàstic...

*(Rialles)*

O que surti un conseller i m'interpel·li. Bé, això és can Seixanta, magnífic. No, no, escolti, al final del vespre sortia el Sr. González Ortea i, efectivament, tenia un torn. Dels tres torns que vostès avui tenen, ell en tenia un, amb el mateix temps d'un de vostès representant 28 diputats.

*(Remor de veus i aplaudiments)*

Jo crec que és important valorar el balanç, i crec que és important valorar aquelles qüestions que afecten els ciutadans, i que en aquest debat puguem entrar en si la qualitat del servei públic és la que nosaltres hem de donar i, per tant, les freqüències de trens, retards de trens, per demostrar que apostam realment per aquest servei públic.

I respecte al tot inclòs vull insistir en el fet que és una fórmula de comercialització del producte turístic que naturalment ha de preocupar pel perjudici que fa al nostre teixit o que pot fer al nostre teixit comercial, sobretot, i al teixit de restauració i de bars i restaurants, i tenim la voluntat d'intentar millorar aquesta situació però amb una diferència bàsica amb vostès, que estan intentant fer simplement un plantejament polític, que és que existeixi un consens. Hauran de dir els professionals i el sector quina és la millor proposició de regulació que podem fer del tot inclòs, o hem de ser exclusivament els polítics que ens hem d'arriscar a prendre aquesta decisió sense coneixement de causa? Aquesta és l'única voluntat que tenim. Jo no crec que sigui tan dolent i que ens perjudiqui tant; cream una comissió, demanam als partits, a vostès, que ens diguin un expert i ens el diuen; aquests experts fan feina, s'han reunit al llarg de tots aquests mesos i estan plantejant una sèrie de conclusions que després haurem d'intentar fer nostres per prendre una solució respecte a aquest tema.

I hi ha treballadors afectats a les Illes Balears, molts. Hi ha treballadors que pateixen situacions que ningú, n'estic seguint, ningú d'aquesta cambra no pot compartir i desitjaria millorar. Molts, molts, i si anam a la casuística particular hi ha vertaders drames humans, naturalment, i no és qüestió de fer demagògia d'aquests drames humans dins el debat polític. Però sap quin és el pitjor drama humà?, tota aquella gent que al llarg de la seva gestió i per culpa de la seva política econòmica i turística no podien ni tan sols queixar-se del fet que no arribaven a final de mes perquè no tenien lloc de feina.

*(Algunes aplaudiments)*



Aquesta és la prioritat. No tenien lloc de feina o varen perdre el lloc de feina per una política com la seva que ens va conduir a una recessió econòmica al darrer lloc d'Espanya.

Mirin, es confonen. Naturalment que no em vull rentar les mans de la responsabilitat de l'ordenació del territori, no; no, no, i afrontarem les nostres responsabilitats aquí on sigui, i nosaltres sí som copartíceps de la política, tant de la que s'ha aprovat en el Consell de Mallorca, com del Consell d'Eivissa i Formentera. Sense cap dubte, i no vull rebutjar aquest debat, ni vull rebutjar aquesta responsabilitat perquè creim que el Pla territorial que s'ha aprovat a Mallorca, el Pla territorial que s'ha aprovat a Eivissa i Formentera, sense cap dubte diu d'una vegada per totes, seguretat jurídica, allà on se pot construir i allà on no se pot construir, cosa que fins avui no passava. I malgrat només sigui per això, crec que l'avanç és important i substancial. No m'estic referint a això, el que passa és que vostès no me volen entendre, m'estic referint a què avui el debat territorial, el debat d'on se pot urbanitzar i on no se pot urbanitzar, és un debat d'una competència que correspon a una altra institució. Simplement reclam lleialtat cap aquestes institucions que són les competents per prendre aquestes decisions i és allà on hem de tenir aquesta discussió.

*(Aplaudiments)*

Me diu la portaveu del Partit Socialista que amb el conveni del tren ens donen una lliçó. Idò benvinguda, no me cauen els anells, perfecte. L'únic que li dic és que en acabar comptarem, quan jo tenguí el conveni firmat, vegi que és el que inverteixen en tren, per compensar que ens han deixat fora del pla multimilionari de tot Espanya i que Balears ni Canàries entren en aquest pla de ferrocarril i que no tenim un duro per a ferrocarril. Si vostès, mitjançant la seva intermediació, aconseguixen que firmem un conveni de tren, enhorabona i benvinguda sigui la lliçó que ens puguin donar, li ho dic francament. Per tant, ens tindrà al Partit Popular i estic segur que a tota aquesta cambra, al darrera i al seu costat per intentar que la seva capacitat d'influència dins el Govern d'Espanya pugui beneficiar els ciutadans de les Illes Balears.

Mirin, el conveni de carreteres és un conveni legítim, són uns doblers que han aconseguit els ciutadans de les Illes Balears, els hem de defensar, tenim l'obligació de defensar-los. No podem admetre ni admetrem cap tipus de xantatge, l'únic que demanam és que s'ha produït una decisió unilateral del ministeri denunciant aquest conveni, sense accedir a una petició que jo mateix li havia fet reiteradament de convocar la comissió mixta de seguiment d'aquest conveni, simplement per poder dialogar, simplement per poder xerrar, simplement perquè cada una de les parts, nosaltres els primers puguem exposar els nostres arguments i la nostra raó i que puguem defensar els doblers dels ciutadans d'aquestes illes. No volem res més.

Miri, nosaltres el que vàrem fer l'any passat va ser, efectivament, incrementar a la meitat un impost que és del 0,5% d'actes jurídics documentats, com tenen tota la resta de comunitats autònomes a Espanya a l'1%, a canvi de fer un estalvi, que vostè no ho diu perquè no interessa, que aquests doblers que ingressàvem mitjançant aquest impost destinar-los a la rebaixa de l'impost de transmissions patrimonials que vostès quan varen governar varen pujar del 6 al 7%, aquest impost rebaixar-los al 3% per a tots els joves de les Illes Balears

que adquirissin un habitatge usat. Si vostè diu una cosa quan pujam la meitat d'un impost, ha de dir que compensam aquesta pujada de l'impost...

*(Remor de veus)*

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

...amb una baixada de l'altre perquè volem afavorir l'adquisició d'habitatges per als joves d'aquesta comunitat autònoma. De la mateixa manera que ha de recordar que tenim el compromís de llevar l'impost de successions, en contra del seu vot i la seva postura a les Illes Balears i que avui ja podem dir dos anys després, que el 68,5% de les herències ja no tributen a les Illes Balears, amb el compromís de què serà el 100% quan acabi la legislatura.

Mirin, despesa farmacèutica. Les dades de despesa farmacèutica a les quals vostè fa referència no són exactament així. La despesa farmacèutica té un increment al llarg del 99-2003 d'un 9% i amb un increment l'any següent de quasi el 15%. Nosaltres avui hem reconduït aquest increment a l'11%. És a dir, és cert que avui la despesa farmacèutica se dispara, se dispara a tot Espanya i se dispara a totes les comunitats autònomes. Però la projecció dels dos anys en què vostès varen tenir competències era una projecció que ens duia al 18%, avui això està reconduït a l'11%. No és suficient, no és bo, ni és positiu, però naturalment crec que és intentar reconduir un problema que tenim totes les comunitats i que ens afecta a totes.

Consell Insular de Formentera. Insistesc, que se respecti la voluntat dels ciutadans de Formentera i sobretot també hem de dir la veritat respecte als 12 milions d'euros. Ningú ha llevat 12 milions d'euros als ciutadans de Formentera, les inversions dels 12 milions d'euros estan garantides als ciutadans de Formentera, per voluntat i a petició del Consell Insular d'Eivissa i Formentera...

*(Remor de veus i petit aldarull)*

...la gestió d'aquests 12 milions d'euros se fan mitjançant el consorci d'allà on hi pertany el consell insular...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

...i allà on hi pertany el propi Ajuntament de Formentera. A més, el batle de Formentera està d'acord perquè va votar així a la darrera reunió d'aquest consorci. No entenc que el batle de Formentera no estigui d'acord i que tampoc vostès no hi estiguin.

*(Aplaudiments)*

Salut bucodental. Efectivament, nosaltres tenim un compromís de posar en marxa durant aquesta legislatura dues prestacions, és un compromís electoral, sanitàries noves: salut infantil bucodental i les pròtesis dentals de la gent gran. La primera feim de 6 a 15 anys, ja entre el mes de novembre, pràcticament ara, el mes que ve, ja entra amb el compromís de l'execució a tota la legislatura, exactament igual que la pròtesis. Saben què és allò que hem canviat? La viagra que vostès pagaven...

*(Algunes rialles)*

Efectivament, nosaltres hem triat pagar les pròtesis dentals de la gent gran i la prevenció en la salut dental dels nins, a canvi de la viagra que vostès pagaven...

*(Aplaudiments)*

Que tenim a veure nosaltres amb l'Hospital d'Inca...

*(Remor de veus)*

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un poc de silenci.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Sr. President del Parlament, perdoni, què tenim a veure amb l'Hospital d'Inca? Idè Sr. President del Parlament, que hem posat vostè i jo la primera pedra, hem posat la primera pedra...

*(Aplaudiments)*

...perquè no estava en marxa i perquè el projecte no s'executava. Exactament igual que el projecte de l'Hospital de Formentera i vostès saben perfectament... I mirin, que vostès ho tenien pensat fer si guanyaven les eleccions, d'acord. Però no ho varen fer, varen tenir la seva oportunitat i no ho varen fer. Avui som nosaltres els que ho feim.

Nou Son Dureta. Mirin, el nou Son Dureta és un hospital nou, per decisió del programa electoral d'aquest partit. És que ho hem duit a les eleccions, no hem enganat a ningú. A vostè no li agradarà, vostè vol reformar Son Dureta, una reforma i diu que ja estaria reformat. Però si una reforma hospitalària torba 6, 7, 8 anys i sobretot amb un projecte tan complicat com el de Son Dureta. No poden enganar a la gent dient que aquest projecte ja estaria fet, al contrari, qualsevol persona que ens escolta sap que és molt més complicat fer una reforma dins ca teva i a damunt si no has sortit de ca teva, que si fas un pis nou, o una obra nova. Aquesta és l'avantatge.

*(Aplaudiments)*

I la ubicació és la ubicació que s'ha decidit amb l'ajuntament, l'única ubicació possible i s'ha fet el projecte respectuós que s'ha pogut, naturalment, per tenir una infraestructura d'aquestes característiques. El problema és que vostès no volen que facem el nou Hospital de Son Dureta i jo li dic que nosaltres farem el nou Hospital de Son Dureta i les Illes Balears tendran no només el d'Inca, el de Menorca, el de

Manacor, el de Formentera i el projecte de reforma d'Eivissa, sinó que també tendran aquest hospital nou de referència de la sanitat a Mallorca.

Mirin sobre finançament ja hem tengut el debat en el seu moment. És cert que per la pressió, és una situació que ens ha estat favorable, del Govern de Catalunya s'ha obert a Espanya el debat del finançament de la sanitat, no per altra raó, per què m'expliquin com és que no s'ha obert el de l'educació. Per què no s'ha obert a Espanya el problema de l'educació? Perquè no hi ha hagut pressió ni d'Esquerra Republicana de Catalunya, ni del Govern de Catalunya al Govern d'Espanya perquè s'obrís aquest debat. I vostès el que han fet, per aquesta pressió, és obrir temporalment una solució de 2 anys, per intentar acontentar els seus socis de Govern, els seus socis parlamentaris i que són els socis d'Esquerra Republicana de Catalunya. Perfecte, perquè ens ha vingut bé i jo crec que hem intentat fer aquesta qüestió de la forma més consensuada possible i així ho hem fet. Hem intentar anar a Madrid a aquest debat de finançament, amb reunions prèvies amb una posició que fos comuna, de partits polítics, d'institucions, de consells perquè ens donés força perquè crec que és l'estratègia que hem de seguir. I hem rebut 66 milions d'euros més, perfecte, gràcies, però tenim el problema que encara som la darrera comunitat autònoma en finançament per habitant. I tenim el problema que quedam molt lluny de rebre el que rep qualsevol ciutadà de mitjana a tot Espanya, aquest és el problema.

Mirin, el millor que podem fer per a l'escola pública és primer respectar els professionals que són els responsables de l'ensenyament. Incrementar el professorat, com hem fet nosaltres, amb 829 professors més a l'escola pública. Per poder tenir un equipament de factor humà mínima per poder atendre la complicació que és atendre un increment de població escolar com el que tenim cada any i sobretot, 110 nacionalitats distintes a les aules de les Illes Balears. El primer que hem de fer és tenir escoles i tenir instituts públics, nosaltres no feim escoles o instituts privats. I si nosaltres invertim 100 milions d'euros, a diferència del que varen invertir vostès, en nous instituts i noves escoles. Si nosaltres en dos anys ja hem inaugurat 5 escoles més de les que vostès varen inaugurar, perquè vostès també en varen inaugurar en el passat, això és evident. Si nosaltres hem aconseguit inaugurar 5 escoles més i amb un compromís d'arribar fins a 25-30 nous centres, crec que és una aposta decidida precisament per poder escolaritzar la gent a les Illes Balears i per poder dotar de les infraestructures que necessiten els serveis públics de l'educació a les Illes Balears.

Hem d'arreglar el que ens hem trobat, si nosaltres ja haguéssim trobat aquests instituts i aquestes escoles fetes ara no les hauríem de fer. Però tenim un dèficit. És cert que part d'aquest dèficit no és imputable a vostès perquè hi ha un increment de població, però és igual, l'hem de resoldre i aquesta és l'aposta per a l'educació pública, que no ha de ser incompatible de la important tasca de la concertada, ajudar a la concertada, aprovar una homologació de retribucions dels professionals de la concertada perquè no tenien motiu per cobrar menys que els de la pública. Vostès ho varen dur a un Consell de Govern i no sé per què, però no ho varen voler aprovar. La qüestió és que els professors de la concertada se varen quedar sense aquest increment salarial. Nosaltres amb orgull perquè era un greuge comparatiu, puc dir que tots aquests professors de la

concertada avui ja cobren, o cobraran al final de procés, el mateix que cobren els de la pública.

Mirin, transfuguisme, ètica política. L'ètica política és que el Partit Socialista Obrer Espanyol no consenti que el batle del Migjorn a Menorca estigui condemnat i no hagi dimitit...

*(Aplaudiments)*

Això és ètica política. Ètica política és que vostè me defensi que el que passa a Eivissa no és transfuguisme. Un regidor d'EN, del PSM, que forma part de la majoria del Govern d'Eivissa, el treuen del seu partit perquè el partit no vol votar el Pla general urbanístic de Vila i vostès governen amb aquest trànsfuga? I intenten donar-nos lliçons, ni unes ni les altres. Insistesc, per això hem fet el que hem fet a Calvià. Per això hem tengut dificultats i problemes perquè hem volgut tornar la normalitat democràtica als ciutadans a costa dels interessos partidistes i aquest és el nostre propòsit, ens equivocarem a llocs sí i a llocs no. Però sincerament crec que aquesta pràctica no és bona per a ningú. No hi ha cap partit polític que pugui defensar aquí ni que ho facin uns, ni que ho facin altres, que se pugui alterar la normalitat democràtica. I sincerament crec que no hauria de ser un tema de confrontació i de batalla electoral.

El diàleg social s'ha produït en aquesta legislatura. Un diàleg social amb més de 13 convocatòries de la mesa del diàleg social, amb el pacte local de l'ocupació, acords importants que sobretot esper i desig que puguin arribar més enfora si aconseguim aprofundir en aquest pacte de model turístic que ha de comptar amb el vist i plau dels agents socials. Però en qualsevol cas crec que aquesta proposta que nosaltres hem fet aquí i avui perquè les institucions intentin consensuar, planificar les mesures que hem de prendre per tenir un model turístic millor, que pugui garantir la nostra qualitat de vida i que pugui produir més riquesa de cara al futur. El fet de què vulguem que siguin els empresaris i sindicats els que puguin consensuar amb nosaltres, les institucions, aquest model, crec que no és negatiu, crec que és positiu. Ho aconseguirem o no ho aconseguirem, però sincerament crec que no podríem fer un debat estrictament polític. I després podem convidar als partits polítics, als grups i a qui faci falta a sumar-se a aquests acords. Però és impossible que aquest acord se pugui fer en contra i al marge del sector.

Per acabar reforma de l'Estatut. Mirin, la reforma de l'Estatut..., me diuen que no ens presenta la seva proposta, que hem fet mimetisme de Catalunya i que tenim la ponència parlamentària aturada. A veure si ens podem aclarir. Mirin, la reforma de l'Estatut és un projecte que exigeix consens, exigeix consens sobretot perquè hem de tenir garanties de què el projecte que s'aprovi en aquest Parlament sigui el projecte que s'aprovi a Madrid. Vull insistir en què no crec que aquesta hagi de ser una qüestió de confrontació política. Crec que aquí podríem donar una vertadera lliçó si realment ens podem posar tots d'acord per aprovar un projecte de reforma de l'Estatut que defensi realment els nostres drets.

A mi la proposta de Catalunya no m'importa en si mateixa, a mi de Catalunya me preocupa, com me preocuparia d'Andalusia i de qualsevol altra comunitat autònoma, que puguin arrabassar un debat que correspon a totes les comunitats autònomes perquè, sincerament me preocupen els doblers, sí a mi de l'Estatut d'Autonomia me preocupen moltes coses, però

me preocupen els doblers, sí, me preocupa el finançament, perquè per fer coses hem de tenir finançament. Per fer coses a les Illes Balears necessitam tenir finançament autònom garantit. I el que me preocupa és que ens puguin arrabassar el dret a poder plantejar la nostra reivindicació quant a finançament dins un debat on hem de participar entre tots. Si aquest debat és bilateral, hi ha gent molt més forta que nosaltres, hi ha comunitats autònomes molt més poderoses que nosaltres, tenen molts més diputats, tenen molt més poder econòmic, estam perduts.

I crec que això sí que seria un exercici de deslleialtat cap als interessos dels ciutadans de les Illes Balears, per molt que ho faci Catalunya i ho faci qui vulgui, crec que ens perjudica i nosaltres no podem permetre que ens perjudiqui. Però, simplement, defens aquests principis, el principi del respecte a la Constitució, el principi d'aquest consens i el principi que puguem defensar els drets dels ciutadans de les Illes Balears, amb una ponència parlamentària que, naturalment, ha de ser conseqüent i conseqüència d'una cosa que vostès, al llarg de tot el dia d'avui, han intentat ocultar, i no entenc molt bé per què ho han intentat amargar o no li han donat la rellevància que té. Han oblidat que des de fa més d'un any, des de dia 24 de novembre de l'any 2004, vàrem fer la passa prèvia que aquest procés, si vol ser seriós, exigeix; vàrem crear un Comitè de Savis. Efectivament, copiant una iniciativa que s'havia fet a Catalunya.

Vàrem demanar a tots els partits polítics que nomenassin un representant, un expert, un savi que pogués presentar un projecte de reforma d'Estatut, estudiat tècnicament, des de la perspectiva, naturalment de la visió de cadascú, però que pogués avançar en aquesta feina tan important. I la ponència parlamentària, vulguin o no vulguin, ha de ser conseqüència de tota aquesta feina que al llarg d'un any ha anat fent aquest Comitè de Savis, presidit per la vicepresidenta, la Sra. Estaràs. Comitè de Savis que s'ha reunit, des del 24 de novembre de l'any 2004 fins al dia 28 de setembre de l'any 2005, en 31 reunions i en 31 sessions; han analitzat el títol Preliminar, la nacionalitat històrica, la defensa de la insularitat, la llengua, el Dret Foral Balear, els principis dels drets i deures; s'afegeix un article reconeixent el turisme com a sector estratègic de l'economia; un relatiu a la protecció del medi ambient; les competències en policia autònoma, amb cogestió en portuària, en costes, en pesca. I es rebutja la via del 152 de la Constitució, que és la via catalana, és la via clarament inconstitucional, i que aquest Comitè de Savis rebutja també, per unanimitat, com a sistema per poder assumir aquestes competències.

Quant a les institucions, es reconeixen les institucions insulars, com hem defensat des del primer moment, com a vertaders governs insulars. Es proposa la creació del Consell de Formentera; s'estableixen llistes separades del govern i consells insulars; la dissolució del Parlament; la doble naturalesa autònoma dels consells insulars; l'àmbit competencial de l'article 39; la potestat normativa; l'eliminació de la Comissió Tècnica Interterritorial als efectes de les transferències als consells insulars; l'organització judicial, que es remet al que digui la futura llei orgànica en aquest sentit; el REB i la insularitat dins un capítol de finançament, que encara no han abordat; el model audiovisual; l'acció exterior, relacions amb Europa i la política de cooperació; la mateixa reforma de l'Estatut, que establirà una majoria qualificada, en lloc d'ara, que és una simplement absoluta.

Quines reunions pendents queden? La relectura del Poder Judicial, la relectura de les competències, la finançació i el tema de la insularitat i d'altres temes que es puguin suscitar. Pràcticament, les discrepàncies que s'han produït són discrepàncies, ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, si sou tan amables.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Hi ha hagut pràcticament en moltes qüestions, hi ha hagut unanimitat en els savis amb tots aquests plantejaments, excepte en temes com la llengua, el deure de conèixer el català, on hi ha hagut dos vots en contra; les modalitats insulars; la potestat normativa dels consells i el Consell de Formentera on, efectivament, hi ha hagut vots en contra d'aquestes qüestions. Perfecte.

No diguin que no s'ha fet feina amb l'Estatut. Aquí hi ha una feina que era prèvia i imprescindible: la ponència parlamentària era impossible que s'avançàs a aquesta feina, per tant la ponència parlamentària ha de fer una feina conseqüent amb la primera feina que s'ha fet des d'aquest Comitè de Savis.

*(Remor de veus a la sala)*

En aquest Comitè d'experts hi ha representants, hi ha experts que estan nomenats, insistesc, per tots els partits polítics; hi ha experts, catedràtics, com el Sr. Colom, com el Sr. Fèlix Pons. Doncs, jo li dic una cosa que crec que és important, la feina del Comitè de Savis és una feina que hem de tenir en compte, crec que és una feina que ha estat molt bona i molt positiva. Naturalment no té perquè anar a missa, els polítics, al final, dins la ponència parlamentària, som els que haurem de decidir i som els que tenim la darrera voluntat, mai no podríem permetre que un Comitè d'experts, de savis, ens fes un procés de reforma estatutària que és responsabilitat nostra.

Però perquè els quedi clar que nosaltres no tenim cap problema amb el model de reforma d'Estatut que volem, cap ni un; que el que volem és prioritzar el consens; que el que volem és que aquesta reforma d'Estatut s'aprovi, sigui bona per a tots i s'aprovi a Madrid, que no ens torni passar el que ens ha passat en altres ocasions; jo els puc dir que de tot allò, que és pràcticament la majoria, en què ha existit unanimitat per part dels experts el Partit Popular avui està en condicions d'oferir-los el suport absolut a aquest text que surt del Comitè d'experts, del Comitè de Savis, perquè vostès no tinguin cap problema. El Partit Popular avui està en condicions de dir sí, si a vostès els va bé; ja, els que saben jugar a truc, val nou, no, val nou no, tot. Estam, jo en vull, doncs qui ha dit jo en vull, perfecte. Doncs, senzillament, la proposta d'Estatut d'Autonomia que surt del Comitè d'experts, en tot allò que hi ha hagut unanimitat i en tot allò que hi ha hagut acord de tots els representants, d'experts nomenats pels grups polítics, el Sr. Fèlix Pons i persones il·lustres que saben de què parlen i han fet una bona feina, estam d'acord, ara mateix, demà mateix donam suport a aquest projecte de reforma estatutària.

Moltíssimes gràcies.

*(Aplaudiments a la sala)*

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. President, Molt Honorable President del Govern, honorables consellers, senyores i senyors diputats. Sr. President, heu comparegut davant aquesta Cambra, representació primera i directa del poble de les Illes Balears, per fer una radiografia de la realitat balear, quan ja hem superat del mandat que vàreu rebre, per delegació directa del poble de les Illes Balears, i ho heu fet amb un sentit crític i realista, com correspon a un debat d'orientació política general de la comunitat. Ho heu fet amb unes propostes de futur creatives i noves, no us n'heu anat per les bardisses, heu anat directament al nucli central de dos fets que han figurat i han de configurar el futur de la nostra comunitat: Estatut d'Autonomia i model turístic.

És lògic que així sigui en un govern Popular, que té darrera un partit lliberal i de centre, que ha sabut insuflar a tota la societat balear un sentit de moderació i realisme. Amb la vostra actuació política heu donat als grups socials el protagonisme que els correspon; també, encara que s'absentin, heu obert les portes a les aportacions de l'oposició perquè aquests pactes sobre el model turístic i sobre configuració de la nostra comunitat comptin amb les seves aportacions. I ho heu fet bé, perquè tot sistema democràtic, i el nostre té totes les garanties, dóna als grups minoritaris el dret de protestar, la facultat de criticar i de presentar propostes i d'esperonejar al Govern amb la seva natural funció d'oposició. Però, quina oposició tenim, president?

A la vista dels dos anys de mandat i de tot el que hem escoltat en aquesta sessió, per part de l'oposició, podem afirmar que en plena sessió d'afaitat en sec dels seus líders ha estat providencial per als grups que ara conformen l'oposició que s'hagi passat l'equador de la legislatura; ha estat providencial perquè, després de les lluites patides en els primers anys, les seves navalles i armes ja apunten cap a un objectiu comú, que avui hem viscut en aquesta Cambra, i aquest no és altre, aquest objectiu comú, que el Partit Popular, en general, i el Sr. Matas, en particular. I és que necessiten un adversari comú per sentir-se units, enyoren vells temps i antics lemes, saben que contra Matas, ells, asseguts a les poltrones, vivien millor.

Al llarg d'aquests quatre anys perduts de govern d'esquerres, que deixaren un paisatge desolat en realitzacions, només imperaven dos eslògans: un era, tocar pèl o poder al preu que sigui, i l'altre, tots contra el PP. L'aversion que impera baix aquest darrera pancarta ha continuat sent l'únic factor de cohesió durant dos anys d'oposició en els moments que acabaven el seu ajust de comptes per la pèrdua de poder. Igual que els indis, quan escolten el crit de guerra, deixen les seves bregues internes i s'agrupen per lluitar tots junts, ells fan exactament el mateix, perquè es volen apropiat d'aquest espai d'esquerres, tots junts.

Per açò, president, com que hem vist que en aquest debat l'oposició s'ha despertat ens hem d'apuntar i ens apuntam un

tant al nostre haver. El pas de l'equador de legislatura que marca aquest debat ha servit perquè una oposició, fins ara ineficaç, desunida, indolent, s'hagi despertat del seu letargia, no sé si ara hi tornen a ser, però, curiosament, s'han despertat del somni amb exigències; hi ha hagut qualque moment que semblava que li perdonaven la vida i que ens perdonaven la vida al Grup Parlamentari Popular. Aquesta actitud me recorda aquella vella anècdota que contem, d'un gallec i d'un portuguès, que es van barallar, va guanyar el gallec, el va agafar, al portuguès el tiren dins un pou i quan s'acosta al coll del pou, per veure com està, sent una veu de baix que diu: si me treus de dins el pou, te promet que no te faré res i te perdonaré la vida. Què podia exigir, si ja era baix? Açò és el que els passa, Sr. President, a l'oposició.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

Sí que és cert que amb les seves exigències ens fan un favor, avui aquí hi ha hagut batec, ja que així el Partit Popular, cosa que no feim, però per si de cas, no ens hem de dormir a l'ombra d'una olivera o d'un llorer, però ho hem de tenir clar.

President, enfront del catastrofisme escoltat, vos he de dir que els ciutadans estan majoritàriament contents, encara que alguns grups dominats per l'oposició, pocs, però molt sorollosos, vulguin fer creure tot el contrari; perquè, a diferència d'experiències anteriors, el Govern que vos presidiu ha anat directament al bressó de la qüestió, baix les vostres ordres, que inciten a tres actituds de feina: solucions ràpides, coordinació i esforç el que faci falta. Però açò crec que ningú no posa en dubte que, en lloc de la crispació, on es trobava la nostra societat quan vos vau agafar la presidència, s'ha donat una capgirada copernicana amb la recuperació de la confiança dels sectors econòmics i socials. Endavant idò, president, la comunitat va bé i millora.

En la vostra tasca de govern estau fent un gran servei a l'anomenada cosa pública, perquè estau tornant la política al seu sentit original; estau donant als ciutadans una major confiança en la política. Si entenem la decisió dels ciutadans de delegar en un grup de persones les seves accions de govern, la tasca de la direcció de la comunitat i la millora de les seves condicions de vida, vos ho heu assumit amb total i absoluta noblesa, humilitat, però ferma. I açò és la política, açò són les coses de la polis, en el sentit en què es va inaugurar pels grans pensadors grecs, com Aristòtil i Plató, que es consagrà a la Revolució Francesca i que perdura a través de les diverses formes democràtiques.

No entraré a fer de la política una definició dogmàtica de si és una ciència o un art, si és un projecte o una acció, si teoria o simple praxi, deixem els teòrics que elucubrin damunt aquesta definició. El cert i segur és que amb l'acció de Govern que duis a terme, heu aconseguit que els ciutadans confiïn cada vegada més en la política, com és el cas i ho heu pogut demostrar, dels joves, que, davant la necessitat d'accedir a un habitatge en una societat marcada per la carestia ha trobat en vos, concretament, i en el Govern, el millor aliat, la millor fiança i la millor confiança. Enhorabona a tots els joves i enhorabona, president, per aquesta coincidència de criteris davant una necessitat imperiosa, enhorabona.

(Aplaudiments a la sala)

Senyor President, senyores i senyors diputats, n'hi ha que s'han atrevit a acusar-nos que no tenim principis. Molt bé, jo dic aquí que tenim principis, que tenim valors; estam demostrant que el Partit Popular creu en l'home com a individu social i que som defensors de la llibertat individual, la creativitat personal i per què no, una certa rebel·lia interior, però sense caure en un relativisme social, ètic, intel·lectual o polític, que tot açò fa que tot es miri segons els interessos de cadascú i que es posi en perill una convivència social. Açò ho fan altres, no nosaltres. El Partit Popular tampoc no cau en l'extrem contrari, que seria el dogmatisme dels costums, la dictadura intel·lectual, la clonació educativa, l'absolutisme social, tan freqüent en aquests partits hereus del marxisme. El nostre partit manté posicions centrades, moderades, perquè, com es diu en llatí *in medio stat virtus*. Des de posicions lliberals, Ortega i Gasset, com deia: l'home està condemnat a ser lliure, i l'home és causa d'ell mateix en el sentit més radical, ja que elegeix el tipus de persona que vol ser, però aquesta llibertat ha de ser exercida responsablement i subjecta a unes normes socials.

Aquests són els nostres esquemes filosòfics i en aquest marc és on es desplega tota l'actuació del Govern popular. I es desplega aquesta actuació a una societat molt concreta, com és la de les Illes Balears en l'actualitat, on hi ha debat, hi ha confrontació d'idees, hi ha suggeriments, davant qualsevol actuació hi ha una participació social important. Açò és bo, demostra vitalitat social, demostra interès, i per part del Govern demostra que incideix en els assumptes que interessin als ciutadans, que toca les aspiracions i que afecta els aspectes que milloren la seva vida diària. Us recomanem idò que no us arrufeu davant la protesta i la crítica, ben el contrari, vos ha d'incentivar per continuar endavant; per què no?, agafant el que de positiu hi hagi en la crítica i rebutjant la resta, per negatiu.

Passem ara a resumir els quatre grans punts d'aquesta darrera part de la meua intervenció. Primer, resposta ràpida a les necessitats urgents en matèria de qualitat de vida: infraestructures modernes i satisfacció social, emmarcat tot dins una política mediambiental adequada. En segon lloc, contrastar els efectes perniciosos de la garreperia de l'administració socialista contra les Illes Balears. En tercer, sanitat, educació i polítiques socials com a resposta del deure ètic de tot govern amb la societat i, en aquest cas, amb la societat balear. I, en quart, l'Estatut d'Autonomia, que es el mateix que parlar d'autogovern, finançament, competències i relació de solidaritat amb la resta de l'Estat.

Anem per part.

Infraestructures. Sobre el tema d'infraestructures i medi ambient no vull fer una enumeració completa perquè seria llarga i carregosa i, en bona part, ja va ser avançada en el seu discurs d'ahir, però sí que vull dir que els fets demostren que hi ha un projecte de futur i que hi ha un projecte de comunitat. Com s'actua? S'actua com s'ha d'actuar: es detecten les necessitats en connexió amb la gent; es marquen els objectius; es comprova que hi ha correspondència entre els projectes i les necessitats reals i es planifica l'execució; se cerca el finançament i mans a l'obra. Tot d'una, sense dilacions. Tota la resta són artificis, és indecisió i manca de govern, en definitiva, vuits i nous i cartes que no lliguen.

President, sobre el tema de les grans infraestructures que preparen la comunitat per al futur, fan que s'incentivi la iniciativa privada i que es creï riquesa, i en aquest cas i en aquestes hores m'heu de permetre que recordi una definició que, en el nostre país, du camí de convertir-se en llei dins el llenguatge polític. Aquesta reflexió diu el següent: "*Las grandes obras las sueñan primero los genios, las ejecutan los luchadores natos, las disfrutan los ciudadanos y las critican los lerdos y necios crónicos*".

(Aplaudiments)

Cadascú que s'adjudiqui el seu paper...

(Rialles)

...però amb una advertència: el geni, el lluitador i els ciutadans ja estan adjudicats.

Només faré una petita referència al Pla d'infraestructures. L'estació intermodal; la construcció, ja en marxa, del metro a la universitat amb el seu pas per les concentracions industrials, i al qual seguiran més projectes en un futur; els projectes de la façana marítima i del palau de congressos; els plans de construccions d'instal·lacions esportives, socials i culturals per als pobles; la xarxa de noves construccions docents; el Pla d'infraestructures sanitàries i un llarg etcètera. Podria seguir però no vull ser exhaustiu. El cert i segur és que tots aquests plans i instal·lacions compten amb un acurat sistema de defensa mediambiental.

Es tracta d'un programa coherent. Qualcú ha dit que aquesta gran activitat en la dotació d'equipaments públics, de dotacions hospitalàries, de comunicacions, de centres socials de tercera edat, de cases de cultura i de centres escolars, tot açò es fer electoralisme. Benvolgut sigui aquest electoralisme si es fa tot açò en compliment d'unes demandes socials.

A més a més, poden tenir la raó en el sentit que hi ha un compromís amb els electors, un compromís adquirit abans de les eleccions de fa dos anys, de complir un programa electoral, del qual es donarà compte al final d'aquesta legislatura perquè sabem que els ciutadans ens examinaran d'aquest compromís, i els ciutadans mai no perdonen ni la indolència, ni la indecisió, ni la manca de solució als problemes.

Possiblement hi hagi errors, segur, però només s'equivoca qui fa coses. Qui està tot el dia en una discussió i en un dubte metòdic, mai no s'equivocarà, però mai no farà res. Per tant no serveix per res.

En segon lloc, a més d'aquestes demandes socials, el Govern de les Illes Balears que vós presidiu ha de fer front a les mancances derivades de l'oblí o del càstig als quals les Illes Balears estan sotmeses per part del Govern president pel Sr. Zapatero. I el Govern, com estam demostrant, supleix la iniciativa del govern socialista perquè és conscient que es tracta d'unes necessitats urgents i que els ciutadans precisament no s'aturen a pensar a qui correspon o no aquesta competència. Si hi ha unes necessitats demanen solucions, i com que el titular de les competències no les fa, ha de ser el Govern de les Illes Balears qui supleixi aquesta inactivitat.

No es tracta -i ho sabem- d'obligacions o responsabilitats que li corresponguin a vostè com a president ni al Govern. Són obligacions incomplides pel Govern central; són convenis violats, són pactes romputs, són paraules i promeses no realitzades, són obligacions trencades.

I als fets em remet. Basta ara una mirada als pressuposts de l'Estat per al 2006. Els estalviaré tots els comentaris que aquest fet ha provocat a tots els mitjans de comunicació, el mateix comentari tots, amb una mateixa unanimitat. Sr. President, ja n'hi ha prou. No hem de perdre més temps en lamentacions i us recoman que reclameu allò que en justícia ens correspon. Si l'Administració central continua tancada, reclameu allò nostre per totes les vies, fins i tot les judicials, perquè hem de continuar governant, fent inversions i solucionant els problemes que la societat planteja i que el progrés exigeix.

I a partir d'ara, a aquesta forma de castigar les Balears, veim que en el diccionari socialista es denomina *talante*. Es tracta d'una paraula buida de sentit des que alguns l'utilitzen per dir justament el contrari del que significa. Ho vaig escriure fa un cert temps. En l'aniversari d'*El Quijote*, em vaig entretenir en part de la seva lectura a anar apuntant el sentit d'aquesta paraula. Diu: "*Con gentil talante y voz reposada dijo Don Quijote: No fuyan vuestras mercedes*". Es tracta d'una paraula que necessita sempre d'un adjectiu perquè tenguí significat positiu; sense adjectiu significa tot el contrari, és sinònim de fer el que a un li doni la gana, és sinònim d'actuar d'una forma unipersonal, és sinònim d'actuar de manera capriciosa. I així Cervantes diu d'una persona que actuava "*como le viniera en talante*", i pos al manc de Lepanto com a garant de la veracitat de les meves paraules.

(Aplaudiments)

Però, en canvi, el diccionari socialista adjudica altres significats -no s'ho perdin açò, perquè és...- altres significats com per exemple el que va utilitzar el president Zapatero quan tractava de donar enveja als francesos i, a *Le Monde*, va dir: "*A Espanya, en lloc de 'la liberté, l'égalité i la fraternité', nosaltres tenim 'la paz, la ciudadanía y el talante'*", i quan *Le Monde* li va demanar què era açò de "*talante*", ell diu: "*Es dialogar con todos los partidos democráticos y con todas las comunidades autónomas*". En fi, com diu Carlos Herrera: "*Es que cuando el Sr. Zapatero coge la cinta y la guitarra, no hay quien lo pare*".

(Rialles)

Si dialogar amb el PP és no pactar amb ell, ni tant sol un pacte d'estat sobre els estatuts i la reforma constitucional; si dialogar amb la nostra comunitat és reduir les inversions de l'Estat en un 30 o un 40%; si dialogar amb Balears és..., i aquí podria fer tota una llista, llarga, que tenim de greuges; si açò és dialogar i *talante*, queda molt clar quin és el significat que el diccionari socialista aplica a aquesta paraula.

De tot açò es dedueixen diverses coses. La primera: el Sr. Zapatero no ha llogit *El Quijote*, cosa que no m'estranya...

(Més rialles)

...o no l'ha comprés, la qual cosa també és possible; o el seu *talante*, sense adjectiu, té totalment un significat cervantí i quixotes: fer el que li doni la gana i actuar *según su libre albedrío*.

Si entram ara en el tercer punt, de polítiques socials, hem parlat, president, d'un altre punt que defineix les societats avançades i solidàries. Vostè aquí va exposar amb fets, amb dades, que tenim una política social autèntica i rigorosa, que dóna suport i que té cura dels que tenen més dificultats, d'aquells que corren el risc de ser oblidats per la societat, d'aquells que quals el destí o l'atzar els fa avançar molt més a poc a poc i que no poden aguantar el ritme de la societat; que va dirigida als dèbils, als necessitats, als malalts, als abandonats a la seva sort o desgràcia.

Crec que val la pena que tots, sense exclusions, fem de tant en tant una aturada per despertar les nostres consciències i les consciències de tota la societat en el seu conjunt, perquè totes aquestes persones no caiguin en l'oblit d'una societat excessivament materialista. I en aquest sentit crec que anau per bon camí perquè es tracta d'un deure ètic i moral, d'un deure personal i institucional, i d'un deure individual i col·lectiu.

Gràcies, president, pel compromís adquirit en la construcció d'infraestructures sanitàries i socials. I ho hem de fer amb el més alt concepte de la solidaritat, per un compromís, un deure i una obligació social, no per obtenir gratitud.

Quant a sanitat, què vol que li digui; ja ho ha explicat vostè molt millor que ho pugui fer jo: a final d'aquesta legislatura estaran en marxa -n'hi haurà d'acabades però estaran en marxa- totes les obres que fan referència en matèria de sanitat que duren a aquesta comunitat autònoma a ser una comunitat, una regió que gaudirà de les millors infraestructures sanitàries d'Europa. I repetesc: açò malgrat la gasiveria en el finançament per part del Govern socialista de Madrid en finançar adequadament la sanitat en funció de la població atesa, de l'increment de l'immigració i del pes important de la població flotant.

I anem al darrer punt. Estatut. Aquest punt, que no ser el darrer és el menys important, el referit a l'autogovern, al finançament just i adequat i a la realitat de les Illes Balears com a comunitat autònoma incardinada en l'Estat espanyol, volem que sigui i que es faci amb un grau d'igualtat amb la resta de comunitats.

En un assumpte d'actualitat que ens ocupa -no ho perdem de vista-, que ens ocupa molt als polítics i molt poc a la societat en el seu conjunt, em referesc a les reformes estatutàries, s'ha de partir d'un principi bàsic en el món del dret, i és que tota norma és modificable; però aquesta modificació només es possible dins el marc d'un ordenament superior i de major àmbit, al qual està subjecte o supeditat, i aquest no és altre que la Constitució Espanyola. La Constitució no impedeix la reforma de l'Estatut ni de la mateixa Constitució; el camí està contemplat a l'article 147.2 de la Constitució i als articles 76.1 i 4 de l'Estatut d'Autonomia.

Però també vull que quedi clar: falsifiquen la realitat els que ara diuen que el PP mai no ha estat partidari de la reforma de l'Estatut. O bé menteixen per ignorància o mala fe els que diuen que som uns conversos en això de la reforma. Més bé hauria que

dir que tal vegada i en certes situacions altres intenten obstaculitzar posant pals a les rodes per culpar després al Partit Popular d'un possible fracàs.

Fa temps, de manera personal, però estic content de la total i absolutament coincidència, fa temps que vaig apel·lar a una reforma de l'Estatut, fent una distinció entre les zones blanques, susceptibles de millora, o aquells espais tancats que no s'haurien de tocar. No crec que sigui bo, en un debat d'aquests aquí, apel·lar a quines són aquestes zones blanques i aquelles que no s'haurien de tocar, sobretot quan aquestes han de sortir d'un gran pacte entre totes, totes les forces polítiques sense exclusió.

I aquí vull fer una petita aturada. No, no. La comissió d'experts o de savis fa una gran feina que nosaltres valoram i tenim en compte. La ponència no està aturada per falta de criteri; la ponència està aturada perquè a dos punts -la qual cosa m'alegra perquè me n'adon que amb tota la resta bàsicament podem arribar a acords- a dos punts hi pot haver dues postures diferents: Consell Insular de Formentera i, si és així, com l'estructuram, i equilibri territorial en el sentit de si s'ha de posar o no s'ha de posar a l'Estatut la composició actual del Parlament. Aquests són els dos punts, aquí és on haurem de negociar. Amb la resta, per tant, que no hi hagi aquí i que no es diguin coses que no passen o coses que no són prou la veritat, de dir que tenim aturada la ponència per falta de criteri. No, no, per falta de criteri no, perquè hi ha dos criteris diferents i jo, com a màxim responsable d'aquest cas, amb el beneplàcit de tots els portaveus, van dir: "En aquest moment que hi ha el debat de l'estat de l'autonomia, dimarts el capvespre val més que no fem la ponència", la qual cosa ens dóna més temps a nosaltres per jo poder transmetre que aquest són els dos punts on hi pot haver dificultats, i el pròxim dimarts ens tornarem reunir per veure si trobam una solució. I a les actes em remet, i a les actes em remet.

Però què ha passat?, tornant anar a açò de la reforma de l'Estatut. Per què estam amb les reformes dels estatuts? Molt senzill: perquè amb l'arribada del Sr. Zapatero es trastoca totalment la situació. Ara la reforma dels estatuts parteix de les exigències del tripartit català, o va partir, no d'un acte d'estat entre les forces que tenen capacitat per dur endavant una reforma, tal com havia passat o ha passat durant els 25 anys, i nosaltres, el Partit Popular, no hem canviat aquesta pràctica, l'han canviada altres; nosaltres no hem canviat aquesta pràctica que havia funcionat a la perfecció amb les reformes de Felipe González i de José María Aznar. Nosaltres no hem canviat, el que han canviat han estat les exigències d'aquells que, com diu un president socialista "*quieren comer aparte*". *Si quieren comer aparte, es porque quieren comer más*. Per aquestes exigències, ha canviat. No, nosaltres no hem canviat.

I aquesta exigència ha obligat el Sr. Zapatero a passar de qualsevol pacte d'estat amb el Partit Popular, i a canvi ara es troba amb un bullit, amb un bon bullit en les seves mans. Si ara ja no fa falta cap pacte d'estat amb el Partit Popular, ja me diran com es recondueix la situació a partir d'avui mateix en què el projecte de reforma català ha entrat a les Corts Generals.

Però no és el nostre tema. President, el seu comportament i la seva actitud anunciada entorn de la reforma de l'Estatut vos situen, cregui'm, com a autèntic home d'estat en uns moments en què els màxims responsables del Govern espanyol es

mantenen en una indecisió permanent, en declaracions contradictòries, en una situació kafkiana de defensar al mateix temps una cosa i la contrària a una altra banda: el partit del Sr. Zapatero diu que defensa una cosa a Madrid, i ho han vist aquests dies amb els ministres, mentre que la seva franquícia a Catalunya defensa justament el contrari. Estan instal·lats en una esquizofrènia greu. La marca PSOE va per un costat i la seva franquícia -repetesc- a Catalunya es dedica a vendre mercaderies de la competència, aquest és el problema.

I allò més greu és que el Sr. Zapatero ha alimentat falses expectatives entre els ciutadans de Catalunya. Les ha alimentades amb declaracions molt arriscades per al màxim responsable del Govern d'Espanya; sense cap *talante* d'home d'estat ha donat ales al nacionalisme més radical per posar blindatges per tot contra la presència d'Espanya a Catalunya i contra el que faci falta.

I ara té el bullit a ca seva. Ara es troba presoner de la seva paraula, que ell va dir -en una encalenticada de boca, indiscutiblement- allò de: "*Pasqual, tranquilo; puedes estar seguro que yo apoyaré la reforma de Estatuto que apruebe el Parlament de Catalunya*". Ara, presoner de les seves paraules, es dedica a somriure entre noves declaracions contradictòries sobre el futur de la reforma. Ara, en el moment de la veritat, no sap què fer, ja que és conscient que, tot el que és, ho deu per una part al Sr. Maragall i per altra al seu soci i, ara, quan li presenten la factura que ell havia promès que pagaria, resulta que no té fons per pagar, un poc com ens passa aquí a nosaltres, tampoc no ens paguen.

Sr. President, senyores i senyors diputats, enfront d'aquestes actituds han de tenir seny, han de tenir seny pels qui no en tenen; enfront d'aquestes actituds, president, en nom del grup parlamentari vos hem de demanar un tarannà ferm, un sentit de solidaritat i que ajudeu, en tot el possible, als que necessiten de cura per dur endavant el procés d'una reforma estatutària, sempre dins el marc de la Constitució.

Tenim l'obligació, té l'obligació, i nosaltres, darrera vostè, tenim l'obligació de demostrar que no som partidaris de cap blindatge egoista i insolidari de competències o de sistemes de finançament, tenim l'obligació i la volem assumir. En cap moment hem d'intentar un atreviment, com és el de reformar l'estructura de l'Estat espanyol des de la nostra comunitat; no es pot imposar un model d'Estat des d'una part, la part no pot reformar el tot, entre d'altres coses perquè la sobirania resideix en el tot i és el Congrés dels Diputats l'única instància que ho pot fer i ho pot decidir.

Ara bé, i estic content haver-lo escoltat, dèiem més o manco el mateix, President, jo crec que fa bé a mantenir una posició raonable de fomentar una reforma d'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears dins el límit de la Constitució espanyola que és la norma que ha demostrat ser la garantia de convivència al llarg de més d'un quart de segle. Però, ara, quan s'han disparat totes les alarmes sobre el model d'Estat, quan alguns volen enterrar l'Estat de les autonomies per fomentar *la nación de naciones*, el vull encoratjar a mantenir aquesta actitud ferma com a president d'aquesta comunitat. No volem que ningú malinterpreti, per simple sentit d'Estat, no volem ser autonomia de segona ni de tercera, no volem anar al vagó de cua, volem tenir els mateixos drets, les mateixes obligacions i el mateix

sistema de finançament que la resta d'espanyols, independentment del lloc de naixement i de residència.

*(Aplaudiments a la Sala)*

No volem de cap de les maneres privilegis, però tampoc no volem quedar endarrerits.

Per açò, amb el seu permís, senyor President, des d'aquesta tribuna parlamentària i amb vostè al front, feim una crida, hem de fer una crida a tots els que vulguin aixecar el seu cap amb orgull de pertànyer a aquesta comunitat autònoma; als que vulguin i es vulguin afegir a aquest projecte solidari que vos ens heu explicat; als que es mostrin fermament partidaris de no renunciar a cap dels nostres drets i d'acomplir totes i cadascuna de les nostres obligacions; als que ens sentim mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterers, als que ens sentim ciutadans de les Illes Balears, com a part integrant i irrenunciable d'aquesta gran nació que és Espanya, a tots ells els brindam, els deim que poden confiar; els brindam il·lusió, confiança i serenitat, que són els tres missatges que vol transmetre aquest grup parlamentari i que tota la societat de les Illes Balears, per la qual hem estat elegits, nosaltres han de saber que seguirem fent feina.

Gràcies.

*(Aplaudiments a la Sala)*

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Huguet, per acabar aquest debat i per concloure aquesta jornada, ja després de moltes hores de debat i probablement ja una miqueta cansats, però sí que li vull agrair la seva intervenció, el contingut d'aquesta, el seu nivell, les seves propostes en positiu i naturalment la coincidència i el suport al projecte polític que represent i que representa aquest Govern.

Me vull quedar de la seva intervenció amb el balanç de gestió, que és el que hem volgut intentar explicar avui als ciutadans de les Illes Balears, un balanç de gestió política que intenta resoldre els problemes reals que pateixen els ciutadans. Volíem i intentàvem que aquest fos un debat on es poguessin plantejar qüestions que afecten d'una forma directa, que toquen de prop els ciutadans que cada vegada més, malauradament, s'allunyen de la política, precisament perquè en aquest Parlament hi ha actes com aquest de vegades els polítics feim debats que no interessin, debats que es queden entre l'enfrontament i la baralla partidista i personal d'uns i altres i estam lluny de parlar d'aquells temes que es troben al carrer i que són els que ens afecten a tots.

Vostè ha fet esment precisament d'una política que està basada en la gestió de les polítiques essencials, d'educació, de sanitat, polítiques socials, etcètera, i amb una política d'infraestructures molt important que pugui corregir un dèficit històric que nosaltres tenim. Jo deia al principi d'aquest debat,



ahir, que aquest era un projecte, una aposta per la modernitat, i efectivament aquest és el repte que aquest Govern i que aquest grup parlamentari que li dona suport vol assolir al llarg d'aquests quatre anys. Nosaltres volem passar aquests quatre anys passant comptes i a les Illes Balears podem passar comptes sabent quina és l'alternativa que tenim davant; sabent què és el que va fer el govern anterior al llarg de quatre anys, alternativa del Govern que avui representa aquest partit i aquesta majoria parlamentària; aquesta política dels fets, aquesta política dels resultats, aquesta política de les solucions és la que intenta avalar la gestió d'aquest govern.

És cert que aquesta política també té molts aspectes col·laterals que també són importants, que vostè ha apuntat i que han sortit al llarg del debat del dia d'avui. Les relacions amb el Govern central no són una excepció, però en contraprestació al que signifiquen les relacions amb el Govern central, existeix avui un clima d'estabilitat que no existia anteriorment a les Illes Balears. Avui existeix un govern homogeni, aquí no hi ha conselleries de distints partits que es vigilen, que es marquen, que s'enfronten i que cadascú tirà pel seu costat; aquest és un projecte únic, sòlid, homogeni. Hi estirem d'acord o no hi estirem d'acord, però aquest és un govern que gestiona, això són uns consellers i conselleres que es dediquen a fer feina i a gestionar els interessos dels ciutadans de les Illes Balears i intentar fer que les coses funcionin i que puguem complir els nostres compromisos.

Aquesta estabilitat de govern, de projecte polític, acompanyada amb un clima, amb el pacte de governabilitat amb Unió Mallorquina, i amb un clima de relacions institucionals de respecte i de lleialtat, és el que condiciona clarament un balanç definitiu i una comparació que, està malament que jo ho digui, però, avui per avui, és demolidor, un balanç de gestió que no té comparació amb el que era el balanç de la legislatura anterior. I és cert que tenim un condicionant a la nostra política de gestió, que són les relacions amb el Govern estatal, amb el Govern d'Espanya, i és cert que hi ha moltes qüestions pendents i que no es resolen i que els ciutadans de les Illes Balears cada vegada més tenen la sensació d'una certa marginació avui, dins el Govern espanyol. És cert que els darrers esdeveniments, tant dels pressuposts generals de l'Estat com de determinades mesures quant a la Platja de Palma i d'altres polítiques d'inversions, no són missatges positius cap al tracte que ha de donar un govern de forma igualitària a totes les comunitats autònomes, per damunt del color polític que tinguin aquestes comunitats autònomes. Però jo, sincerament, crec que la política encertada és intentar entendre-se, la política encertada és intentar que les coses es resolguin per la via del diàleg, per la via del consens i, sobretot per una posició de força interna que te doni credibilitat de cara a l'exterior. És molt distint poder sustentar aquestes relacions en la força d'un sol partit polític o d'una institució o poder establir unes relacions amb el Govern central des d'una perspectiva de força amb els consells insulars, com intentam fer, o amb els pactes amb els grups polítics de la forma més majoritària possible. Jo crec que aquesta és l'estratègia, és una estratègia que al final ha de redundar en coses positives, malgrat tot, a favor dels ciutadans de les Illes Balears.

Que voldríem que aquestes relacions fossin millors? Doncs, probablement, però, en qualsevol cas, estam davant una política col·lateral a la política important, que ha de ser la de la nostra

gestió, la del compliment dels nostres compromisos i del nostre programa.

I quant al punt final que vostè ha abordat de la reforma de l'Estatut d'Autonomia, jo crec que tenim una oportunitat d'aconseguir que aquest projecte s'aprovi amb un ampli consens a les Illes Balears. Seria un fet inusual, però seria un fet que, efectivament, també demostraria que aquesta modernitat que estam intentant construir en política social, en residències, en centres de dia, en atenció especialitzada, en política d'infraestructures, però també en política de serveis, amb els hospitals i amb els col·legis, que aquesta política de modernitat que volem que tinguin totes les Illes Balears també es trasllada al món polític. I que també els partits polítics avançam, som capaços de superar enfrontaments i debats estèrils que no condueixen a res i de tirar-nos els trastos uns als altres, i que, quan se'ns planteja una qüestió important, com pot ser la reforma de l'Estatut d'Autonomia que afecta tots els ciutadans, el primer que feim és intentar demostrar al ciutadà que està a ca seva que li serveix de qualque cosa que reformen l'Estatut, que realment amb un nou Estatut ell millorarà la seva qualitat de vida i millorarà les seves condicions. I, en segon lloc, que som capaços d'entendre-nos i que som capaços d'anteposar els interessos generals, els interessos dels ciutadans per damunt dels nostres interessos particulars.

Moltíssimes gràcies als diputats que donen suport a aquest Govern i estic segur que avui s'hauran almanco pogut sentir ells també suportats per una tasca, per una feina que té la traducció pràctica en un bon balanç de gestió, només després de dos anys de les passades eleccions.

Moltes gràcies.

*(Aplaudiments a la sala)*

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, se suspèn la sessió, a les 22.30, i els record que els grups podran presentar propostes de resolució davant la Mesa de la Cambra, fins 30 minuts després d'haver conclòs, per tant tenen fins a les onze.

I la Mesa es reunirà per qualificar la congruència amb la matèria objecte de debat i comprovar que no es tracti de moció de censura o qüestió de confiança, a les 23.10.

Senyores i senyors, se suspèn la sessió, i demà, a les onze del matí.









**DIARI DE SESSIONS**  
**DEL**  
**PARLAMENT**  
**DE LES**  
**ILLES BALEARS**

---